

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 265 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

84

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

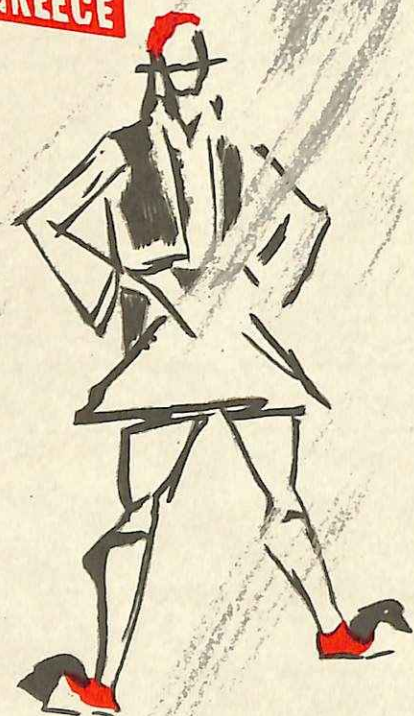
“Ένα έκτεταμένο αστυνομικό ρεπορτάζ

ΑΠΑΝΤΑ Ο Κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Είραστε υπανάπτυκτοι ή ανεπτυγμένοι ;

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό Pictures from Greece δίνει σε όλους τους ξένους φίλους του τόπου μας μια ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού Δοχ. 120
Εξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποστανθείτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Εταιρία ΕΑΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

Το καλύτερο
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 265 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΑΚΗΝ ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ—Η. Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΑΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οί αναγνώστες μας γράφουν

Ακριβά διδία

Παίρνοντας άφορμή από τη συζήτηση για το φθινόβιο, ο κ. Ε. Τσεσμέτζης, Bunia - Congo, μας γράφει ότι από θέμα αυτό λωμάνει περισσότερη αξία τώρα με την έναρξη του σχολικού έτους, που ο κάθε πατέρας σκέπτεται πως θα αγοράσει το βιβλίο του παιδιού του και διαπιστώνει ότι «και το σχολικό βιβλίο έχει υπερτιμηθεί άρκετά, ώστε να άδυνατεί να το αγοράσει ο μέσος Έλληνας». Συμφωνούμε και μεις με τη διαπίστωση. Κάτι θα έπρεπε να γίνει για να διευκολυνθούν οι γονείς σ' αυτή την περίπτωση — σκεφθήτε τους πολύτεκνους. Σε άλλες χώρες (Αγγλία κλπ.) τα σχολικά βιβλία χορηγούνται, νομίζουμε, δωρεάν. Μιλώντας για τα άλλα βιβλία γράφει πως «το καλό βιβλίο... δεν αγοράζεται, όχι διότι δεν έχει τους φίλους του, αλλά διότι η τιμή του είναι ακριβή». Στην περίπτωση αυτή υπάρχει ένας φαύλος κύκλος. Η ακριβή τιμή έχει σαν αποτέλεσμα τη μικρή κυκλοφορία και η μικρή κυκλοφορία την ακριβή τιμή. Διολέγετε και παίρνετε.

Η καλύτερη ρεχλάμα

Όπως πάντα, τα νεύματα είναι θιαστικά και απόλυτα. Φυσικά δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση ο κ. Α. Δ. Βελισσαρόπουλος, μαθητής, που μας προτείνει, θέλοντας να βοηθήσει στην εμφάνιση των διαφημιστικών σελίδων του περιοδικού, να προκηρύξουμε διαγωνισμό για την «καλύτερη» (ή πιο πρωτότυπη) διαφήμιση του έτους. Ο ίδιος προσθέτει: «Το κέρδος σας θα είναι το έλξ: Από απόψεως διαφημίσεων, θα δημιουργηθεί μια αμίλλα μεταξύ των διαφημιστικών εταιρειών, όποτε και μεγαλύτερη ζήτηση χώρου διαφημίσεων. Από απόψεως κυ-

κλοφορίας φύλλων, διότι το αναγνωστικό κοινό θα ενδιαφέρεται για τον διαγωνισμό, άσχετος αν λωμάνει μέρος». Δεν ξέρουμε αν διαφημιστεί και αναγνωστεί θα σπεύσουν να επαληθεύσουν τις παραπάνω προβλέψεις του νεαρού αναγνώστη μας. Πάντως στην τελευταία παράγραφο της επιστολής του: «Παρακαλώ στην απάντησή σας να άπάρχει, ει δυνατόν, ούσιωστική απάντηση και όχι αυτό που συνηθίζετε: θα το σκεφτούμε», είμαστε υποχρεωμένοι να άπαντήσουμε: Θα το σκεφτούμε. Κι' αυτό, όχι φυσικά για να τον στενοχωρησούμε, αλλά γιατί δεν είναι εύκολο να άπαντήσουμε διαφορετικά. Και η καλύτερη πρόταση και η πιο εύχρηστη εμπνευση χρειάζεται χρόνο για την έμφαση της ή για την, μετά από σύσκεψη, άπόρριψή της.

Οί δαδμοί του κλήρου

Για τους δαδμούς του κλήρου μας γράφει ο κ. Κ. Χαραλαμπίδης, Γλυφάδα, άφοδ διάβασε αμετά προσχής το άραιότατον άρθρον του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου «Άγνομοι ή έγγαμοι μητροπολίται» εις το ύπ' αριθμόν 261 τεύχος. Ο κ. Κ. Χ. προσθέτει ότι άπάρχει άκάποια παρεξήγησις εις το άνωτέρω άρθρον όσον άφορά την διακρίσιν των τάξεων του κλήρου. Διευκρινίζει σχετικά ότι άνώτεροι κληρικοί δεν είναι μόνον οι μητροπολίται. «Το άρθρον είναι ότι ή τάξις των άνωτέρων κληρικών περιλαμβάνει και τους άντιπροσώπους των τριών βαθμών της ιερωσύνης (έπισκόπους - πρεσβύτερους - διακόνους) και ή των κατωτέρων τους υποδιακόνους, άναγνώστας, έξορκιστάς, κατηχητάς, θυρωρούς, ψάλτας, νεωκόρους. Ως άσας των διακρίσεων τίθεται ο τρόπος της καταστάσεως αυτών, όστις διά μέν τους πρώτους είναι ή χειροτονία, διά δέ τους δευτέρους ή χειροθεσία. Ο λόγος δέ δι' όν όνομάζονται κατώτεροι οι πρεσβύτεροι και διάκονοι είναι ή έλλειψις μορφώσεως παρ' αυτοίς».

Τυφλός καλλιτέχνης

«Όνομάζομαι Χάρης Οίκονομιθής, είμαι λυρικός θαυφώνος,

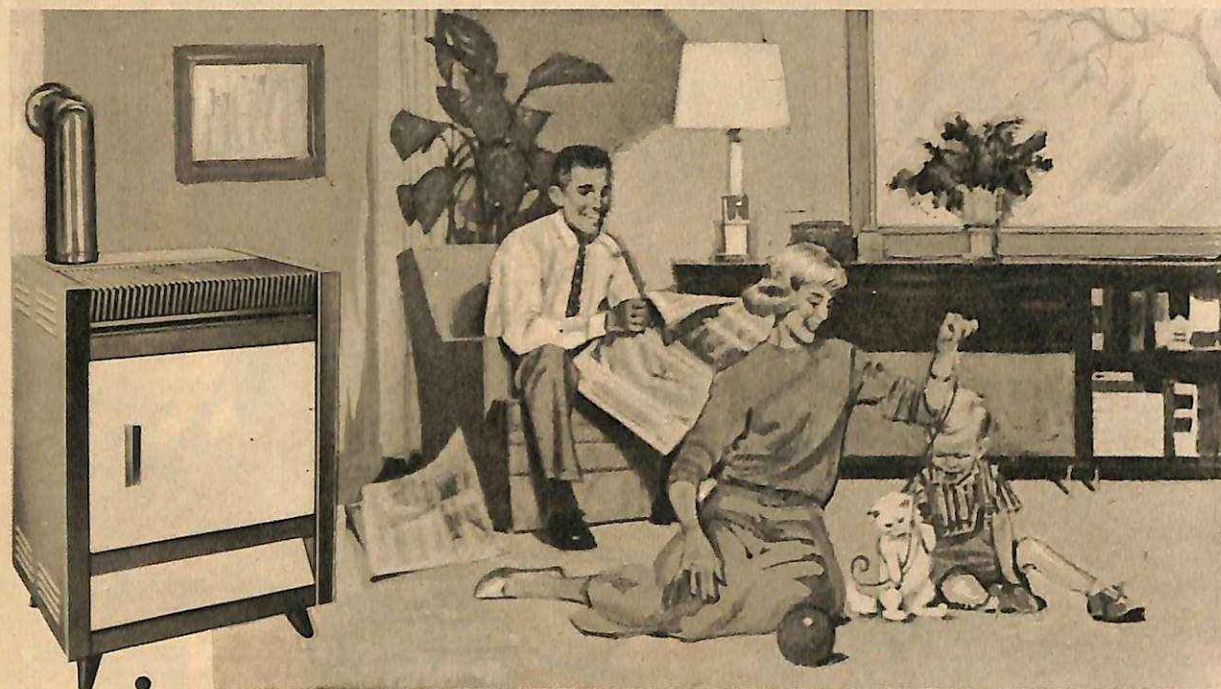
Ναί!
Τά άρώματα
ταιριάζουν
μέ τά χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της προσωπικότητός σας.

- Λεϊλά > ή λωσιόν για μαύρα μαλλιά, σκούρα έπίδερμίδα, θαυχρώμα μάτια.
- Λιαρίς > ή διακριτική, φίνα λωσιόν της ξανθής όμορφιάς.
- Μανόλια > ή λωσιόν για το σταρένιο δέρμα και τά καστανά μαλλιά...
- Μυρτώ > ή κολώνια για όλους τους τύπους της γυναικείας όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

COLLIER'S Encyclopedia
Η πλέον ένημερωμένη Έγκυκλοπαίδεια εις τον κόσμον.
Αποκλειστικοί Αντιπρόσωποι διά την Ελλάδα και την Κύπρον:
«ΒΕΛΚΟ» Ο. Ε.
Βουλής 38, Αθήναι — Τηλ. 32-952

ΕΙΝΑΙ **ΙΣΟΛΑ** **ΑΥΤΟ ΦΤΑΝΕΙ!**

ΤΕΛΕΙΑ
ΟΜΟΡΦΗ
ΑΘΑΝΑΤΗ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ
ΞΑΚΟΥΣΤΗ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΥΚΟΛΟΧΡΗΣΤΗ

**Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΕΠΙΠΛΟ
ΖΕΣΤΑΙΝΕΙ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!**

΄Ακουμπάει στον τοίχο και δέν πιάνει τόπο.
Τό χρώμα της ταιριάζει με τὰ έπιπλα.
Δέν λερώνει τό πάτωμα. Έχει καυστήρα
άπό άνοξειδωτο πυρίμαχο χάλυβα. Δέν φαίνεται
ή φλόγα της. ΄Ανάβει και σβήνει εύκολα.

ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ: ΣΠ/31, για μικρό χώρο, δρχ. 2.200
ΣΠ/41, για μέτριο χώρο, δρχ. 2.850
ΣΠ/51, για μεγάλο χώρο, δρχ. 3.300

ΙΣΟΛΑ

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ**

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Έχω τιμηθή με Α΄ Διεθνές Βραβείον "Ο-
περας εις την Βιέννη και έχω διαπρέ-
ψει επί σειράν έτών εις "Ελλάδα, Εύρω-
πην και Αίγυπτον. "Ο διεθνής τύπος έ-
γγραφε ένθουσιώδη άρθρα διά την φωνήν
μου, ώς καλλιτέχνου του τραγουδίου,
του κινηματογράφου και της τηλεορά-
σεως. Δυστυχώς, όμως, ή σκληρά μοίρα
έξηλεψε την εύτυχίαν μου και ήρχισε

νά προσβάλλεται ή όρασίς μου, με ά-
ποτέλεσμα νά τυφλωθώ πριν άπό ένα
χρόνο και νά νοσηλεύωμαι έκτοτε έως
σήμερα εις τό νοσοκομείον του "Ελληνι-
κού "Ερυθρού Σταυρού. Αυτά γράφει
και΄ άρχην ό κ. Χ. Ο. στην επιστολή
του, διευκρινίζοντας ότι «ή παρούσα έ-
γγραφή καθ΄ ύπαγόρευσιν», λόγω της πα-
θήσεώς του. Τέλος γράφει ότι έπειδή
σκέπτεται νά ταξιδέψη στην "Αμερική
για θεραπεία των ματιών του «δίδω την
26 Νοεμβρίου και ώραν 9 μ.μ. Έκτα-
κτον ρεσιτάλ εις την αίθουσαν «Πα-
ρισσού», όπου θα τραγουδήσω διάφο-
ρες έπιτυχίες μου». "Ο κ. Οικονομίδης
παρακαλεί τέλος νά δημοσιευθ ή φωτο-
γραφία του στις «ΕΙΧΘΗΕ» και νά
αναγγελθ ή εμφάνισή του στον «Πα-
ρισσό», πράγμα που κάνουμε εύχαρί-
στως.

Τα Ιταλικά πλοία

«Πώς πρέπει νά χαρακτηρίσουμε,
γράφει ό άναγνώστης μας κ. Γεώρ-
γ. Κλειδάκης, "Αθήναι, την πα-
ρουσία μονάδων του Ιταλικού στόλου
— και μάλιστα σημαιοστολισμένου —
στά φαληρικά ύδατα, τις ημέρες του
έορτασμού της επέτειου της 28ης "Ο-
κτωβρίου; Σάν Ιταλικό πάθημα ή σάν
έλληνική κρατική αδέλφεια; (διάβαζε
έπιπολαιότητα). Ούτε τό ένα, ούτε τό
άλλο. "Οπως διευκρινίσθηκε ήδη και
στις έφημερίδες, τά Ιταλικά πλοία συμ-
μετείχαν σέ συμμαχική άσκησιν στην
Μεσόγειο, που συνέπεσε νά διεξάγεται
τις ίδιες ημέρες με την "Εθνική "Εορ-
τή και εκεί όφείλεται ή παρουσία τους
στά χωρικά μας ύδατα. "Οσο για τον
σημαιοστολισμό τους, σύμφωνα με τους
διεθνείς κανόνες, τά πλοία ξένης χώ-
ρας συμμορφούνται, όσον άφορά την
έμφάνισή τους, με την όψη, που παρο-
σιάζουν τά πλοία της κυριάρχου χώ-
ρας, έξ ου και ό σημαιοστολισμός. "Ο-
λα αυτά πάντως έχουν γραφή εδώ και
πολλές ημέρες στις έφημερίδες.

Έθνική φορεσιά

«Είναι 3 μήνες που εύρίσκομαι στην
"Αμερική, γράφει ή δις Σοφία Πε-
ριστέρη, με ύποτροφία της «Ameri-
can Field Service» και θα παραμείνω
έδώ μέχρι τον Αύγουστο του 1961.
Πριν άνοχωρήσω τό καλοκαίρι, σκέ-
φθηκα ότι θα ήταν καλό νά έπαιρνα
μαζύ μου μία έθνική ένδυμασία για νά
άντιπροσωπεύω άνταξίως την "Ελλά-
δα μιας στις διάφορες έορτές και συγ-
κεντρώσεις εδώ.

"Η πρώτη μου σκέψη ήταν τό «λύ-
κειον των "Ελληνίδων» άν και δέν εί-
χα πολλές έλπίδες άπ΄ εκεί. Πράγματι
τό λύκειον μου άπήντησε ότι δέν θα
νείζει στολές σέ κανέναν άνεξαρτέτως.
Τότε ήταν που μετά άπό πολλή σκέψη
άπεφάσισα νά γράψω ένα γράμμα στην
Βασίλισσα, ζητώντας νά μου δανείσουν
μίαν ένδυμασίαν και ύποσχόμενη ότι
θα την επιστρέψω όπως θα την παρε-

«ΤΡΙΑΙΝΑ»

με την περίφημη μουστάρδα ΕΚΜΑ. Στολίζει τό τραπέζι σας.

Πωλείται σέ όλα τά καλά παντοπωλεία

Μήν ξεχνάτε ότι ή ΕΚΜΑ σας προσφέρει, έκτός άπό την άνωτέραν
μουστάρδα την μοναδικήν ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ ΕΚΜΑ την άγνή ΑΝΤΖΟΥ-
ΓΟΠΑΣΤΑ ΕΚΜΑ και τις άποστειρωμένες ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΕΚΜΑ

Τό περιποιημένο παπούτσι

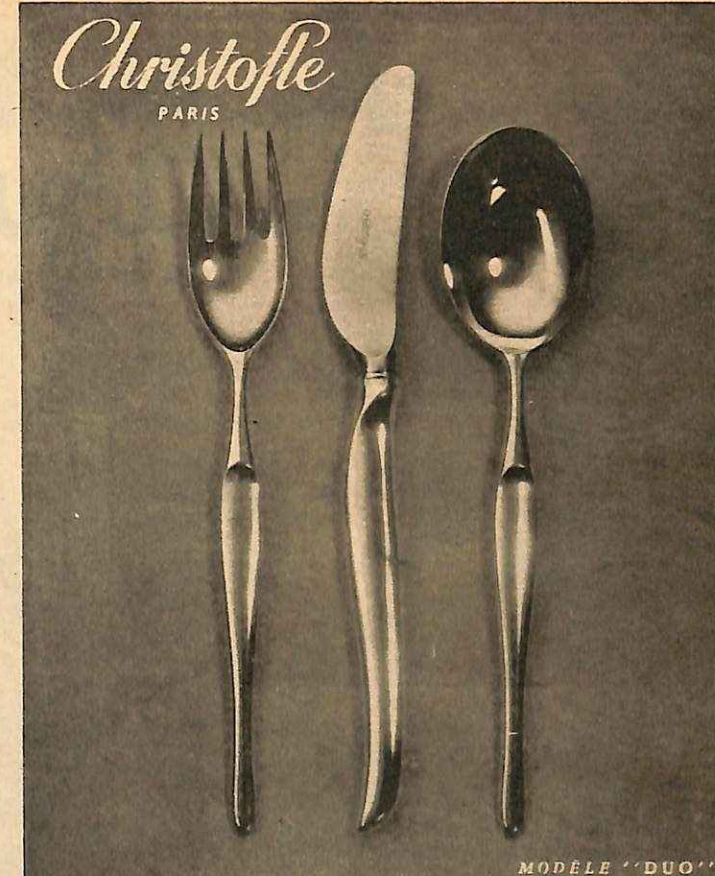
Είναι τό χαρακτηριστι-
κό του άνθρώπου που
φροντίζει τον έαυτό του.
"Αψογο στίλβωμα διαρ-
κειας σέ 18 χρωματι-
σμούς έπιτυγχάνετε γρή-
γορα και εύκολα με τό
γερμανικό θερνίκι Eg-Gu

Eg-Gu είναι κρέμα στίλβω-
ματος έξαιρετικής λεπτότητας,
μεγάλης χρωματικής άποδό-
σεως που προφυλάσσει τό
δέρμα άπό πρόωρη φθορά.
Με Eg-Gu τά παπούτσια ά-
ποκτούν μεγαλύτερη άξία.

EG-GU WERKE, GÜNTER'S SÖHNE • DRESDEN A 19
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΤ/ΠΟΙ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
"ΚΑΡΖΑΖ., ΑΘΗΝΑΙ - ΒΥΣΣΗΣ 6 - ΤΗΛ. 20.819 - 683.225

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΧΡ. Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Όδός Διομείας 5, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλέφ. 24 - 178

— ΜΕΝΤΩΡ —

maidenform

MADE IN U.S.A.

**LOW-BACK
STRAPLESS**

ΠΕΛΛΗΝΕΣ ΛΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

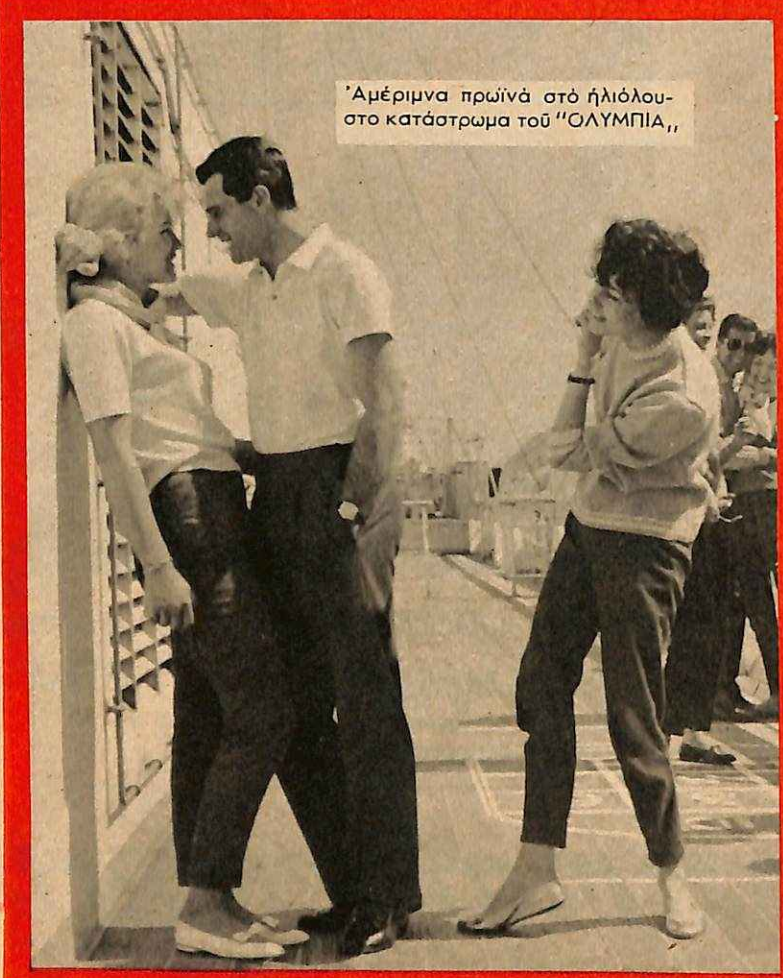
delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Ταξιδεύετε μέ τό άδύρκριτον Υ/Π "Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

"Αμέριμνα πλώϊνά στο ήλιόλουστο κατάστρωμα του "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

Τό 'Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ," προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις καί πολυτέλειαν.

GREEK LINE

Άπευθυνήτε είς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τής προτιμήσεώς σας
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

λάμβανα. "Ήμουν πλέον σίγουρη ότι τό πρόδότημά μου είχε λυθή. Δυστυχώς μετά από μακράν άναμονή, έλασα ένα γράμμα τό όποϊόν μέ λίγες γραμμές μέ παρέπεμπε... στίς Λύκειον τών Έλληνίδων. Ή άπογοητευσή μου ήταν μεγάλη καί δέν έπέχειρσα νά ξαναγράψω διότι δέν μέ έπαιρνε ό καιρός. Μέσα στίς 3 μήνες πού εφρίσκειμαι τώρα έδώ, δέν είναι λίγες οι φορές πού έρέθηκα σέ μειονεκτική θέση άνάμεσα σέ παιδιά 50 άλλων χωρών, πού άντιπροσώπευσαν τήν πατρίδα τους μέ τά έθνικά τους κοστούμια. Δέν ξέρω τί νά άπαντήσω όταν μέ ρωτούν πώς ή Έλλάς, μέ τά «τόσσα όρώσια καί διάφορα κοστούμια» ύστερεί;»

Μπορεί νά έχη δίκιο νά παραπονηται ότι δέν μπόρεσε νά έρθη μία έλληνική φορεσιά, όπως ήθελε, ή δίς Σοφία Περιστέρη καί είναι άξιόπαινη γιά τήν σκέψη της. Γι' αυτό όμως δέν φταίει ούτε τά Άνάκτορα, ούτε καί τό Λύκειο Έλληνίδων τά όποια δέν έχουν κομμιά άρμοδιότητα δανεισμού κοστούμιών. Φανταζόμαστε μάλιστα ότι τά 50 άλλα παιδιά πού άντιπροσώπευσαν τήν πατρίδα τους μέ τά έθνικά τους κοστούμια» θά διέθεταν δικές τους, προσωπικές, στολές.

VIEW — MASTER

"Η κ. Κ. Π., Ίσταμπούλ, σέ έπιστολή της, άφού έπαινει τήν άποδοτική μας προσπάθεια καί παραπονεϊται, έν συνεχίζω, γιά τήν καθυστέρηση πού σημειώνεται στήν παραλαβή του τεύχους, ζητάει νά πληροφορηθώ εάν ύπάρχουν αύτου κάρτες «View — Master» μέ περιεχόμενο καθαρώς έλληνικό, όπως: τοπία, παρελάσεις κ.λ.π.». Ή άναγνώστριά μας προσθέτει: «Παράκλησή μου είναι νά μ' ένημερώσης σχετικά εάν ύπάρχουν στήν άγορά καί στήν περίπτωση αύτή, γιά τήν άπόκτηση των ποίος ό τρόπος πληρωμής;». Οι κάρτες πού ζητάτε ύπάρχουν καί περιλαμβάνουν συνήθως άρχαιολογικά θέματα. Μπορείτε νά τίς έρήτε σέ καταστήματα όπτικών ειδών, παιχνιδιών, άκόμη καί σέ καταστήματα λαϊκής τέχνης.

Φωτογραφίες

Καί μία άπάντηση πού όφείλουμε στόν κ. Δημ. Σταματιάδη. Οι φωτογραφίες πού μας στείλατε γιά τήν "Άνδρο δέν έπορκούν, κατ' άρχήν, άριθμητικά γιά ένα άρθρο. Άλλά καί ποιοτικά είναι άνεπαρκείς. Δέν συμβαίνει τό ίδιο καί γιά τήν περίπτωση ένός έρασιτεχνικού άλμπουμ. Σας εύχαριστούμε πολύ γιά τήν διάθεση νά συνεργασήτε μαζί μας καί νά βοηθήσετε τήν προσπάθειά μας.

Άποτα(ν)θήτε

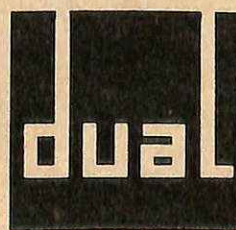
"Αναγνώστης μας μέ τό ψευδώνυμο «Φιλόλογος» μάς γράφει ότι «είς τήν β' σελίδα του πρώτου έξαφύλλου σας έκάστου τεύχους άναφέρεται διαρκώς ή λέξη «άποτανθήτε», πού όπως όλοι γνωρίζουμε δέν ύπάρχει. Ή όρθή λέξη είναι «άποταθήτε». Άφού «όλοι γνωρίζουμε» δέν πιστεύουμε νά άμφισβάλι ότι τό γνωρίζουμε καί μείς. Πάντως είναι ένα διαδεδομένο λάθος, πού πρέπει νά διορθωθί, έστω κι' άν έβρίσκεται σέ διαφημιστική σελίδα.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΝΑΥΠΛΙΟ. Τό Μπουρτζι τραδηγμένο άποδούπα, ψηλά άπ' τό Παλαμήδι. Φωτογραφία έξαφύλλου, του κ. Εύαγγέλου Παλόγλου.

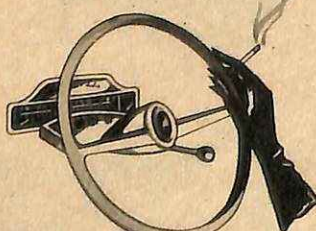
" Ν Τ Ο Υ Α Λ "

γκρέκα

Η τέλειοτέρα
ζυριβτινή μηχανή
Τό καλύτερο
δωρο

ΕΛΕΤΑ Τά καλλίτερα μοντέλλα...

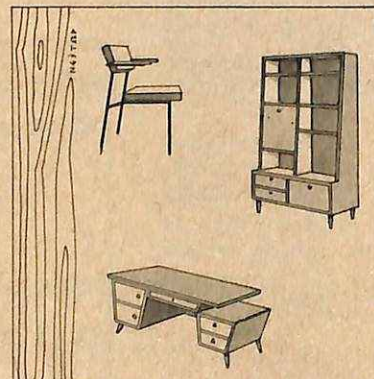
... γιά τίς κυρίες πού οδηγούν

ΜΙΣΘΟΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΝΕΥ ΟΔΗΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 181
ΤΗΛ. 875.689 - 874.192
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΜΗΡΟΥ 34-ΤΗΛ. 620.239

ΑΠΟ 20-60 ΕΤΩΝ

"Η ασθητικός κυρία Εότυχία Γασαλά, Όμήρου 34, τηλέφ. 614.684, διπλωματούχος τής Διεθνούς Σχολής JEANNE GATINEAU Παρισίων, εφαρμόζει διά πρώτην φοράν έν Έλλάδι τό νέον σύστημα άναστιάσεως τών νεκρών κυττάρων διά του συμπλέγματος ΑΜΝΙΟΤΙΚΟΥ COMPLEXE.

ΕΡΕΥΝΑΙ επί ιδιωτικών έμπιστευτικών ύποθέσεων έν Έλλάδι καί τώ έξωτερικώ, (γάμων, διαζυγίου, έξαφάνισων, κληρονομιών κ.λ.π.). Έπιτηρήσεις άνηλικών. Άναζητήσεις άντικειμένων ύπό κατάσχεσιν. Γραφείον Πληροφοριών «ΤΡΑΝΣ-ΜΠΑΚΑΝΣ», Έλ. Βενιζέλου 15, Άθήναι. Τηλ. 25-194 (3-6 μ.μ. 673-658), έτος ίδρύσεως 1933.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ-ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΕΥΛΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 61-6ος ΟΡΟΦΟΣ

Το νεώτερο ζεύγος
εισέρχεται
στον Λευκό Οίκο

ΝΕΟ ΥΦΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Θα αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις για την ευημερία του αμερικανικού λαού, για την εδραίωση της ειρήνης στον κόσμο και την άνοδο του επιπέδου ζωής όλων των λαών. Δεν δυνάμεθα να κάνουμε διάκριση μεταξύ της ιδικής μας ευτυχίας και της ευτυχίας των άλλων.

Αυτές υπήρξαν οι πρώτες δηλώσεις του κ. Τζων Κέννεντυ εύθως αμέσως μετά την ανακοίνωση των τελικών αποτελεσμάτων.

Οι δημοκρατικοί θεσμοί, που διέπουν την αμερικανική δημοσία ζωή, προώθησαν στον Λευκό Οίκο ένα δυναμικό άνδρα ηλικίας μόνον 43 ετών, ο οποίος θα χειρισθή υπευθύνως την πολιτική της ήγέτιδος δυνάμεως του δυτικού κόσμου. 'Η έκλογική αναμέτρηση των δύο υποψηφίων υπήρξε σκληρή και μικρή πλειοψηφία με δραματικές διακυμάνσεις χάρισε την νίκη στον κ. Κέννεντυ, ο οποίος θα είναι ο 53ος Πρόεδρος των ΗΠΑ. 'Η εκλογή του κ. Κέννεντυ είχε βαθειά απήχηση σ' όλες τις χώρες του κόσμου, είτε αυτές

NEOI ένοικοι σὸν
Λευκὸ Οἶκο. Δυναμικὸς
ὁ νεώτερος — κατόπιν
ἐκλογῆς — Πρόεδρος
σὴν ἱστορία τῶν Η.Π.Α.
συμπαθὲς καὶ κομψότατη
ἡ ὡραιότερη πρώτη
κυρία. Φωτογραφία
τοῦ Κάρε.

εἶναι φίλες, εἴτε ἀντίπαλες πρὸς τὴς ΗΠΑ, γιατί ἡ προσεχὲς τετραετία θὰ εἶναι ἱστορικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς σημασίας γιὰ τὴν τύχη τοῦ κόσμου. 'Ο νέος πρόεδρος ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁρμή, τὸ σφρίγος καὶ τὴν ρεαλιστικὴ σωφροσύνη ποὺ ἀναζητοῦσε τὸ ἀμερικανικὸ ἔθνος στὶς ἐξαιρετικὰ πολὺπλοκες καὶ συχνὰ κρίσιμες διεθνεῖς σχέσεις τῆς ἐποχῆς μας. 'Ο κ. Κέννεντυ, ἥρωας τοῦ τελευταίου πολέμου, ἀπόφοιτος τοῦ Χάρβαρντ, συγγραφεὺς καὶ ὑπέρμαχος τοῦ δημοκρατικοῦ ιδεώδους, ὑπόσχεται νὰ ἐγκαινιάσῃ ἐνὸς ὕψους στὴν πολιτικὴ τῆς 'Αμερικῆς, νὰ ἀναθέσῃ ὑπευθύνους θέσεις σὲ νέους ἄνδρες καὶ νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὴν μείωση τῆς διεθνούς ἐντάσεως, μέσα σ' ἓναν κόσμο ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης. 'Η διεθνὴς ἱκανοποίηση ποὺ ἐξεδηλώθη μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ κ. Κέννεντυ, ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἐνδειξη γιὰ μιὰ γόνιμη καὶ ἐλπιδοφόρο περίοδο καλῆς θελήσεως σὸν ταραγμένο σημερινὸ κόσμο, ποὺ ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐγκαινισθῇ μετὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ νέου προέδρου. ■■■

Ροῦχα Χιονάτα!

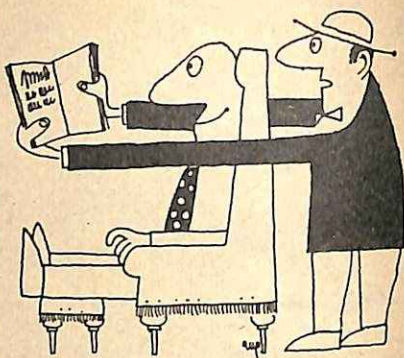
Τὰ καθαρότερα ροῦχα εἶναι πλυμένα μετὰ ROL. Γιατί μόνον τὸ ROL ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ Ροῦχο ὅ,τι ἔχει εἰσχωρήσει βαθεῖα μέσα στὴν ὕφανσι καὶ τοῦ δίνει πραγματικά νέα ὄψι.

Χέρια Βελούδινα!

Τὰ ωραιότερα χέρια χρησιμοποιοῦν ROL μετὰ 07. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀνωτερότητος τοῦ ROL. Γιατί τὸ 07 ἡ ἀληθινὴ ἐπαναστατικὴ προσθήκη μέσα στὸ ROL ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ προφυλάσσει καὶ τὰ ἀφρότερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

Διαβάσαμε γιὰ σὰς

ΖΥΓΟΣ

Μηνιαῖο περιοδικὸ Καλῶν Τεχνῶν, Ἀθῆναι, ἀρ. 58, Σεπτέμβριος 1960. Στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ ἐλάσματοῦ καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ γίνεται μιὰ παρουσίαση τοῦ ζωγράφου Ν. Χατζηκυριάκου-Γκίκα. Δημοσιεύονται τέσσερα σχετικὰ ἄρθρα, τῶν Π. Α. Μιχαήλ, Α. Γ. Εὐδὴ, René Char καὶ Κ. Παπαϊωάννου, καθὼς καὶ ἓνα ποίημα τοῦ Ὀδυσσεῆ Ἐλύτη, εἰδικὰ γραμμένο γιὰ τὸν καλλιτέχνη. Τὰ κείμενα ἐμπλουτίζονται μετὰ 17 ἐκτός κειμένου φωτογραφίες ἔργων τοῦ Γκίκα.

Μᾶς ἔστειλαν ἐπίσης

«Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ», ΑΛΕΞΗΣ ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Ἀθῆνα, 1960.

Ἐννέα ποιήματα περιλαμβάνει τὸ δεκάσεσέλιδο τοῦ κ. Α. Ζ.

Παραθέτουμε ὁλόκληρο τὸ «Καθαρόν». «Ὁ στρατιώτης» ἀγοπάει τις μέλισσες — καὶ τὸ νερὸ τοῦ φεγγαριοῦ. — Πέφτει νὰ κοιμηθῇ στὴ χλόη, τὴ νύχτα — χαϊδεύει τὰ στάχυα, τὸ ξημέρωμα — τὸ πεπρωμένο τοῦ μιλάει κάθε στιγμή. — Ἀνεβαίνοντας ψηλά θουὰ, ὁ στρατιώτης — τρέφει μιὰ φωτιά στὸν κόλπο τοῦ ὄμο — καὶ τρεῖς θρονιές στὴ θέση τῆς καρδιάς — μὰ σὰν τελειώσει ὁ πόλεμος — πλένεται καὶ ξεπλένεται — μετὰ τὸ νερὸ τοῦ φεγγαριοῦ.

«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ», Στάθης Πρωταίου, Ἀθῆνα, 1960.

Σὲ τρία μέρη χωρίζεται τὸ συνθετικὸ ποίημά του ὁ κ. Σ. Π. μετὰ ἐπαναλαμβανόμενον μοτίβο. «Κι' ὁ χρόνος μετὰ τὸ στάγερ — θηματίζει», Δείγμα: «Στὸ ἱτζεδὶν — μητέρα — στήν Κέρκυρα — στή — Γιούρα — κορμιά ἀγκωνάρια — πέφτουν — καὶ χτίζεται τὸ γέλιο — αὐρανοξύστης γέλιο — νὰ στεγαστοῦν — οἱ ἀγέλαστοι τοῦ κόσμου — κι' οἱ πικροί».

Τ.Α.Κ.Ε. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1959, ΕΝ Ἀθῆναις.

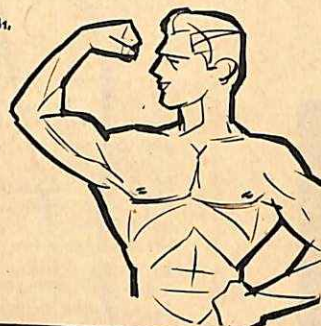
Ἐνα τεῦχος μετὰ τὸν ἱσολογισμό καὶ μετὰ τὰ πεπραγμένα 1959, καθὼς καὶ μετὰ διάφορα ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα, τοῦ Τομεῖος Ἀσφαλίσεως καὶ Ἀρωγῆς Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἐλλάδος.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Ἀνεξάρτητον ὄργανον ἐρεῖνης τῶν Οἰκονομικῶν, Βιομηχανικῶν, Τεχνολογικῶν καὶ Ναυτιλιακῶν προβλημάτων. Ἀθῆναι, τεῦχος 311, Σεπτέμβριος 1960, συνοδευόμενον ἀπὸ τὸ ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀπόψεως καὶ τῆς προσόδου τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι σήμερα — ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ. Δεκαπενθήμερος νομικὴ ἐφημερίς. Ἀθῆναι, τεῦχος 16 — ΚΩΔΙΣ ΝΟΜΙΚΟΤ ΒΗΜΑΤΟΣ. Δεκαπενθήμερος δικαστικὴ ἐφημερίς. Ἀθῆναι, τεῦχος 11, 1 Ὀκτωβρίου 1960 — Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Μηνιαῖα Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ἐπιθεώρηση. Ἀθῆναι, τεῦχος 10 (166), Ὀκτώβριος 1960

*Σὲ κάνει
φαρμακὰρ...*

Τὸ BOVRIL εἶναι ἐκχύλισμα βοδινοῦ πλούσιο σὲ φυσικὰ πρωτεΐνες καὶ βιταμίνες.

(σιδήρου, βιταμίνες Β₁, Β₂, ΡΡ κτλ.).

1 κουταλάκι εὐάνει

BOVRIL

- Σὰν ρόφημα
- Μέσα στὸ φαγητό
- Στὸ σάντουιτς

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

Ἴατροι...

ἀλλὰ καὶ

κάθε ἄνθρωπος

ἐξυπηρετοῦνται σήμερα
πρακτικὰ-τέλεια-οἰκονομικὰ
μετὰ τὸ νέο Φαρμακευτικὸ
Βαμβάκι τῆς Α. Ε. "ΒΙΟΦΑΡΜ."

πλεονεκτήματα

Ἀπολύτως καθαρό - ὑδρόφιλο

Εἰδικὸ σχῆμα ZIK-ZAK

Εὐχρηστο πλάτος 65—75 καὶ 95 m/m

Ταχύτης στή, χρῆσι

Οὐδεμία σπατάλη

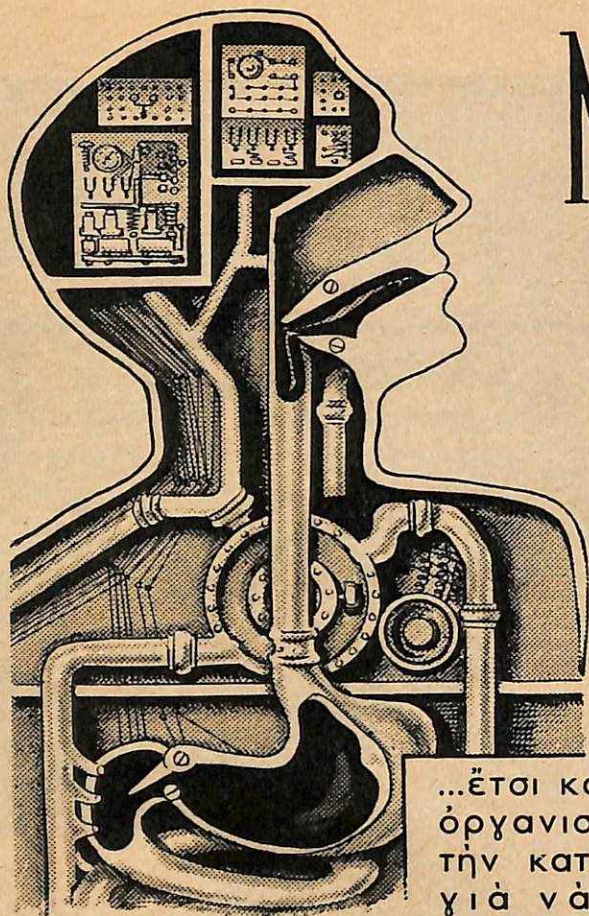
Πακέτο ΠΛΑΚΕ πρακτικὸ,

τῶν 100 γρμ., τῶν 50 γρμ.

Τὸ μικρὸ τῶν 25 γρμ. δρχ. 2

BAMBAE
BIOFARM
ZikZak

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ & ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΒΙΟΦΑΡΜ Α. Ε. - ΜΥΛΟΙ ΑΘΗΝΩΝ, ΤΗΛ. 871.625 - ΑΘΗΝΑΙ

Μία μηχανή
είναι ο άνθρωπος...

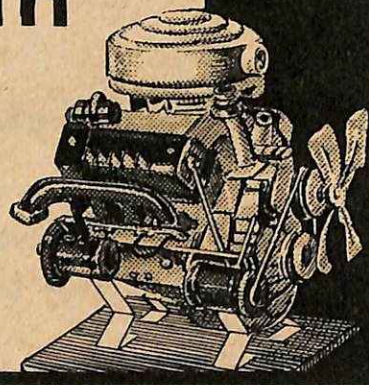
Και όπως
ή κάθε
μηχανή...

...Έτσι και ο ανδρώπιος
όργανισμός χρειάζεται
την κατάλληλη λίπανση
για να λειτουργή
κανονικά και όμαλά.

**ΒΙΤΑΜ
ΦΥΤΙΝΗ**

από άγνό
έλαιόλαδο

Ίδεώδη για την υγιεινή διατροφή
ΒΙΤΑΜ-ΦΥΤΙΝΗ
Προϊόντα **ΕΛΑΪΣ**

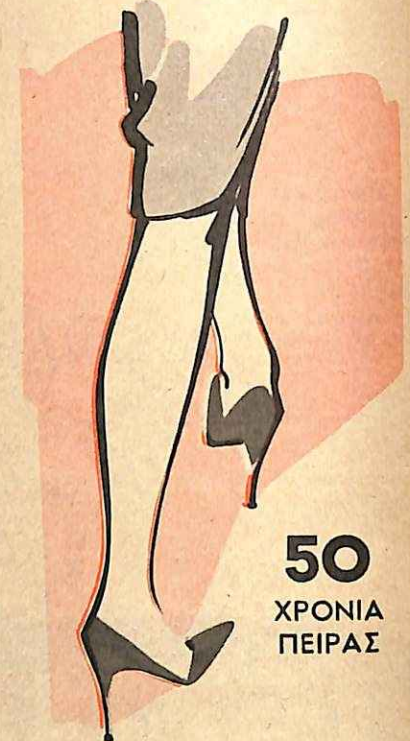
Δέν με προσέχει πειά καθόλου...

DELTA

ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ

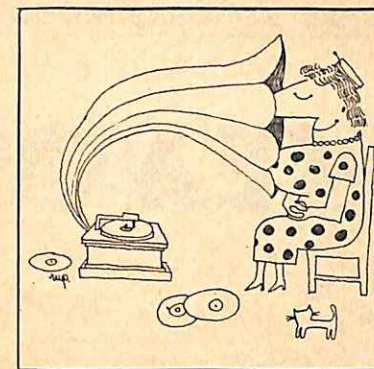
MADE IN U.S.A.

Φορείτε μόνον
Δέλτα
ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ
διά να είσδε
πιό κομψή.
Στά νέα σκουρα
χρώματα.

ΔΕΛΤΑ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Πρέπει ν' ακούσετε

ΚΑΡΛ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝ ΒΕΜΠΕΡ: Ο «Ελεύθερος σκοπευτής». (Τρίπρακτος ρομαντική όπερα).

Έγγραφο σε δυό δίσκους υπό τα στοιχεία «LPM 18639» 40 για τους HI-FI και «SLPM 138639» 40 για τους STEREO, της Ντάνιελ Γκραμμοφόν.

Ο «Ελεύθερος σκοπευτής», η καλύτερη και δημοφιλέστερη όπερα του Βέμπερ, άρχισε να γράφεται στα 1817, όταν ο συνθέτης γνωρίστηκε στη Δρέσδη με τον ποιητή Φρήντριχ Κίντ, ο οποίος και έγραψε τον διάλογο. Η ιδέα, όμως, τριγύριζε τον Βέμπερ από το 1810, όταν είχε διαβάσει ένα διήγημα με τον τίτλο «Ελεύθερος σκοπευτής». Το διήγημα έλεγε για μία κοπέλλα, που σκοτώνεται από έναν ελεύθερο σκοπευτή, και για το πώς ο σκοπευτής αυτός βρίσκει άσχημο τέλος μέσα σ' ένα φρενοκομείο. Ο Κίντ, στο λιμπρέττο του, άλλαξε αρκετά την ιστορία, και την τοποθέτησε, χρονικά, μετά τον περίφημο Τριακονταετή πόλεμο. Το λιμπρέττο ήταν έτοιμο τον Μάρτιο του 1817, αλλά η σύνθεση της μουσικής διεκόπη πολλές φορές εξ αιτίας της κακής υγείας του Βέμπερ και λόγω άλλων υποχρεώσεων του. Έτσι, η πρεμιέρα δόθηκε στις 18 Ιουνίου 1821, στο Βερολίνο.

Το έργο αυτό θεωρήθηκε προοίμιο του ρομαντισμού, αν και θάταν πιο σωστό να θεωρηθεί σαν ένα από τα πρώτα έργα της ρομαντικής μουσικής. Σαν προοίμιο πρέπει να θεωρηθεί η «Συλθάννα», κατά μία δεκαετία παλαιότερη και μία από τις πρώτες όπερες του Βέμπερ.

Αμέσως από την «Εισαγωγή» βλέπεις κανείς την διαφορά της ρομαντικής από την κλασική περίοδο. Η «Εισαγωγή» — που είναι άλλωστε πολύ γνωστή — άρχίζει με τα έγχορδα, κύριο χαρακτηριστικό του ρομαντισμού. Τα τρεμουλιασμάτα των κλαρίνων, τα τύμπανα και τα καλέσματα των κόρνων κάνουν την εισαγωγή όχι αυτό που ήταν μέχρι τώρα, αλλά μία μινιατούρα της όπερας. Από την πρώτη στιγμή αντιλαμβάνεται κανείς τις απαιτήσεις του έργου από τα όργανα της ορχήστρας, ώστε ν' αποδώσουν τον διαφορετικό εκείνο ήχο της νέας εποχής. Γι' αυτό ο Βέμπερ ήταν εκείνος που έπρεπε στην εξέλιξη της ορχήστρας περισσότερο και από τους Μπερλιόζ και Ρίχαρδο Στράους.

Από την εποχή του Μότσαρτ κανείς δεν προσέθεσε τόσα πολλά στην γερμανική όπερα, όσα ο «Φιντέλιο» του Μπετόβεν και ο «Ελεύθερος σκοπευτής» του Βέμπερ. Αυτά τα έλεγε ο Ε. Χόφμαν, ένας αυστηρότατος κριτικός της εποχής, που παρακολούθησε την πρώτη έκτασή του έργου.

Όλη η όπερα πλημμυρίζει από ασυνήθιστα πλούσιες ιδέες, δύσκολη και χιοϊμορ (όπου χρειάζεται), καθώς και πλούτο έννοιών.

Στη σημερινή έγγραφη της «Ντάνιελ Γκραμμοφόν» λαμβάνουν μέρος οι: Έμπερχαρτ Βέχτερ, στο ρόλο του ηγεμόνα, Άλμπρεχτ Πέτερ, στο ρόλο του δασονόμου Κοβόν, η Ίριγκαρντ Ζέεφφριντ ως Άγάθη, η Ρίτα Στράιχ στο ρόλο της Αίψης, και οι Κούρτ Μπαίμπε, Ρίχαρντ Χόλμ, Βάλτερ Κρέπελ, Πάουλ Κουέν, Έρνστ Γκίναμπεργκ και Γκίζελα Όρντ στους άλλους κύριους ρόλους.

γκρέκα

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Schiaparelli

ΚΡΑΓΙΟΝ ΧΕΙΛΕΩΝ
ΠΟΥΔΡΕΣ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ
ΛΟΣΙΟΝ
ΚΡΕΜΕΣ
ΡΟΥΖ
PIMEΛ Κ.Α.Π.

schiaparelli

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Έτοιμάζοντας σάλτσα για
μακαρόνια ρίξτε 1 κύβο...

...πέρνουν
γεύσι κρέατος

ΣΟΥΠΑ KNORR - ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΟΦΑΓΑΔΩΝ

Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η Γιουγκοσλαβία, η οποία αποτελεί μωσαϊκόν φυλών, γλωσσών και δογμάτων και από το 1945 υιοθέτησε το όμοσπονδιακόν σύστημα κρατικής οργάνωσης, ανακηρυχθείσα «Όμοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία», έχει δημιουργήσει ένα μύθον, που κατά περιόδους τον εξαπολύει και προσπαθεί να τον αξιοποιήσει επεκτατικώς εις βάρος των γειτόνων της και ιδίως της Ελλάδος. Ο μύθος αυτός λέγει ότι εις την Βαλκανικήν υπάρχει, εκτός των ιστορικώς γνωστών εθνότητων, και μία άλλη, η «Μακεδονική», ότι κοίτης της εθνότητος αυτής είναι η νότιος Σερβία, η οποία απέτελεσε την υπό του κομμουνιστικού καθεστώτος ονομασθείσαν «Όμοσπονδον Λαϊκήν Δημοκρατίαν της Μακεδονίας» και ότι τμήματά της ζούν «αλύτρωτα» εις την ελληνικήν Μακεδονίαν (την οποίαν οι Γιουγκοσλάβοι αποκαλούν «Μακεδονίαν του Αιγαίου», κατ' αντιδιαστολήν πρὸς την ἰδικήν των «Μακεδονίαν του Αΐδιου») και εις την Βουλγαρίαν (την λεγομένην «Μακεδονίαν του Πιρίν»).

Με την Γιουγκοσλαβίαν εύρισκόμεθα από δεκαετίας περίπου εις φιλικὰς σχέσεις, έπειτα από μίαν περίοδον, κατά την διάρκειαν της οποίας συνέβησαν πολλά, που ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἤθελε νὰ λησμονήσει, ἐν ᾧ μέρῳ εὐθύνεται δι' αὐτὰ ἡ γείτων μας. Δυστυχῶς, ὁμως, ὁ προσφιλεῖς μύθος, προβαλλόμενος κατὰ καιροὺς — πάντοτε ὑπευθύνως, διότι ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι ὁλοκληρωτικὸν κράτος — ἐκ μέρους προσωπικοτήτων καὶ ἐφημερίδων τοῦ καθεστώτος, ἐρχεται νὰ διαταράξη ἐκάστοτε τὴν φιλικὴν μετὰ τὴν δύο χωρῶν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη μετὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Ελλάδος ὑποχωρήσει. Ἔτσι καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνός, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν ἐνὸς συνεδρίου τοῦ τοπικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ποὺ συνήλθεν εἰς τὰ Σκόπια (πρωτεύουσαν τῆς «Όμοσπονδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας»), ἐνεφανίσθη ὁ πρωθυπουργὸς τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως κ. Κολισέφσκυ καί, παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κεντρικῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως, κ. Καρντέλι, ὑπεστήριξε τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν ἐν ἐκτάσει ἡ ἐφημερίς τῶν Σκοπίων «Νόβα Μακεδόνια», τῆς ἡμέρας 10 Ὀκτωβρίου:

«Ὅτι ὑπάρχει χωριστὴ ἐθνότης «Μακεδόνων». Ὅτι τμήμα τῆς ἐθνότητος αὐτῆς ζῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλο εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὑφίσταται ἐξ ἀντικειμένου «μακεδονικὸν ζήτημα», τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τακτοποιηθῇ. Ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ κ. Κολισέφσκυ ὅπως ἀγνοήσῃ τὴν ὑπαρξίν τοῦ «μακεδονικοῦ ζητήματος» καὶ παύσῃ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ της. Καὶ ὅτι, διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ κριτήρια ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῶν Κυπρίων. Αὐτὰ ὑπεστήριξεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς «Όμοσπονδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας», ἡ ὁποία ἔχει ἐμβαδὸν 26.500 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ περὶ τὸ 1.400.000 κατοίκων, ἐπαναλαμβάνων καὶ συγχρονίζων τὸν ἀπὸ τοῦ 1945 ὑποστηριζόμενον παρὰ τῶν Γιουγκοσλάβων «μακεδονικὸν μύθον».

Καὶ πρόκειται περὶ μύθου χαλκευθέντος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνταποκρίνεται οὔτε εἰς τὴν ἱστορικὴν, οὔτε εἰς τὴν παρούσαν ἐθνολογικὴν πραγματικότητα, διότι οἱ ὅροι «Μακεδονία» καὶ «Μακεδόνες» ὑπῆρξαν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας ἐντὸς τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ὅροι γεωγραφικοὶ καὶ ὄχι ἐθνολογικοί. Ἡ Μακεδονία — ἡ περιοχή δηλαδὴ μετὰ Μαυροβουνίου, Ἀχρίδος, Γράμμου, Ὀλύμπου, Χαλκιδικῆς, Νέστου, Πιρίν καὶ Ὀσογοφσκας — κατακεῖτο ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀπὸ μωσαϊκὸν λαῶν, ἐπικρατέστεροι τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ Ἕλληνες, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Σλάβοι. Ἐφ' ᾧ καὶ μετὰ τὴν τριῶν λαῶν ὑπῆρξεν δεῦτατος ὁ ἀνταγωνισμὸς μέχρι τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Τρία ἔθνη εὐρίσκοντο ἐπὶ σκηνῆς καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα: Ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία ἠγωνίζετο νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν αὐτοκρατορίαν της· ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐπεδίωκε ν' ἀπελευθερώσῃ τὰ ὑπόδουλα τέκνα της· καὶ ἡ Βουλγαρία, ἡ ὁποία ἐπωφθαλμία τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν προσάρτησιν τῶν ἐντὸς τῆς Μακεδονίας κατοικούντων σλαβοφώνων. Οἱ Σέρβοι, καίτοι εἶχον ἀνεξάρτητον κράτος, ἀπουσίαζαν ἀπὸ τὴν μάχην.

Δὲν ἔμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἰδιαιτέρα «γλώσσα», συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς γλωσσολογικῆς ἐπιστήμης, αὐτὸ ποὺ ὁμιλοῦν οἱ κάτοικοι τῆς νοτίου Σερβίας (ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ 1945 ὀνομάζεται «Όμοσπονδος Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας») καὶ ὠρισμένων χωρίων τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Εἶναι ἓνα ὑποτυπώδες ἰδιῶμα σλαβικῆς ὑφῆς, μετὰ πολλὰ πτωχὸν λεξιλόγιον, ποὺ συνδέεται στενάτατα τὸσον μετὰ τὴν σερβικὴν, ὅσον καὶ μετὰ τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν καὶ ἔχει δανεισθῇ πλείστα λέξεις ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν, τὴν τουρκικὴν, τὴν βλαχικὴν κλπ. Ἡ σχέσης τοῦ ἰδιώματος αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν καὶ τὴν σερβικὴν γλῶσσαν εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὴν σχέσιν τῆς ποντιακῆς, λόγου χάριν, ἢ τῆς κυπριακῆς διαλέκτου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Μέχρι καὶ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου τὸ σλαβικὸν αὐτὸ ἰδιῶμα δὲν εἶχεν ἀποκτήσει γραπτὴν μορφήν, οὐ-

τε εἶχε χρησιμοποιηθῇ εἰς τὸν γραπτὸν — ἐντεχνον ἢ ἀπλοῦν — λόγον. Ὅτι ἰδιῶμα προφορικῆς ἀποκλειστικῶς χρήσεως.

Ὅταν τὸ 1893 ὁ Βούλγαρος Νιάμη Γκρούεφ ἱδρυε τὴν «Ἐσωτερικὴν Μακεδονικὴν Ἐπαναστατικὴν Ὀργάνωσιν» ἐκάλεε ὅπως προσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ὄχι καμμίαν φανταστικὴν ἐθνότητα «Μακεδόνων», ἀλλὰ ἐπάντα κάτοικον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἀνευ διακρίσεως γένους, ἐθνότητος, θρησκείας καὶ πεποιθήσεων καὶ ἔτασεν ὡς σκοπὸν τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλων τῶν κατοίκων τούτων ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Καὶ ὅταν, δύο ἔτη κατόπιν, ὁ Σαράφωφ ἱδρυε, κατ' ἐμπνευσιν τοῦ τσαρίσκου Φερδινάνδου, τὴν «Ἐξωτερικὴν Μακεδονικὴν Ἐπαναστατικὴν Ὀργάνωσιν», δὲν ὁμίλει πάλιν περὶ «Μακεδόνων» ὡς εἰδικῆς ἐθνότητος, ἀλλ' ἐξήτει τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἐγκαινίαζε μίαν περίοδον τρομοκρατικῆς δράσεως κατὰ τῶν Ἑλλήνων κυρίως, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν δυνάσται, ἀλλὰ δυναστευόμενοι.

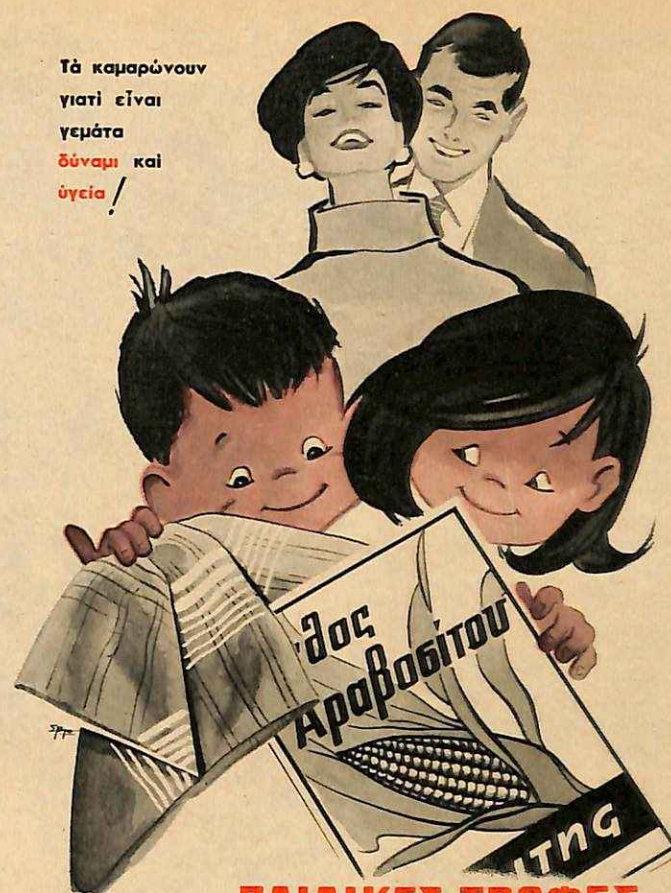
Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1908 μέχρι τοῦ 1911 περίοδον — τὴν κατ' ἐξοχὴν περίοδον τοῦ προπαγανδιστικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μετὰ τῶν κυρίων ἐθνότητων τῆς ὀθωμανικῆς Μακεδονίας, δηλαδὴ, τῶν Ἑλλήνων, τῶν Τούρκων, τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Σέρβων — οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ «Μακεδόνων». Οἱ σλαβοφῶνοι κάτοικοι τῆς Μακεδονίας ἔχουν ἢ ἑλληνικὴν ἢ βουλγαρικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Πολλοὶ ἐστάθησαν οἱ καθοριστικοὶ παράγοντες τοῦ πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν ἐθνικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν. Τὸ βέβαιον, πάντως, εἶναι ὅτι, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὰ σλαβοφῶνα χωρία τῆς περιοχῆς τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἔδωσαν γενναίους Ἕλληνας ἀντάρτας καὶ φερόμενους Βουλγάρους κομιτατζήδες.

Μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὅποτε τὴν Μακεδονίαν διενεμήθησαν οἱ Ἕλληνες, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Βούλγαροι, καὶ μέχρι τοῦ 1921, τὸ «μακεδονικὸν ζήτημα» ὑπάρχει μόνον ὡς ἐκδήλωσις βουλγαρικοῦ αὐτρωτισμοῦ. Καὶ πάλιν περὶ «Μακεδόνων» ὡς ἔθνους οὐδεὶς γίνεται λόγος. Μόνον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ μπόλσεβίκισμου, ὡς κρατικοῦ καθεστώτος, ἐτέθη ὑπ' αὐτοῦ «μακεδονικὸν ζήτημα» ὡς ζήτημα ἀπελευθερώσεως ἐνὸς ἰδιαίτερου, τάχα, ἔθνους καὶ ἐρρίφη τὸ σύνθημα τῆς δημιουργίας μιᾶς «ἀνεξαρτήτου καὶ ἐνιαίας μακεδονικῆς δημοκρατίας», ὡς μέλους ὁμοσπονδίας βαλκανικῶν κρατῶν. Τὸ σύνθημα ὁμως τούτου ἠρνήθη νὰ τὸ υιοθετήσῃ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Γιουγκοσλαβίας, καίτοι διαταχθέν ὑπὸ τῆς Τρίτης Διεθνούς, διότι δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὑπάρχει χωριστὴ μακεδονικὴ ἐθνότης.

Ἐπειτα, ἄλλωστε, ἀπὸ τὰς περιπετείας τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, τῶν συμφωνιών περὶ ἐκουσίας μεταναστεύσεως κλπ., οἱ σλαβοφῶνοι τῆς χώρας μας, κατοικοῦντες ὅλοι εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἀνῆρχοντο εἰς 82.000 ἐν ὅλῳ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928, ἐπὶ πληθυσμοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου τῆς περιοχῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἓνα μέρος τῶν σλαβοφώνων αὐτῶν συνεργάσθη στενῶς μετὰ τὰς βουλγαρικὰς ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ἔδρασαν ἐγκληματικῶς κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καί, ὅταν ἡ πλάστιγγὴ ἤρχισε νὰ κλίνη εἰς βάρος τοῦ Ἀξονος, ἀντήλλαξε τὸν βουλγαρικὸν σωβινισμόν μετὰ τὸν κομμουνιστικὸν λαοκρατισμόν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας, ὅσοι ἐκ τῶν σλαβοφώνων τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἠσθάνοντο ὅτι, λόγω τῶν ἐγκλημάτων ποὺ εἶχαν διαπράξει, διέτρεχαν κίνδυνον τιμωρίας, κατέφυγαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς χώρας προσετέθη καὶ δεύτερον στρώμα φυγάδων, μετὰ τὴν στρατιωτικὴν συντριβὴν τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας τοῦ 1946 ἕως 1949. Ἔτσι, σήμερα, οἱ ἀπομένοντες εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα σλαβοφῶνοι ἀνῆρχονται, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1951, εἰς 41.000.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ τοῦ 1944, οἱ ἐπικρατήσαντες εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν κομμουνισταὶ συνέλαβον τὸ μεγαλεπήβολον σχέδιον ν' ἀναλάβουν αὐτὸ, ὡς διάδοχοι τῶν Βουλγάρων σωβινιστῶν, τὴν προστασίαν τῶν σλαβοφώνων τῆς νοτίου Σερβίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς Μακεδονίας, νὰ τοὺς παρουσιάσουν ὡς χωριστὴν ἐθνότητα καὶ νὰ ὑψώσουν τεχνητῶς τὸ πτωχὸν ἰδιῶμα τῶν εἰς γλῶσσαν. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη εἰς τὴν ἱστορίαν προσπάθεια συνεχίζεται ἐκτοτε ὑπὸ τῆς γείτονος Γιουγκοσλαβίας καὶ κατὰ περιόδους σημειώνει ἐξάρσεις, ὅπως ἡ τελευταία, ποὺ γεννοῦν πολλὰς ἀμφιβολίας διὰ τὴν ἐλικρίνειαν τῆς γιουγκοσλαβικῆς φιλίας ἐναντι τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ θεμελιώνουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ γείτων μας τρέφει ἀπαραδέκτους καὶ ἐπικινδύνους διὰ τὴν εἰρήνην ἐπεκτατικὰς βλέψεις. Καὶ αὐτὸ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν.

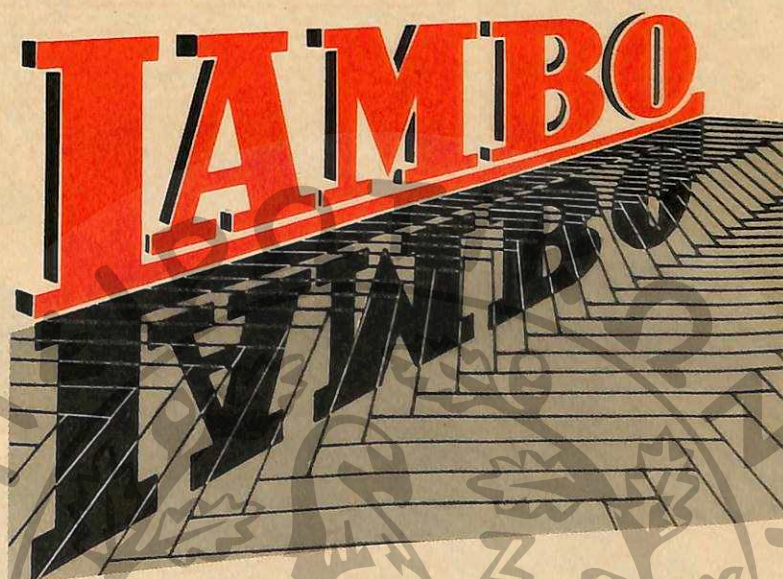
Τὰ καμαρώνουν
γιατί είναι
γεμάτα
δύναμι και
υγεία!

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

“ΓΙΩΤΗ”

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 — ΤΗΛ. 527.900 — ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΑ
ΣΥΝΘΕΣΙΣ
ΔΙΑΡΚΕΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

‘Ακόμη καλύτερη

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ ΜΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

Μόδα - Τούστο-Κομφόρς

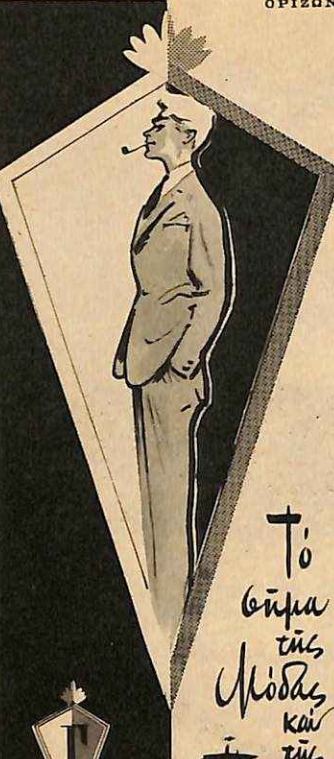
Είναι τα πλεονεκτήματα που συγκεντρώνει το Κατάστημα «ΑΜΑΖΩΝ».

Διαλέγοντας ένα έτοιμο φόρεμα, παλτό ή ζακέττα, κάνετε την καλλίτερη έκλογη μοντέρνας γραμμής και κούπ.

ΚΑΘΕ ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΒΟΥΤΙΚΕΣ D'HAUTE COUTURE

ομορφone

ΟΡΙΖΟΝ

Το
βήμα
της
Μόδας
και
της
Ποιότητας

ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΓΟΥΤΑΚΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 49
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 21-296

*Ωραία Λευκά
και γερά δόντια
μέ την όδοντόπαστα*

GIBBS

**GIBBS dentifrice
moussant**

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΜΕΤΩΡ

ΣΕ **20**

ποικιλίες
χρωμάτων
κυκλο-
φορεί...

ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ
ΒΕΡΝΙΚΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΚΥΚΝΟΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΒΙΟΛΑΚ • ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ 12
ΤΗΛ. 26.064 - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΜΟΣ

Η καλύτερη
Έλληνική μπύρα

ΑΡΜΟΣ

Πεκτά

Νέα σχέδια, νέες
ποιότητες: Shettland
Crylor, vibryl, lamé

Παδαριάννη

Τό Κατάστημα πού δημιούργησε
παράδοσι γούστου και
καλής ποιότητας

PETER PAN

ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

"MINI"

Μιά νέα εμφάνιση της
σειράς HONEY COMB από
δαντέλλα νάυλον

HONEY COMB
Τό σουτιέν πού αναπνέει

Ίι να βρωτοθαυμάσουν!

Καινούργιες ιδέες, καινούργια τε-
χνική, καινούργια χαρακτηριστικά,
καινούργια σχήματα, νέες φόρμες και
χρώματα είναι τα πλεονεκτήματα
των μοντέλων ΦΙΛΙΠΣ 1961 πού σ'ας
έξασφαλίζουν άμεμπτη λειτουργία
και τέλεια μουσική απόδοση.

PHILIPS

ΦΙΛΙΠΣ

Και μη ξεχνάτε πώς αγοράζοντας και πικ-άπ ΦΙΛΙΠΣ πετυχαίνετε
τόν καλύτερο μουσικό συνδυασμό γιατί τα ραδιόφωνα, τα πικ-άπ
και οι δίσκοι ΦΙΛΙΠΣ φτιάχτηκαν ειδικά τ'ό ένα γιά τ'ό άλλο.
ΦΙΛΙΠΣ: ό καλύτερος συνδυασμός τιμής και ποιότητας.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ προστάτου τῆς Ἀεροπορίας

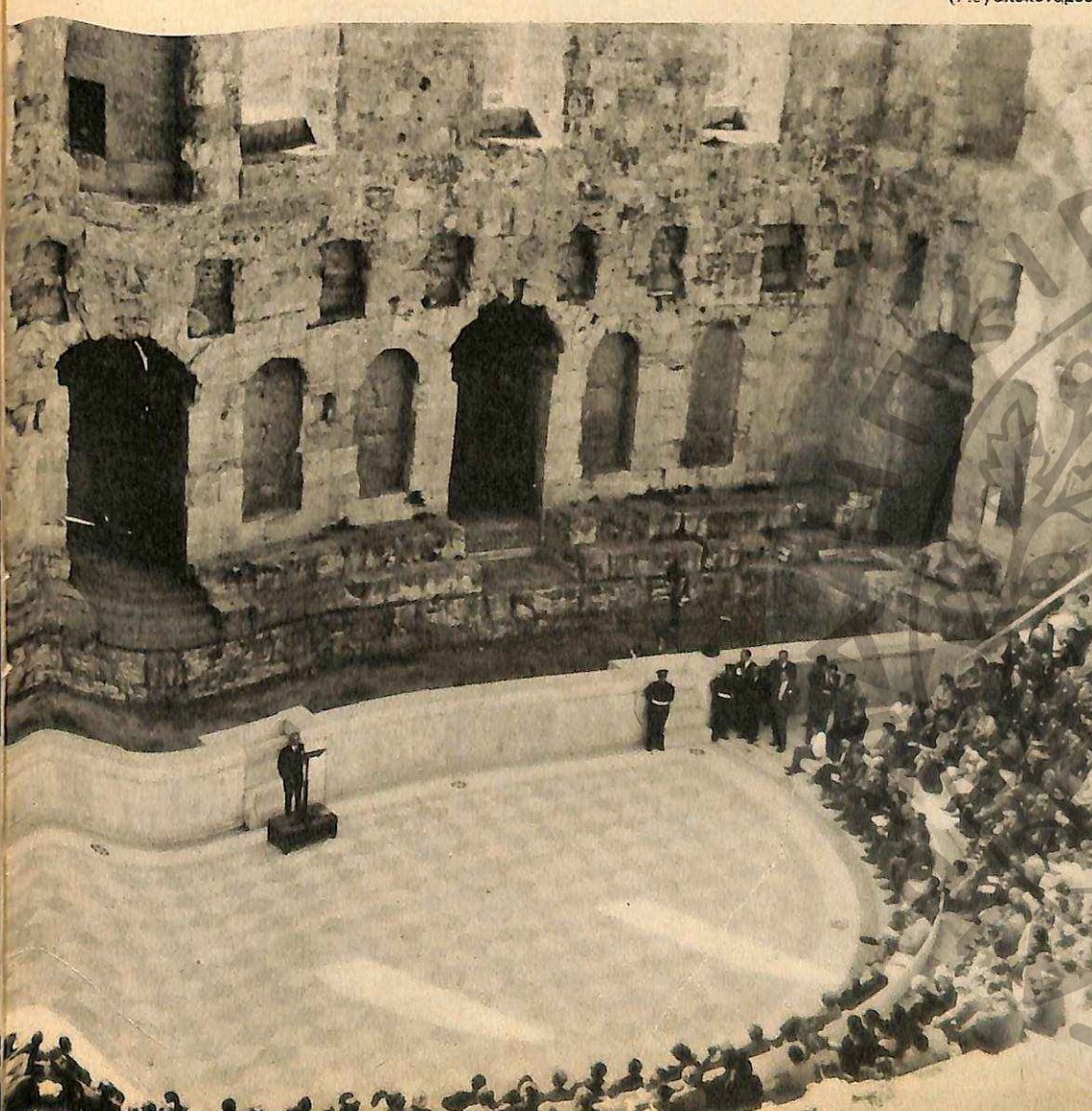
(Giacolombo)

Ὁ Βασιλεὺς προσέρχεται στὴν Σχολὴ Ἀεροπορίας στὸ Τατόι, ὅπου ἔγινε ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς ἡμέρας τῆς Ἀεροπορίας, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ προστάτου τῆς, Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Στὴν τελετὴ παρέστησαν ὁ πρίγκιψ Μιχαήλ, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ ἀρχηγοὶ ΓΕΕΘΑ, ΓΕΣ, ΓΕΑ καὶ ΓΕΝ, καθὼς καὶ ἄλλα ἀνώτατα στελέχη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων

Μεταμόρφωση

Ἐκλεκτὸ τὸ ἀκροατήριο. Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες προσωπικότητες, ἡ Μαρία Κάλλας καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου κ. Τσιριντσέλλι - σημείωσαν οἱ κοσμοκράτες τοῦ Μιλάνου, γιὰ τὸ πρόσφατο ρεσιτάλ τραγουδιοῦ ποὺ ἔδωσε ἡ Ζυλιέτ Γκρεκὸ στὸ θέατρο «Τζερολάμο». Ἡ ἄλλοτε «μούσα τῶν ὑπαρξιστῶν», ποὺ μὲ ξέπλεκα μαλλιά ἔτερπε τοὺς θαμῶνες τῶν ὑπογείων τοῦ Σαιν Ζερμαίν ντε Πρέ, ἔχασε, φαίνεται, τὸν παλιὸ ἐαυτὸ τῆς. Ἡ ἐμφάνισή τῆς ἦταν ἐξ ἴσου ἄφογη, ὅσο καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς, ποὺ τὴν ἐπευφήμησε μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Προεδρίας κ. Κ. Τσάτσος κηρύσσει τὴν ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 34ου διεθνoῦς συνεδρίου τῶν ταξιδιωτικῶν γραφείων.

Τὸ συνέδριο Ταξιδιωτικῶν Γραφείων

Πεντακόσιοι ἀντιπρόσωποι, παρατηρηταὶ καὶ δημοσιογράφοι ἀπὸ 50 περίπου χώρες παρέστησαν στὸ Ὡδεῖο Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ κατὰ τὴν πανηγυρικὴ ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 34ου Συνεδρίου τῆς Διεθνoῦς Ὁμοσπονδίας Ταξιδιωτικῶν Γραφείων. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐλληνικῶν τουριστικῶν ὁργανώσεων προσεφώνησαν τοὺς ξένους συνέδρους καὶ ἡ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς «Προσευχῆς» τοῦ Ἑρνέστου Ρενὰν ἀπὸ τὴν πρωταγωνίστρια κ. Ἀλέκα Καστέλη καὶ μὲ ἐπιδείξεις ἐλληνικῶν χορῶν ἀπὸ τὸ Λύκειο τῶν Ἑλληνίδων (κάτω). Στὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ποὺ συνεχίστηκαν ἐπὶ τετραήμερο στὴν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. Κ. Τσάτσος παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα καὶ δεξίωση στὸ ξενοδοχεῖο «Μεγάλη Βρεταννία» (ἀριστερά).

(Μεγαλοκονάμου)

(Κουρμπέτης)

Με διαφορά μερικῶν ἐκ

(Pressens Bild)

Ταραχές

Λίγα λεπτά μετά τὸ ποδοπάτημα τοῦ ἀστυνομικοῦ ποὺ προσπάθησε ν' ἀφαιρέση ἓνα λάβαρο ἀπὸ μιά κομμουνιστικὴ διαδήλωση 1.000 ἐργατῶν, ἡ ἀστυνομία τοῦ Σαντιάγο, τῆς Χιλῆς, ἀνοίξε πύρ, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνο 2 καὶ τὸν τραυματισμὸ 16 ἀτόμων. Ἐννέα ἀστυνομικοὶ χρειάσθηκε νὰ μεταφερθοῦν στὸ νοσοκομεῖο, μὲ τραύματα ἀπὸ μαχαίρια καὶ ἄλλα αἰχμηρὰ ὄργανα.

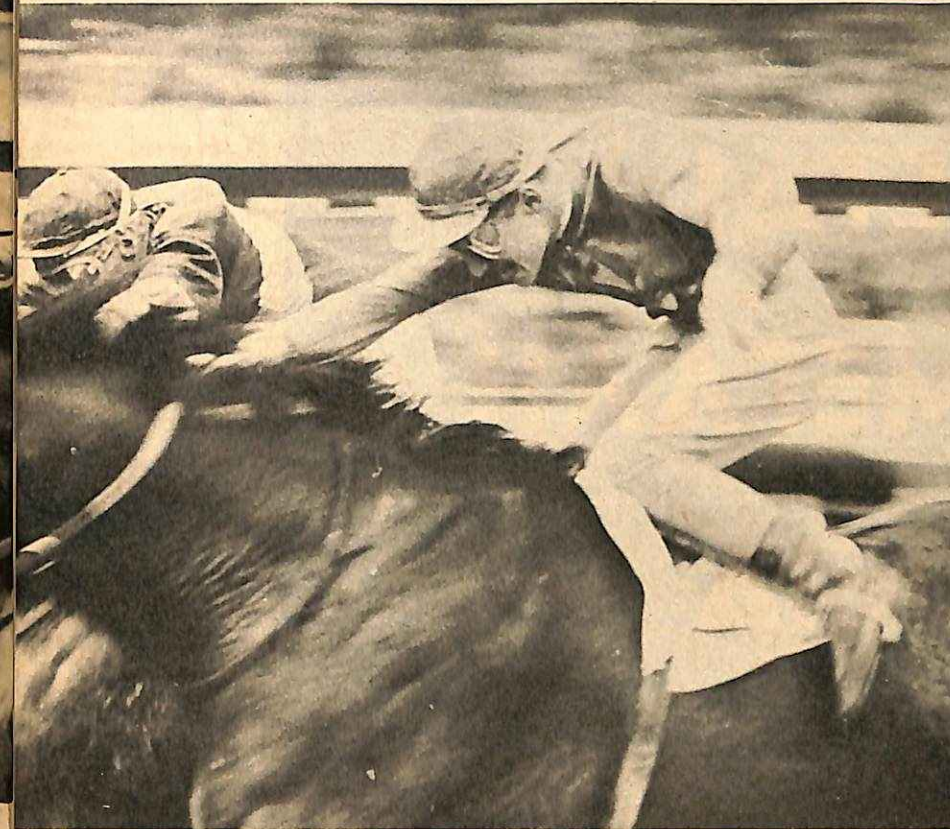
(Bippra)

(Barratt's Photo Press)

ατοστῶν

Μόνο χάρις σὲ μιά τελειότατη φωτογραφικὴ μηχανή, ἐγκατεστημένη στὸ τέρμα, κατωρθώθηκε νὰ καθοριστῇ ποιὸς ἦταν ὁ νικητὴς τῶν τελευταίων μεγάλων ἵπποδρεμιῶν τῆς Στοκχόλμης. Ὁ «Ἀννίβας», μὲ ἀναβάτη τὸν Κούρτ Νάρ, νίκησε μὲ διαφορά μερικῶν ἑκατοστομέτρων τὸν «Λασφίλη», μὲ ἀναβάτη τὸν Ρ. Βούσσα.

Τὸ εἶδωλο

(Camera Press)

Πιὸ ἡλιοψημένος, πιὸ ἀρρενωπός, μετὰ τὴν ἀποστράτευσή του, ὁ Ἑλβίς Πρίσλεϋ, τὸ εἶδωλο τοῦ «ρόκ-ἐντ-ρόλ», συνοδεύει συχνὰ σὲ νυκτερινὰ κέντρα τὴν συμπρωταγωνίστριά του στὴν τελευταία ταινία του, Τζούλιετ Πρῶουζ. Ἡ Τζούλιετ ἦταν παλαιότερα ἐρωτευμένη μὲ τὸν «σκληρὸ» Φράνκ Σινάτρα, ἀλλὰ τώρα —λένε οἱ κακὲς γλώσσες— τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τὸν Πρίσλεϋ φαίνεται νὰ προχωρῇ πέρα ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴ συνεργασία

(U. P. I.)

ΤΕΛΕΤΕΣ

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ καὶ ὁ πρίγκιψ Φίλιππος κατευθύνονται (ἄνω) πρὸς τὸ Κοινοβούλιο, ὅπου ἔγινε, μὲ ὅλη τὴν πατροπαράδοτη βρετανικὴ ἐπισημότητα, ἡ πρώτη συνεδρίαση τῆς ἐφετεινῆς συνόδου. Τὸ ἐπιθλητικὸ σύμβολο τῆς βρετανικῆς ἐξουσίας (δεξιὰ) ὁδεύει καὶ αὐτὸ πρὸς τὸ Κοινοβούλιο, γιὰ νὰ μετὰσχῃ στὴν τελετή.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Τὸ ἄρθρο τοῦ ἀντιπροέδρου
τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀκαδημαϊκοῦ
κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
δημοσιεύεται σήμερα
— ἐνῶ γι' αὐτὸ τὸ τεῦχος εἶχε ἀναγγελθῇ
ἄρθρο τοῦ βουλευτοῦ, γ. ὑπουργοῦ
κ. Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ —
γιατὶ ἔρχεται σὲ στενότερη σχέση
καὶ σὲ ὀρισμένα σημεῖα ἀπαντᾷ
στὸ προηγηθὲν ἄρθρο
τῆς **κ. ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΒΛΑΧΟΥ**
καὶ στὴν εἰσαγωγικὴ τοποθέτησιν
τῆς ἐρευνῆς.
Τὸ ἄρθρο τοῦ **κ. Π. Παπαληγόρα**
— «*Η ψυχολογία τοῦ ὑπαναπτύξιου*» —
θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Τὸ πρόβλημα τὸ ἔθεσε, στὸ τεῦχος τῶν «Εἰκόνων» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ὁ κ. Θ.Π. Ἡ ἡμερομηνία ἦταν συμβολικὴ. Λαὸς «ὑποανάπτυκτος» — ἡ λέξις εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀνυπόφορη καὶ θάρσαρη — δὲν ἔχει ἐξ ὀρισμοῦ τὴν δυνατότητα νὰ γίνη συνειδητὸς καὶ πολιτικὰ συγκεκριημένος πρωταγωνιστὴς στὸν παγκόσμιον στίβον τῆς ἱστορίας. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔγινε. Ἄρα δὲν εἶναι «ὑποανάπτυκτος».

Ἡ ἀπάντησίς μου αὐτὴ δὲν εἶναι, βέβαια, ἐπαρκής. Ὁ κ. Θ.Π. ἐμφανίζει τὸ πρόβλημα — πολὺ σωστά — ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς. Καὶ ἡ Κα' Ἑλένη Βλάχου ἀπαντᾷ στὸ τεῦχος τῆς 4ης Νοεμβρίου ὅχι ἀπλῶς μὲ πρωτότυπα εὐρήματα — αὐτὸ, καὶ ἂν ἤθελε, δὲν μπορούσε εὐτυχῶς νὰ τὸ ἀποφύγῃ — ἀλλὰ καὶ μὲ τρόπο ποὺ ἐπικυρώνει τὴν εὐρύτητα ποὺ ἔδωσε στὸ πρόβλημα ὁ κ. Θ.Π.

Εἶμαι πολιτικός, δηλαδὴ (τὸ «δηλαδὴ» αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ ν' ἀπαλλάξω τὸν ἀναγνώστη ἀπὸ τὸν κόπο νὰ κάμῃ οὐσιαστικὰς κρίσεις γιὰ τὶς πολιτικὰς μου ιδιότητες), πολιτεύομαι συνεχῶς ἀπὸ τὸ 1935 καὶ ἔχω ἐκλεγῇ — πράγμα ποὺ μ' ἔχει καθιερώσει ὡς ἐπαγγελματίαν — τῆς πολιτικῆς — ἐξ ἑξ ἑστέρας βουλευτῆς. Ὁ κ. Θ.Π. ἐπισημαίνει ἰδιαίτερα τὴν ποιότητα τῆς πολιτικῆς ζωῆς ὡς στοιχεῖο βαθμολογίας μίας χώρας. Ἄς ἐπιχειρήσω μὴ πρόχειρη αὐτοκριτικὴ. Ὅσο αὐστηρὰ κι ἂν θελήσω νὰ κρίνω τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς ἐκλογεῖς τῶν — τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸ μου, καθὼς κ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν καλωσύνη, χρόνια τώρα, νὰ με τιμῶν μὲ τὴν ψῆφον τους — δὲν μπορῶ νὰ καταλήξω στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πολιτικὴ μας ζωὴ εἶναι «ὑποανάπτυκτη». Ὁ κ. Θ.Π. θέτει τὸ ἐρώτημα: «Τί ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς πολιτευομένους, νὰ εἶναι δημόσιοι ἄνδρες ἢ νὰ κάμνουν τὰ ρουσφέτια μας;». Φοβᾶται, ὅπως εἶναι φανερό, ὅτι συμβαίνει τὸ δεύτερον καὶ ὅχι τὸ πρῶτον. Καὶ ἂν ὅμως συμβαίη τὸ δεύτερον, εἶναι τοῦτο σύμπτωμα «καθυστερημένης» νοσηρότητας; Ἦταν, τάχα, «ὑποανάπτυκτη» ἡ πολιτεία τῶν Ἀθηναίων ποὺ στὴν κλασικότερη περίοδόν της — ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Περικλέους — εἶχε βασισθῇ ἐπὶ τῇ συναλλαγῇ καὶ μάλιστα στὴν ὁμαδική; Ἡ πολιτεία ἐκείνη ἔγινε ἡ πηγὴ τῆς «ἀναπτύξεως» ὅλων ἀκριβῶς τῶν Βορείων, ποὺ μᾶς θεωροῦν «ὑποανάπτυκτους».

Ὁ «Ἕλλην», διὰ λόγους ἀντικειμενικὰς οὐκ οὐκ, ποὺ συνδέονται μὲ τὶς κοινωνικὰς του ἀνάγκες, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς μεσογειακῆς ἰδιοσυγκρασίας του, θέλει νὰ ἔχῃ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τοὺς πολιτικούς του καὶ ἀξιώνει νὰ τὸν ἐξυπηρετοῦν. Θαυμάζει, ὅμως, καὶ τοὺς «δημοσίους ἄνδρας», ὅταν διαπιστῶν τὴν παρουσίαν τους. Δὲν τοὺς ἀναζητεῖ, διότι ἀπλούστατα οἱ «δημόσιοι ἄνδρες» δὲν ἀναζητοῦνται, ἀλλὰ ἡ ὑπάρχοντων καὶ ἐμφανίζονται ἢ δὲν ὑπάρχουν, ὅποτε εἶναι ματαίᾳ κάθε ἐξερευνητικὴ προσπάθεια. Πιστεύω ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τὸν 19^{ον} ἥδη αἰῶνα, ἐγέννησε, τηρουμένων τῶν ἀναλογιών τῶν πληθυσμῶν, ἀριθμὸν «δημοσίων ἀνδρῶν» πρώτης γραμμῆς μεγαλύτερον ἀπὸ

τὸν ἀριθμὸν ποὺ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν — εἰδικώτερα, ἀπὸ τὸ 1875 — οἱ «προηγμένοι» καὶ «ἀνεπτυγμένοι» λαοὶ τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς τοὺς ἐσθίριζε καὶ τοὺς ἐχάρηκε. Ἡ τελευταία δραματικὴ περιπέτεια τοῦ Χαρίλαου Τρικούπη δὲν ἀναιρεῖ τὸν κανόνα.

Εἶμαι καὶ συγγραφεὺς καί, ἀφ' ὅτου μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴ τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν νὰ με ἐκλέξουν συνάδελφόν τους, ἔχω καὶ τὴν «ἐπαγγελματικὴν» σφραγίδα τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Ἄς ἐπιχειρήσω, λοιπόν, τὴν αὐτοκριτικὴ καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Ἡ Κα' Ἑλένη Βλάχου διατυπώνει, σχετικὰ μὲ τὸν βασικώτατον αὐτὸν τομέα «ἀναπτύξεως», μερικὰς χαρακτηριστικὰς παρατηρήσεις. Εἶναι πικρὴ ἡ κριτικὴ ποὺ ἀσκει, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἄδικο. Ἐδῶ πρέπει κ' ἐγὼ νὰ ὁμολογήσω ὅτι σημειώνει ἡ χώρα μας συμπτώματα «ὑποανάπτξεως». Ὅσο καὶ ἂν θὰ φανῇ παράδοξον ἡ κρίσις μου αὐτὴ, πρέπει νὰ εἰπῶ ὅτι, ἐνῶ τὰ βάζουμε συνήθως μὲ τοὺς πολιτικούς καὶ μὲ τὸν λαὸν μας ὡς ἐκλογικὸν σύλλογον, ἡ πολιτικὴ ζωὴ μας εἶναι πολὺ περισσότερο ἀνεπτυγμένη ἀπὸ τὴν πνευματικὴν μας ζωὴ. Θὰ φέρω ἕνα παράδειγμα ποὺ δὲν μνημονεύει ἡ Κα' Ἑλένη Βλάχου. Ὑπάρχει ἕνας κλάδος τῆς πνευματικῆς δημιουργίας ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ἐξοχὴν ἑλληνικός. Καί, δυστυχῶς, δὲν εἶναι. Ἀπὸ τὸν 19^{ον} αἰῶνα ἕως τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποὺ διατυπῶν τὴν σκέψιν μου δὲν ἐσταμάτησαν οἱ ξένοι νὰ γράφουν ἱστοριογραφικὰ ἀριστουργήματα ἢ ἐξαιρέτα, πάντως, ἔργα μὲ ἀντικείμενον τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ τὸν Βυζάντιον. Ἐμεῖς ἀνδείξαμε καλοὺς ἐρευνητὰς τῶν πηγῶν καὶ συντάκτας ὠφελίμων καὶ στεγνῶν ἐπιστημονικῶν μονογραφιῶν, ἀλλὰ δὲν κατορθώσαμε ἀκόμη νὰ συνδυάσωμε τὴν ἱστοριογραφίαν — πράγμα ποὺ ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον ἕως τὸν Gibbon, τὸν Droysen, τὸν Curtius, τὸν Grote, τὸν Fustel de Coulanges, τὸν Mommsen, τὸν Burckhardt, τὸν Bury, τὸν Jouguet, τὸν Glotz, τὸν Beve, τὸν Tarn καὶ αὐτὸν τὸν Γιουγκοσλάβον Ostrogorsky, ἔχει καθιερωθῇ ὡς αὐτονόητον — τὴν ἐπιστήμην

μὲ τὴν λογοτεχνίαν. Οἱ ἱστορικοὶ ἐπιστήμονες στὴν Ἑλλάδα δὲν ξέρουν νὰ ἀφηγούνται, διότι δὲν εἶναι λογοτέχνες. Καὶ οἱ λογοτέχνες — οἱ ἐξαιρέσεις εἶναι πολὺ ἐλάχιστες — δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἱστοριογράφοι διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶναι ἐπιστήμονες. Εἶναι, χωρὶς ἄλλο, σύμπτωμα «ὑποανάπτξεως» τὸ φαινόμενον γενικὰ τῶν «περιχαρῶν» στρατοπέδων». Ὁ Sir William Tarn, ἐξοχος κριτικὸς τῶν πηγῶν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετὸς λογοτέχνης στὴν ἱστοριογραφικὴν του παραγωγὴν, ἔχει ἀφομοιώσει τὴν νεώτερη ποίησιν καί, κάπου-κάπου, τὴν ἐπικαλεῖται (διότι, ἀπλούστατα, τὸν ἐμπνέει) καὶ σ' αὐτὰ τὰ ἐπιστημονικὰ του ἔργα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀρχαιότητα. Γι' αὐτὸ ξέρεῖ καὶ ν' ἀφηγῆται, ὅπως ἤξερε καὶ ὁ Πλούταρχος. Στὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἀπὸ τὸν Ὀμηρὸν ὡς τὸ δημοτικὸν μας τραγούδι (καί, φυσικὰ, ὡς τὸν Σολωμὸν καὶ τὸν Παλαμὰ καὶ τὸν Σικελιανὸν) ἔχει ἡ ποιητικὴ σκέψιν «ὑπερανάπτυχθῇ», ὁ χωρισμὸς ἐπιστήμης καὶ ὠραίου λόγου (καί, γενικώτερα, ἐμπνεύσεως, δημιουργικῆς διαισθήσεως) εἶναι κατὰ κανόνα ἀπόλυτος. Ὁ ἐπιστήμων, γιὰ ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀμεμπτος, πρέπει νὰ εἶναι ἄμουςος. Πῶς νὰ εἶναι «σφόδρ» — ὅπως τὸν ἐπιθυμεῖ ἡ Κα' Ἑλένη Γ. Βλάχου — ὅταν εἶναι ἄμουςος; Στὸ σημεῖον αὐτὸ εἴμαστε, χωρὶς ἄλλο, «ὑποανάπτυκτοι».

Ας γυρίσω τώρα τὴν σελίδα. Ἄς πᾶμε ἀπὸ τὸν παραγωγὸν καὶ τὸν καταναλωτὴν πολιτικῶν ἢ πνευματικῶν ἀξιών στὸν ἄνθρωπον ποὺ πρέπει καὶ ποὺ θέλει νὰ ζήσῃ. Primum vivere.

Ὁ «Ἕλλην» ὅχι μόνον θέλει νὰ ζῇ, ἀλλὰ καὶ ξέρεῖ νὰ ζῇ. Σὲ κανένα χωριὸν τοῦ κόσμου (μὲ μοναδικὰς ἐξαιρέσεις τὶς Ἡμετέρας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν Καναδὰ, ὅπου, ἀπλούστατα, δὲν ὑπάρχουν χωριὰ) δὲν ξέρουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν ὅπως τὸ ἑλληνικὸν χωριὸν τοῦ κάμπου. Δὲν ἱσχυρίζομαι, βέβαια, ὅτι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ζοῦν ὅπως θέλουν καὶ ὅπως ξέρουν. ἱσχυρίζομαι, ὅμως, ὅτι ξέρουν ἄριστα τί τοὺς λείπει. Καὶ φθάνουν ὡς τὸ σημεῖον — καὶ ὅταν τοὺς λείπουν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ βασικὰ εἶδη συντηρήσεως — νὰ ἐπιθυμοῦν περισσότερον ὅσα δὲν εἶναι βασικά. Καὶ θυσιάζουν συχνὰ ἕνα μέρος τῶν βασικῶν εἰδῶν (καὶ ὅταν θὰ μπορούσαν ἀκόμη νὰ τὰ προμηθευθοῦν) γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀνώτερες καὶ λεπτότερες ὑλικὰς ἐπιθυμίας. Οἱ καταναλωτικὲς δυνατότητες, ὅσο καὶ ἂν αὐξάνωνται στὰ τελευταῖα ἔτη συνεχῶς, εἶναι στὴν Ἑλλάδα ἀρκετὰ ἀκόμη χαμηλὰς, ἐνῶ οἱ ὑλικὲς ἀνάγκες, ποὺ ἀποτελοῦν συνάρτησιν τῆς ψυχικῆς «ἀναπτύξεως», εἶναι ὑψηλὰς.

Τὰ κριτήρια ποὺ πρέπει νὰ χρησιμοποιῶμε γιὰ νὰ χαρακτηρίσουμε μὴ χώρα, στὸν ὑλικὸν τομέα τῆς ζωῆς, «ἀνεπτυγμένη» ἢ «ὑποανάπτυκτη», εἶναι δύο. Τὸ ἕνα εἶναι ὑποκειμενικὸ καὶ τὸ ἄλλο ἀντικειμενικόν. Μὲ βάση τὸ ὑποκειμενικὸν κριτήριον εἴμαστε «ἀνεπτυγμένοι» καὶ ἴσως «ὑπερανάπτυκτοι». Τὰ ἀντικειμενικά, ὅμως, δεδομένα τῆς οικονομίας μας εἶναι ἀκόμη τέττα, ὥστε, παρ' ὅλη τὴν πρόοδον ποὺ συνεχῶς σημειώμεθα, ἐξακολουθεῖ ἡ χώρα μας νὰ εἶναι «ὑποανάπτυκτη».

Ποῖα ἀντικειμενικὰ δεδομένα ἔχω κυρίως ὑπ' ὄψιν μου, ὅταν διατυπῶν τὴν κρίσιν αὐτή;

Ἡ «ὑποαπασχόλησις» μεγάλου ποσοστοῦ τοῦ πληθυσμοῦ — οἱ «ὑποαπασχολούμενοι» καὶ ἀνεργοὶ ὑπερβαίνουν στὸν τόπον μας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπτακοσίων χιλιάδων — δὲν εἶναι κριτήριον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποφασιστικόν γιὰ τὴν κατάταξιν μίας χώρας στὶς «ὑποανάπτυκτες». Μία χώρα τεχνολογικῶς συγχρονισμένη μπορεῖ κάλλιστα νὰ περάσῃ — πρὶν συντονισθῇ ἢ

κοινωνικὴ ὁργάνωσις τῆς οικονομίας μὲ τὶς δυνάμεις τῆς παραγωγῆς — ἀπὸ μιά περίοδον «ὑποαπασχολήσεως». Ἡ «ὑποαπασχόλησις» — δηλαδὴ, ἡ ἀπασχόλησις ποὺ εἶναι κατωτέρα ἀπὸ ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς βασικὰς ἀνάγκες ἐνὸς οὐσιώδους ποσοστοῦ πληθυσμοῦ — μπορεῖ νὰ εἶναι σύμπτωμα «ὑποανάπτξεως» (καὶ εἶναι, ὅπως εἶπα, ὅταν σημειώνεται στὸν πληθυσμὸν ποὺ τὸ εἰσοδήμα του εἶναι γεωργικὸ ἢ, γενικώτερα, ἀγροτικόν), μπορεῖ, ὅμως, νὰ εἶναι καὶ σύμπτωμα τεχνολογικῆς ὑπερανάπτξεως.

Στὸν τόπον μας ἡ «ὑποαπασχόλησις» σημειώμεται πρὸ πάντων στὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν. Ἄρα, εἶναι σύμπτωμα «ὑποανάπτξεως». Καὶ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τέτιον σύμπτωμα καὶ γιὰ τὸν πρόσθετον λόγον ὅτι ἡ σχέση τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ μὲ τὸν πληθυσμὸν τῶν πόλεων βρίσκεται γύρω στὰ 50%. Ἄρα, σὲ σχετικὰ μεγάλο ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ ἡ ὑποαπασχόλησις εἶναι μεγάλη καὶ προκαλεῖ μὴν ἀδρόα καθόδο ἀπὸ τὴν ὑπαίθρου στὶς πόλεις (στὰ καφενεῖα καὶ στὸ κενόν).

Ἐνα δεύτερον ἀντικειμενικὸν δεδομένο, ποὺ ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅταν χαρακτηρίζω τὴν Ἑλλάδα ὡς χώρα ποὺ δὲν δῶκε ἀκόμη ἀπὸ τὸ «ὑποανάπτυκτον» οικονομικὸν καθεστῶς, εἶναι τὸ ἀκόλουθον: Μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἐπιχειρεῖται συστηματικὰ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ὑποδομῆς, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ἀνεγερθῇ καὶ στὸν τόπον μας μὴ συγχρο-

Η ἂν μὲ ἐπιτρέψουν τώρα οἱ «Εἰκόνες» νὰ μιλῶ καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ;

Ὁ πονηρὸς ἀναγνώστης θὰ σκεφθῇ ἴσως ὅτι κάπως ἀργὰ ζητῶ τὴν ἀδεια αὐτή. Ὅρισμένες φράσεις τοῦ παρενθέτου στίχου μέχρι τοῦδε παρατηρήσεις μου δείχνουν ὅτι δὲν εἶχα λησμονήσει καὶ τὴν ἰδιότητά μου αὐτήν. Θὰ ἤθελα νὰ δεσφιάσω τὸν ἀναγνώστη — παρακαλῶ καὶ τὸν πιὸ πονηρὸν νὰ μὲ πιστεύσῃ — ὅτι οἱ φράσεις ποὺ ὑπονοῶ μῆλκαν στὸ κείμενον μου χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώξω. Τὰ ἴδια τὰ πράγματα μοῦ ἐπέβαλαν νὰ τὸ κάμω. Ἀκόμη καὶ ὡς ἀντιπολιτευόμενος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, σημειώμεται γιὰ πρώτη φορά, σὲ μεγάλη κλίμακα, ἡ συστηματικὴ προσπάθεια «ἐκσυγχρονισμοῦ» τῆς οικονομίας μας. Ἡ Ἑλλάς ἄρχισε μὲ δῆμα σταθερὸ — καὶ μὲ πραγματισμένην τὴν πορείαν της — νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ καθεστῶς τῆς οικονομικῆς «ὑποανάπτυκτου» χώρας. Ζοῦμε στὴν περίοδον τῆς τεχνολογικῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θὰ συλλάβωμε τὸ μέγεθος τοῦ περάματος παρὰ μόνον ὅταν θὰ ἔχουν περάσει πέντε-ἕξι χρόνια, καὶ κυρίως ὅταν — κάποτε — ἡ σημερινὴ κυβερνήσις θὰ ἀποτελῇ παρελθόν καὶ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ ἡ «παρουσία» της τοὺς φύσει γκρι-νιάρηδες (καὶ τέτιοι ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν φίλων της) νὰ ἀναγνωρίσουν

Ἄρθρο τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου

νισμένη οικονομία. Ἐως χθὲς ἀκόμη ζούσαμε σ' ἕνα εἰδυλλιακὸν καθεστῶς. Καὶ τὸ εἰδυλλίον πληρώνεται στὴν ἐποχὴ μας ἀκριβὰ. Πληρώνεται μὲ τὴν πείναν.

Τρίτον ἀντικειμενικὸν δεδομένο: Δὲν ἐπραγματοποιήσαμε ἀκόμη τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς χώρας. Καὶ στὸ σημεῖον αὐτὸ γιὰ πρώτην φοράν γίνεται μὴ συστηματικὴ προσπάθεια. Θὰ ἐπιτύχῃ; Εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ. Τὰ καπνὰ, ἡ σταφίδα, τὰ πορτοκάλια καὶ οἱ ἐλιές θὰ ὑπῆρχαν καὶ χωρὶς τὸ κράτος. Τὸ σάρι, ἴσως, ὅχι. Ἀλλὰ, ὅσο καὶ ἂν ἦταν κάποτε ἀναγκαῖα ἡ μάχη τοῦ σίτου, ἡ παραγωγὴ του εἶναι οικονομικὰ παθητικὴ. Ἡ ἀνακάλυψις πετρελαίου ἢ δυναμικῶν ἀερίων ἢ χρυσοῦ, καθὼς καὶ ἡ ἀποδοτικὴ ἀξιοποίησις μεταλλευμάτων, ὅπως ὁ βωξίτης ἢ τὰ σιδηρομεταλλεύματα, δὲν μποροῦν νὰ γίνουν χωρὶς κρατικὴ πρωτοβουλία καὶ συστηματικὴ προσπάθεια, χωρὶς προγραμματισμὸν σὲ πανελλαδικὴ κλίμακα.

Τέταρτον ἀντικειμενικὸν δεδομένο: Ἡ βιομηχανία μας, πρὶν δολοκλήρωσιν τὰ ἔργα ὑποδομῆς καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ δυνάτο δυνατόν ὅριον ἡ ἀξιοποιήσις τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς χώρας, ἦταν φυσικὸν νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ νὰ μὴ στηρίζεται γερὰ στὰ πόδια της. Ἐγίναν, χωρὶς ἄλλο, μεγάλα δῆματα στὸν τομέα τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλα ἦσαν ἕως χθὲς δῆματα σ' ἕνα δρόμον στενόν. Γιὰ πρώτην φοράν εἰσέρχεται ἡ χώρα μας στὸ στάδιον τῆς βαρεῖας βιομηχανίας ποῦ, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ «θάρος» της, θὰ συνδέσῃ τὴν βιομηχανικὴν μας παραγωγὴν (π.χ., τὴν παραγωγὴν ἀλουμινίου) ὀργανικὰ καὶ σὲ μεγάλη κλίμακα μὲ τὴν παγκόσμιαν καταναλωτικὴν ἀγοράν. Ὁ ὀργανικὸς καὶ μόνιμος αὐτὸς συνδεσμός εἶναι ὁρος ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ἔξοδο μίας χώρας ἀπὸ τὸ «ὑποανάπτυκτον» καθεστῶς τῆς οικονομίας της.

τὴν ἀποφασιστικὴν συμβολὴν τῆς στὴν μεγάλην ἐξόρμησιν ποὺ ἐπιτελεῖ ὁ ἑλληνικὸς λαός.

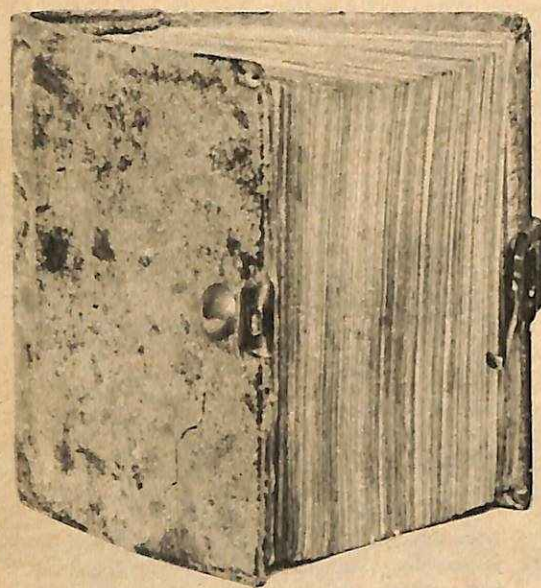
Ὁφείλω, βέβαια, νὰ ἀναγνωρίσω δὴ ἡ τεχνολογικὴ ἀναμορφώσις θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ συνοδευθῇ καὶ ἀπὸ μὴ ριζικὴν — ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην βαθμιαία — λειτουργικὴ ἀναδιάρθρωσιν τῆς κοινωνίας μας.

Τὸ δημογραφικὸν μας πρόβλημα, ἔντονον καὶ κρίσιμον, ἡ σχέση ὑπαίθρου καὶ πόλεων, ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῶν Ἑλλήνων σὲ οὐσιώδεις κλάδους δραστηριότητος, ἡ ἀνακατανομή τοῦ διαρκῶς αὐξανόμενου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μὲ τρόπον ποῦ καὶ δικαιοδερῆ νὰ εἶναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν οικονομικὴν ἀπόδοσιν — καὶ καταναλωτικὴν ἰκανότητα — τῶν πτωχοτέρων τάξεων νὰ αὐξήσῃ, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν προβλήματα ποὺ καὶ μέχρι τοῦδε ἡ κυβερνήσις προσπάθει, παράλληλα μὲ τὴν τεχνολογικὴν ἀναμόρφωσιν, νὰ προωθῇ πρὸς ὀργανικὰ ὁμαλὰς λύσεις, ἀλλὰ ποῦ θὰ περὶ ὁπωσδήποτε, ἀφοῦ θὰ ἀφίση νὰ θεμελιωνέται ἡ νέα «ἀνεπτυγμένη» μορφή τῆς οικονομίας μας, νὰ λυθοῦν ἀποτελεσματικὰ.

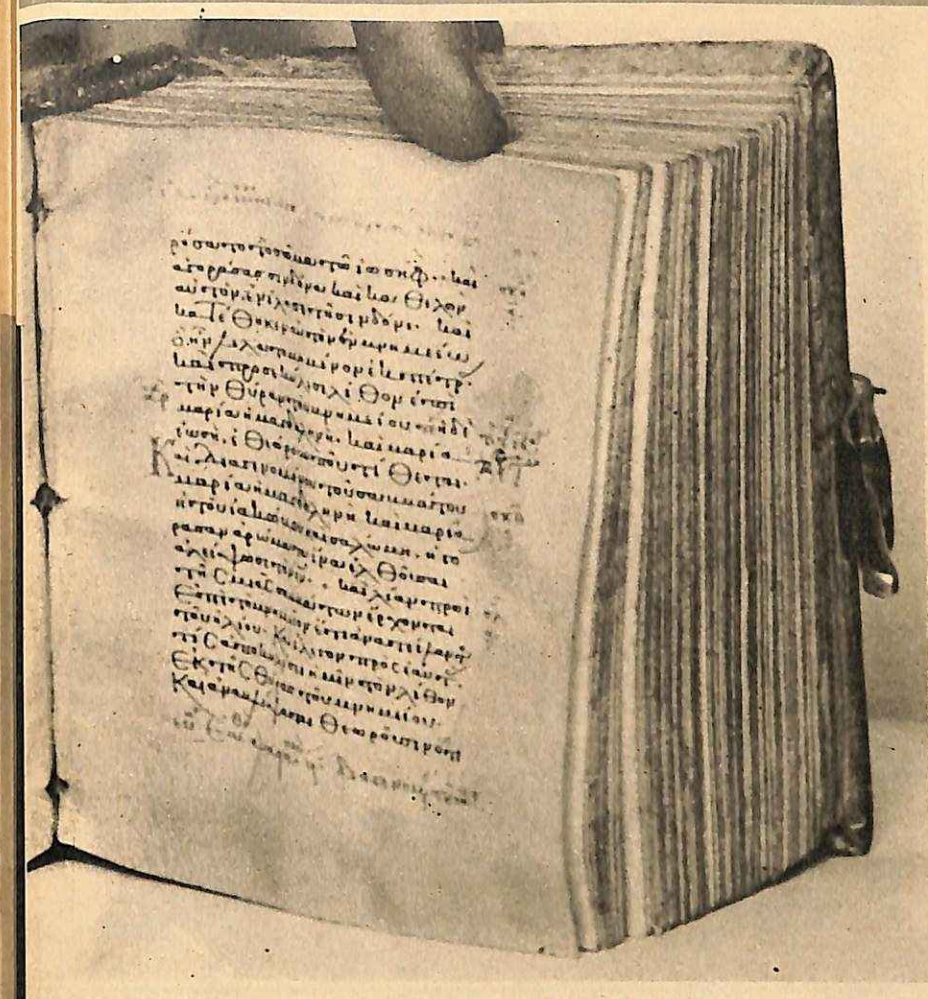
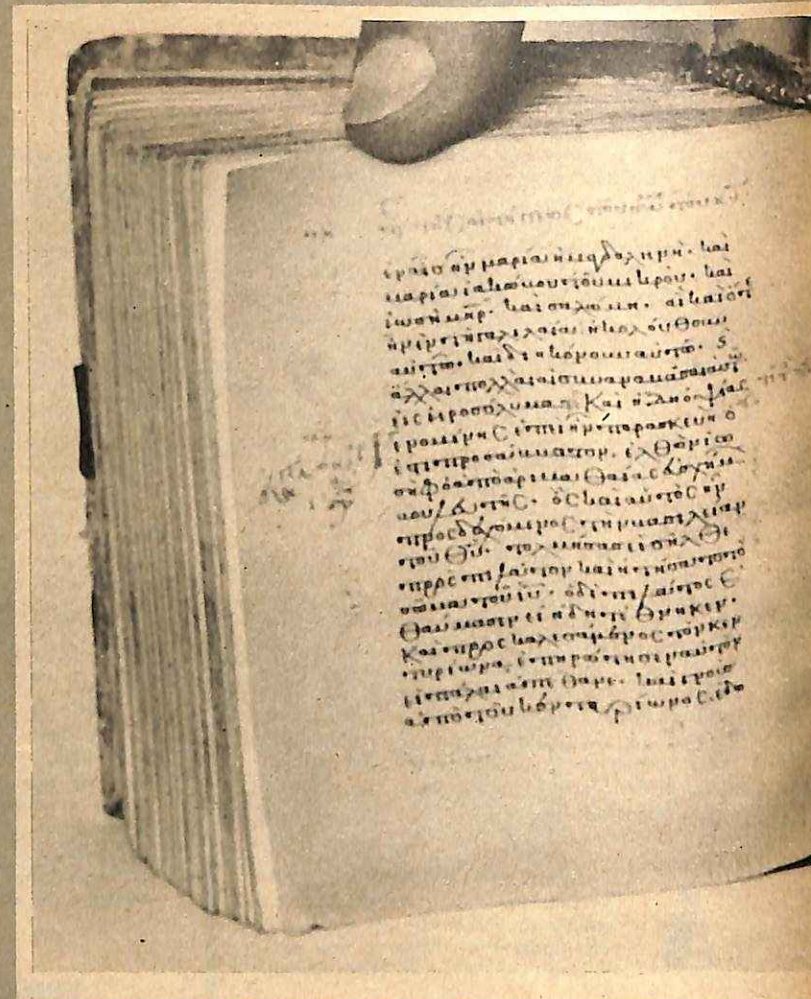
Δὲν γίνονται, ὅμως, ὅλα μαζί. Ὅποιοι ἐπιδιώκει τὰ πάντα ταυτοχρόνως, δὲν κατορθώνει τίποτε. Ἡ ἐν χρόνῳ κλιμακώσις τῶν ἐπιδοκτικῶν σκοπῶν γίνεται καμμία φορά μὲ προτεραιότητες ποὺ δὲν ἱκανοποιοῦν ἀμέσως τὶς κοινωνικὰς κτηνητὲς ἀνάγκες. Ἡ κοινωνία — ὁ ἄνθρωπος — προηγεῖται, βέβαια, τῆς οικονομίας, ἂν θελήσωμε νὰ κάμωμε τὴν ἀξιολόγησιν μὲ κριτήρια ἠθικά. Ὡστόσο, ἡ οικονομία, ὡς τεχνικὴ πραγματικότης, εἶναι χρονικῶς κατ' ἀνάγκην προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου.

Χρειάζεται, λοιπόν, ὑπομονή. Ἐπιτρέπεται, ὅμως, ἡ πιὸ μεγάλη αἰσιοδοξία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ παρουσιάζουν την έντυπωσιakώτερη και σκοτεινότερη συνάμα υπόθεση αρχαιοκαπηλείας τών τελευταίων ετών με έκτεταμένα ρεπορτάζ του άπεσταλμένου τους στην Μονή Βησσαρίωνος Κ. Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ και του συνεργάτου τους Κ. Λ. Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

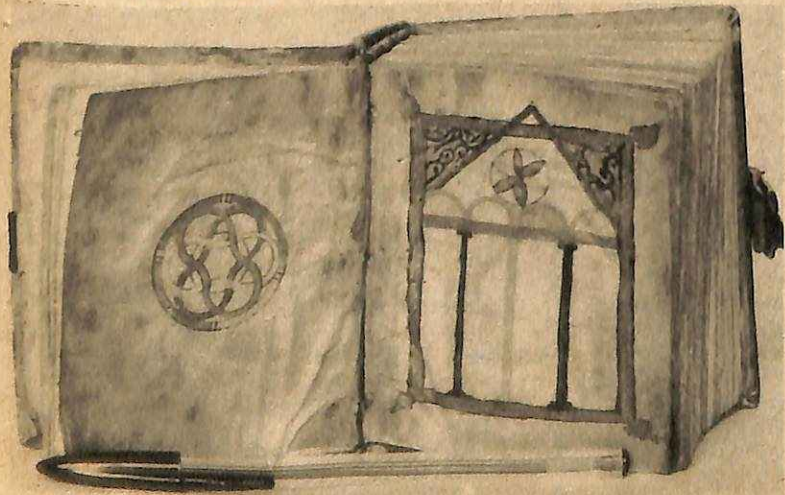
ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ χειρόγραφο τὸ Εὐαγγέλιο πὺ κλέφτηκε ἓνα ὄραδν τοῦ Ἀπριλίου 1959 ἀπὸ τὸ Σκευοφυλάκιο τῆς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν, δίνει στὰ 368 φύλλα τοῦ ἀπὸ περγαμνῆ τὸ μέτρο τῆς καλαισθησίας τοῦ Πορφυρογέννητου καὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Μακεδόνων. Ἐπὶ δέκα ὁλόκληρους αἰῶνες ἡ πίστις τῶν μοναχῶν διεφύλαξε ἀθικτὸ τὸ ἱερὸ κείμενο πὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Μέγα Παλάτιον τὸ 959 γιὰ νὰ κλαπῇ ἔπειτα ἀπὸ χίλια χρόνια.

Διὰ χειρὸς τοῦ σεπτοῦ Αὐτοκράτορος...

...ἐφιλοτεχνήθη τὸ θαυμάσιο αὐτὸ Εὐαγγέλιο πὺ τώρα, 1.000 χρόνια ἀργότερα, ἔρρ

ἴφθη στὸ σκοτεινὸ ἔμπόριο δι' ἀγνώστου, ἀκόμη, χειρὸς.

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟ εἶναι τὸ πολύτιμο Εὐαγγέλιο, διαστάσεων 10X8 ἐκατοστῶν. Ἡ σύγκριση μὲ ἓνα κοινὸ μολύβι μᾶς δείχνει τὸ μέγεθός του.

ΕΝΑΜΙΣΥ ΧΡΟΝΟ τώρα, ἀπὸ τίς ἀγριεὶς πλagicές τῆς Πίνδου ὡς τὸν ἀσφαλιτικὸ τάπητα τοῦ ἀθηναϊκοῦ κέντρου, πλέκεται ὁ κομῆδης μιᾶς ἀνεξιχνίαστης, σὲ βασικά της σημεῖα, ἱστορίας, μὲ κύριο πρωταγωνιστὴ ἓνα κλειμμένο, πολύτιμο, μικρὸ Εὐαγγέλιο — δημιούργημα αὐτοκρατορικής εὐλάβειας.

Ἡ ΤΙΜΗ ΤΟΥ: 10.000.000 δραχμές! Ἡ ΡΩΞ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ: Μοναχοί, χωριάτες, ἐπιστήμονες, ἀρχαιοκάπηλοι, συλλέκτες, πράκτορες τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀστυνόμελοι.

ΟΙ ΡΟΛΟΙ: Ἀθῶοι πὺ τοὺς θοραίνουν ὑποψίες, ὑποποτι πὺ ἀφήνονται, γιὰ τὴν ὥρα, ἐλεύθεροι, ἀνυποψίαστοι πὺ τολαιπωρήθηκαν στis φυλακές, ἀστυνομικοὶ πὺ προσποιοῦνται τοὺς μεσάζοντες, ἀρχαιοκάπηλοι πὺ εἶναι γιστροί, κι ἄλλοι, κλεισμένοι κίχλας στὴ λαβίδα τοῦ νόμου.

ΤΕΛΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ: Ὁ ἑκατομνηστήρ ἔξ ὁς ἀποχωρητήριου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΚΗΝΗ: Ἡ σύλληψη τῶν ἀρχαιοκαπηλῶν, πὺ εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους. Τὸ τέλος θὰ εἶναι ἡ

σύλληψη τοῦ πρώτου ἐνόχου, πὺ εἶναι ὁ κλέφτης τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ προϊστορία

Αλλὰ ὑπάρχει καὶ μιὰ προϊστορία ἀφάνταστα ἐνδιαφέρουσα, πὺ ἀρχίζει τὴν νύκτα τῆς 17 - 18 Ἀπριλίου 1959, σὲ ὕψος 700 μέτρων, πάνω στis πλagicές τοῦ κακοτράχαλου Κόζιακα, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πῖα χοντροὺς σπονδυλοὺς τῆς ραχοκοκαλίας τῆς Πίνδου. Γιὰ νᾶμαστε, ὁμως, πῶς ἀκριθεῖς, ἡ ἱστορία μᾶς ἀρχίζει 1.000 χρόνια νωρίτερα, τὸ ἔτος 959 μ.Χ. Εἶναι ἡ χρονιά πὺ ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια, δηλητηριασμένος, ὁ Βυζαντινὸς αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος...

Ἀνάμεσα στὰ ὑπάρχοντα, πὺ ἀφῆσε φεύγοντας ἀπὸ τὸν κόσμο ὁ Πορφυρογέννητος, ἦταν κ' ἓνα Εὐαγγέλιο. Κι αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιο, γραμμένο καὶ ὑπογραμμένο ἀπὸ χερί βασιλικὸ, ἓνα ἀνεπαράληπτο χειρόγραφο ἀριστοῦργημα, δῆγμα τῆς ὑπομονετικῆς καλαισθησίας καὶ τῆς πίστεως τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορα, κλέφτηκε πρὶν ἀπὸ ἐνάμι-

συ χρόνο ἀπὸ τὸ Σκευοφυλάκιο τῆς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Βησσαρίωνα, στὴν ὀρεινὴ Θεσσαλία.

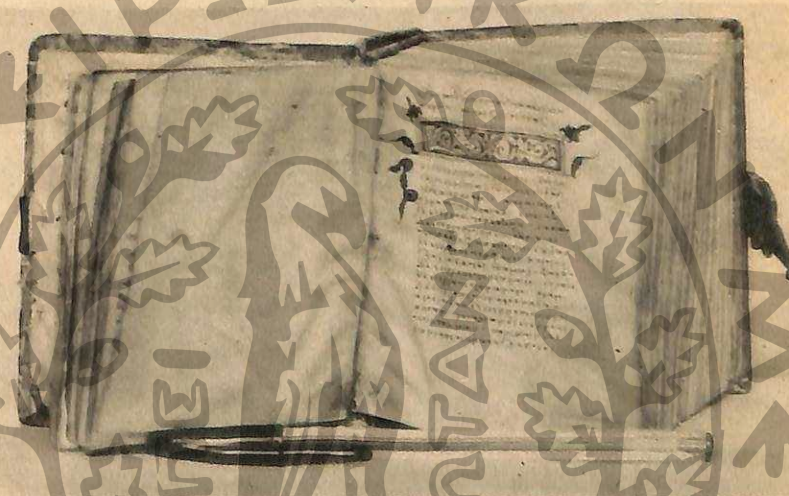
Χίλια ἀκριθεῖς χρόνια μετὰ τὸν βίαιο θάνατο τοῦ βασιλικοῦ πὺ τὸ φιλοτέχνησε, τὸ χερί ἐνὸς ἀγνώστου κλέφτη ἤρθε νὰ διαταρᾷ τὴν μοναστικὴ γαλήνη τοῦ ἱεροῦ βιβλίου. Ἰσως νὰ θριασκῶταν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὺ κτίσθηκε ἡ μονή, τὸ 1515, ἀπὸ τὸν Ἀγιο Βησσαρίωνα, Ἐπίσκοπο Τρίκκης (Τρικάλων) καὶ Σταγῶν καὶ τὸν κατ'ἀδελφον αὐτοῦ Ἰγνατίου, Ἐπίσκοπον Καπούας καὶ Φαναρίου. Ἰσως νὰ θριασκῶταν ἐκεῖ 444 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν κλοπὴ, ὅταν τὸ σημερινὸ ἐρείπειο, μὲ τοὺς πανύψηλους σάν ντάπες, ἀλλὰ σαθροὺς τοίχους καὶ τὰ 365 κελλιά — σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση — ἦταν νεόκτιστο κἀστρο τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἀναχωρητισμοῦ.

Ὁ φιλότεχνος

Εκεῖ, ὡς πρὶν ἐνάμιση χρόνο, τὸ Σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς, πὺ τὰ δύο μικρά του παράθυρα τάπουν ἑπτὰ μέ-

τρα ἀπὸ τὸ ἔδαφος, θριασκῶταν τὸ αὐτοκρατορικὸ Εὐαγγέλιο, μαζί μὲ τοὺς ἄλλους θησαυροὺς τοῦ μοναστηριοῦ, πὺ εἶναι, σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεση αὐτοψίας τῆς χώραφυλακῆς: Τριάντα σταυροί, τὰ ἀμφία τοῦ Ἀγίου Βησσαρίου καὶ ἡ μητροπολιτικὴ του ράβδος, Εὐαγγέλια, ἑξ ὧν ἓν χρυσὸν καὶ μεγάλης ἀξίας, εἰκόνες, μικρὸν ξύλινον κῆθριον εἰς τὸ ὁποῖον σφαλᾷσονται μαργαριτάρια μεγάλης ἀξίας, ψηφιδωτὸς θρόνος τοῦ Ἀγίου Βησσαρίου καὶ ἀντός χωνευτῆς ντουλάπας εἰς τὴν ράχιν τοῦ θρόνου διάφορα βιβλία καὶ δύο ἱερὰ εἰκόνες. Ἀκόμα ὑπάρχουν στὸ Σκευοφυλάκιο, σύμφωνα μὲ ἄλλες πληροφορίες, ἡ χειρόγραφος κτητορικὴ διαθήκη τοῦ Ἀγίου, ἱερὰ λειψάνα κ.ά.

Ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὰ πολυχρώμα ἀμφια, στοὺς λαμπροὺς σταυροὺς καὶ στὰ μαργαριτάρια, στοὺς κοκκινόντι μῆνους ἀγίους τῶν βυζαντινῶν εἰκόνων καὶ τ' ἄλλα κειμήλια τοῦ μοναστηριακοῦ θησαυροῦ, ἔλαμπε στὸ μᾶτι τοῦ φιλότεχνου καὶ τοῦ κειδικοῦ τὸ ταπεινὸ Εὐαγγέλιο, μὲ τὸ θαμπὸ καὶ μισοτριμμένο ἐξώφυλλο. Κι ὁ φιλότεχνος

ἔφθεσε μιὰ μέρα, μὲ τὴ μορφή ἐνὸς Ἑλληνοαμερικανοῦ, εἶπε ἐπιτόλαια τὴν κοῦδέντα του γιὰ χιλιάδες δολλάρια, πὺ μπόρεῖ νὰ προσπορίσῃ αὐτὸ τὸ μικρὸ Εὐαγγέλιο, κ' ἔφυγε. Κι οὕτε ἔχει πῶς καμμιὰ ἀνάμνησιν τὴν ἱστορία. Ἀλλὰ ἡ κοῦδέντα — κυκλοφόρησε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, γιὰτὶ μὲ τὸν ὁμογενὴ εἶχε ἐπισκεφθῇ τὸ μοναστήρι καὶ τὸ Σκευοφυλάκιο καὶ ὁ Σ. Φωτοπούλος, κἀτοκος Φώκης, ἐνὸς χωριοῦ τῆς περιοχῆς, καὶ πρῶτον χωροφυλάξ, ἀπὸ τὰ Φάρσα, πὺ θριασκῶνται καὶ οἱ δύο σὴν φυλακῇ, τὸ Εὐαγγέλιο «φυλάσσεται» στὸ

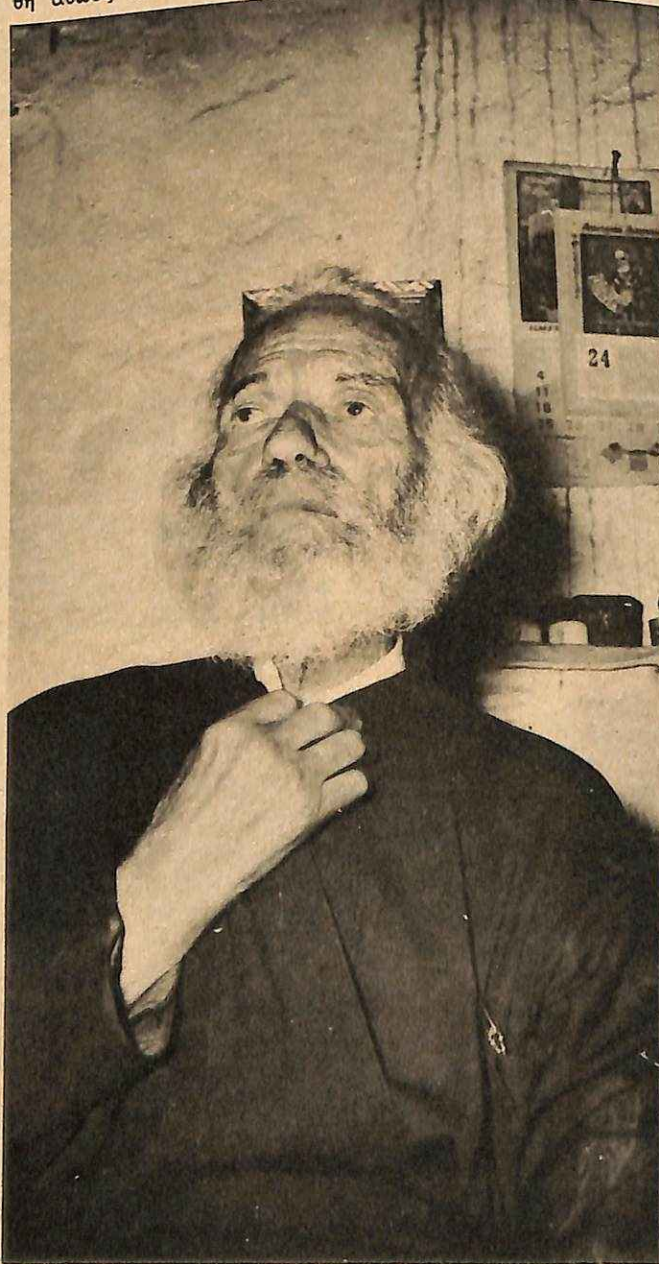
ἔχει παῖξει, κατὰ τίς ἀπόψεις τῶν ἀντικριτῶν θογῶν, σὲ σὰρὸ ρόλο στὴν προσπάθεια τῶν ἀρχαιοκαπηλῶν νὰ πούλουν τὸ μοναδικὸ αὐτοκρατορικὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ διασώστης

Πρὶν ὁμως φτάσῃ στὰ χεῖρα τῶν ἀρχαιοκαπηλῶν, τοῦ γιαιτοῦ Γιάννη Τζινεδάκη, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, καὶ τοῦ ἐμπόρου Κῶστα Πατάκα, ἀπὸ τὰ Φάρσα, πὺ θριασκῶνται καὶ οἱ δύο σὴν φυλακῇ, τὸ Εὐαγγέλιο «φυλάσσεται» στὸ

ΣΦΗΝΩΜΕΝΟ ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΠΟΤΟΜΗ ΠΛΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΚΟΖΙΑΚΑ
ΣΑΝ ΓΕΡΑΚΟΦΩΛΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΚΡΥΒΕΙ
ΑΚΟΜΗ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΚΥΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ της ιστορίας ο πρώην ηγούμενος της μονής Παΐσιος Κοντόπουλος. Μετά την αποκάλυψη της κλομής κατηγορήθηκε ως σκηνοθέτης της, τελικά, όμως, εκρίθη αθώος από το Έφετείο και σήμερα είναι ελεύθερος.

μοιστήρι τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος. Κι ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ δημοσιογραφικὴ ἐρευνα, γιατί ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ ἀναπάντητο ἐρωτηματικὸ: ΠΟΙΟΣ, ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΚΛΕΨΕ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ;

Ὁ Κόζιακας

Πανόψηλος, βραχόκτιστος, άγριωπός,
άπληστιαστος, ό Κόζισκας, φοβερίζει

τὴν καμπήσια, καρπερή, θηλυκιά Θεσσαλία μὲ τὶς λυγρές λευκές καὶ τ' ἀσημένια φίδια τῶν ποταμῶν. Τὴν φοβερίζει μὲ τὸ μονοκόμματο μῦθό του καὶ τὴν βλοσυροκαμμένης κορφῆς του καὶ τὴν προστατεύει ἀπ' τοὺς βοριάδες.

Είκοσιπέντε χιλιόμετρα απέχει η Μο-
νή των Μεγάλων Πυλών απ' τα Τρίκα-
λα και τα τελευταία έφτα θα μπορού-
σαν να είναι το όνειρο κάθε έμπνευ-
σμένου όρειβάτου. Με συνεπιβάτη τον

νέο ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτη Διονύσιο — κατὰ κόσμον Παπαδημητρίου — φθάσαμε κάποτε σὴν εἰσοδο τοῦ μοναστηριοῦ.

Σφιγμένο μέσα σε τέσσερις πανώψη-
λες τοίχους, σάν λευκό γεράκι στον
άιο του γκριζοπράσινου Κόζιακα, το
μοναστήρι, φαίνεται άπληροστο για
τους άνεπιθύμητους. Μιά σαθρή, ξύλινη,
στηνή σκάλα σε ανάβαση με καμμία
είκοσιπενταριά σκαλοπάτια στην είσο-
δο του μοναστηριού και άνασηκώνεται
πίσω σου με άλυσιδες, όπως οι κρε-
μαστές γέφυρες των παλιών φρουριών.

Ὁ πληθυσμός

Σ τὸ περιωρισμένο εξωτερικὸ πρό-
σωπο τοῦ μοναστηρίου, ποὺ χρησιμεύει
γιὰ περίπαιτο, ἀποβίβη ἐλλογὰ καὶ μο-
στὴν, μὰς ὑποδέχθηκε ὁ ἐπληθυσμένος
τῆς Μονῆς τῶν Μεγάλων Πυλῶν. Ἐκτόθεν
ἀπ' τὸν ἡγούμενο Διονύσιου Παπαδημή-
τριου, μένει ἐκεῖ ὁ ἐκρομόναχος Θεο-
φύλακτος Λαγός, ποὺ τὸ πνεῦμα του
πληρώει ἀκόμη τὴν ἐμμονὴν του στὴν
ὑπακοή παρ' ὅλα τὰ ἱταλικά κατοχικά
θεωαστήρια. Ἐκτόθεν ἀπὸ τὴν δυὸ

Λοιπὸς γιὰ τὴν κατιγορία τῆς κλοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου – ζοῦν μόνιμα ἡ κατὰ περίοδους τὸ μοναστήρι, οἱ φύλακες τῶν δασῶν του, οἱ δυὸ πτελιγκάδες του κ' ἔνας ὑπηρετρεῖ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀνθρώποι ποὺ κινεῖνται γύρω καὶ μέσος τὸν μοναστήρι καὶ οἱ ἴδιοι πρέπει ν' ἀνῆλκαν στὴν δύναμη του τίς ἡμέρες ποὺ καταγγέλθηκε ἡ κλοπὴ. Αὐτοὶ καὶ οἱ ἀγνώστους ἢ οἱ ἀγνώστοι ποὺ ἔκλεψαν τὸ Εὐάγγελιο.

Οἱ ἀνθρώποι

Δεκαεννέα περίπου μήνες μετά απ' την διάπραξη της κλοπής και 44 ημέρες μετά την θάωση από το Έφεστο Λαρίσης του ηγούμενου της Μονής Παΐσιου Κοντόπουλου και του γεωργού Κων. Γουρνάρη, που είχαν κατηγορηθεί για την κλοπή του Εὐαγγελίου, η 'Αστυνομική Διεύθυνση 'Αθηνών ανέκοψε την σύλληψη του Κ. Πανάδικα και του Ι. Τζεβεράκη την ώρα που διεπραγματεύονταν την πώληση του Εὐαγγελίου. Στη την ίδια περίπτωση ανέκοψε την σύλληψη του Κ. Πανάδικα και του Ι. Τζεβεράκη την ώρα που διεπραγματεύονταν την πώληση του Εὐαγγελίου. Στη την ίδια περίπτωση ανέκοψε την σύλληψη του Κ. Πανάδικα και του Ι. Τζεβεράκη την ώρα που διεπραγματεύονταν την πώληση του Εὐαγγελίου.

α' Ἐκ τῆς ἐνεργήσεως προανακρίσεως προέκυψεν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἔκλεψαν ἅκ τῆς ἀνωτέρω Ἱ. Μονῆς, διὰ ῥήξεως τῶν κηκλιδωμάτων τοῦ παραθύρου της, οἱ ἀδελφοὶ Νικόλαος καὶ Κωνσταντῖνος Γουρνάρη, γεωργοί, ἐκ Λεσιανῶν

Ο ΚΟΖΙΑΚΑΣ, ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΜΝΕΣ ΠΛΑΓΙΕΣ ΤΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ (ΒΕΛΟΣ)

(Φωτ. Β. Καραμανώλης και Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Τρικάλων, μετ' ἄλλων προφανῶς, κα-
τὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1959».

«Δύο ημέρες μετά την έκδοσή αυτής της άστικοποίησης, ο διοικητής χωροφυλακής Τρικάλας, αντισυνταγματάρχης Γ. Λουκάς, είχε εδύλαθε από ο Κ. Γουρνάκης έχει αθωωθεί μαζί με τον ηγούμενο Παΐσιο από το 'Εφετείο Αρρίστης γιά τήν ύπόθεσή αυτή, ότι μόλις πρίν λίγες ώρες έρωσκόνται στά Τρίκαλα και σέ σχετικές έρωρήσεις α-έτωματικού της χωροφυλακής, έπέμενε γιά πολλήσθι φορά γιά τήν αθώωσή του.

του. Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ μὲ τὸν ἄλλο ἀ-
ποβλήθεις, τὸν ἠγομένου Πατισίο, ποῦ
«ἐμμελὴς χορὰς», ὅπως ἔγραφε τοπικῇ
ἐφημερίτᾳ τὸν Τριπλάσιον στὶς 4 Νοεμ-
βρίου, ἐβλήθη: «Μακαρίῳ τὸν Θεὸν
διότι ἐξοθήσῃς εἰς τὴν ἀνδρείαν τοῦ
Ιεροῦ Εὐαγγελίου καὶ πρῆμει ναὶ γίνῃ
γνωστὸν εἰς ὅλους οὗ δὲν ὑπάρχει κρυ-
πτόν ποῦ ναὶ μὴ ἀπακαλύψῃ μιαν ἡ-
μέραν. Διὰ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον,
τὸ ἴδιον ὅλησε καὶ σὲ μέας, ὅταν
τὸν συναντήσαμε — καὶ τὰ ἄλλα κει-
μήλια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐγὼ ἐξελόκη-
σάν τινι μέχρις αἰσώσεως διὰ τὰ τὰ πα-
ροδωθῶς εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς
κομμουνιστοσυμπορίτας».

Οἱ ὑποπτοι

Παρ' ὧν αὐτὰ καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ
τῆς ἀστυνομίας μάλιστα ὑπάρχει γιὰ

ΑΘΙΚΤΗ ή εξωτερική πόρτα του Σκευοφυλακίου (άνω), από όπου εκλάπη το Ευαγγέλιο. Τό παράθυρό του, όμως, (δεξιά - βέλος) έπτα μέτρα πάνω από τὸ ἔδαφος, δρόμπε παραβιασμένο ἀπὸ τοὺς δραστές. Φραγμένο σήμερα μὲ τσιμέντο, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἄλλων κειμηλίων.

ΔΥΟ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ είναι σήμερα ο μόνιμος «πληθυσμός» της τεράστιας τετραώροφης μονής με τ' αναρίθμητα κελλιά. Ο ηγούμενος Διονύσιος Παπαδημητρίου (ακρο δεξιά) και ο ιερομόναχος Θεοφύλακτος. Ο πρώην ηγούμενος Παΐσιος μοιράζει τώρα τις ημέρες του μεταξύ του κελλιού του στη μονή και ενός φτωχικού δωματίου σε μία συνοικία των Τρικάλων.

τόν Κ. Γουρνάρη ή υποψία —γνωστή και στη χωροφυλακή — ότι περίμενε την αποφυλάκισή του για να μπορέσει να κινηθεί, ελεύθερος πιά από υποψίες, και να παραδώσει στον Σ. Φωτόπουλο το Ευαγγέλιο του Πορφυρογέννητου «εάν τα περατέρω... Γί' αυτό και στην ανακοίνωσή της, της 4 Νοεμβρίου, η σύσταση του καταλογίζει την κλοπή (μετ' άλλων), παρά την άθωα κλοπή α-πόφαση του Έφετείου Λαρίσης γι' αυτόν.

Η διάρρηξη

Η κλοπή καταγγέλθηκε μία Κυριακή πρωί, μετά τη λειτουργία στο μοναστήρι, στις 19 'Απριλίου 1959.

Το σιδηρένιο κιγκλιδώμα του γωνιακού παραθύρου του Σκευοφυλακίου είχε προνοηθεί —προφανώς την προηγούμενη νύχτα κατά την καταγγελία—, τα τζάμια είχαν σπάσει και από τα κειμήλια της μονής έλειπε, ξεδιαλεγμένο, το χειρόγραφο Ευαγγέλιο.

Κάποιος ή κάποιοι πρέπει να είχαν χρησιμοποιήσει μία σκάλα για ν' ανέβουν ως τα πανύψηλα παράθυρα, ένα σιδηροπρίονο μετά για να ροκανίσουν τα τρία σίδερα του κιγκλιδώματος, να μπήκε ένας από το μικρό παράθυρο, να αναζήτησε και να πήρε το Ευαγγέλιο του Πορφυρογέννητου και μετά, κάτω από την άπραβαστη άνωμυία της θεοσκότεινης νύχτας, να εξαφανίστηκε μεταφέροντας εύγενικά την σκάλα στο

μέρος από το οποίο την πήρε για να την χρησιμοποιήσει και ενώ έφευγε συνεπείκτισε εκτός από το Ευαγγέλιο και το «επιπρόσθετο» κιγκλιδώμα του παραβίασμένου παραθύρου, το οποίο αναζητήθην δεν ανευρέθη» κατά την αυτοψία. Γιατί το κιγκλιδώμα αυτό δεν βρέθηκε; Νά ένα παράξενο και αναπάντητο: Γιατί!

Τα ερωτηματικά

«Διά να εισέλθω τις εις το Σκευοφυλάκιο, δέον να διέλθω διά τριών θυρών», διαπιστώνουν η χωροφυλακή και οι ειδικοί αξιωματικοί της που ανέβηκαν στο μοναστήρι μετά την διάπραξη της κλοπής. Η πρώτη και η τρίτη (η κύρια είσοδος του Σκευοφυλακίου) βρέθηκαν ασφαλισμένες «δι' έσωτερικών κλειθρών» ενώ διεπιστώθη ότι η μεσαία (αδιάφορη) «δεν έφερε ίχνη παραβίασεως», ούτε και στο δάπεδο βρέθηκαν άλλα ίχνη. Μοιραία, λοιπόν, φθάνουμε στην υπόθεση της διαρρήξεως του παραθύρου έξωθεν, αφού και ο ηγούμενος Παΐσιος Κοντόπουλος — ο οποίος κατηγορήθηκε αργότερα για την κλοπή, αλλά άθωώθηκε από το Έφετείο Λαρίσης τον περασμένο Σεπτέμβριο — έθεσάινε τις άρχες ότι τα κλειδιά των θυρών που οδηγούσαν στο Σκευοφυλάκιο δεν έλειψαν στιγμή από τα χέρια του.

Και φθάνουμε στο παραβίασμένο παράθυρο που, κατά την αυτοψία, είχε διαστάσεις 0,67 Χ 0,54 μ. και εφσφαλίζετο έσωτερικώς διά δύο συρτών.

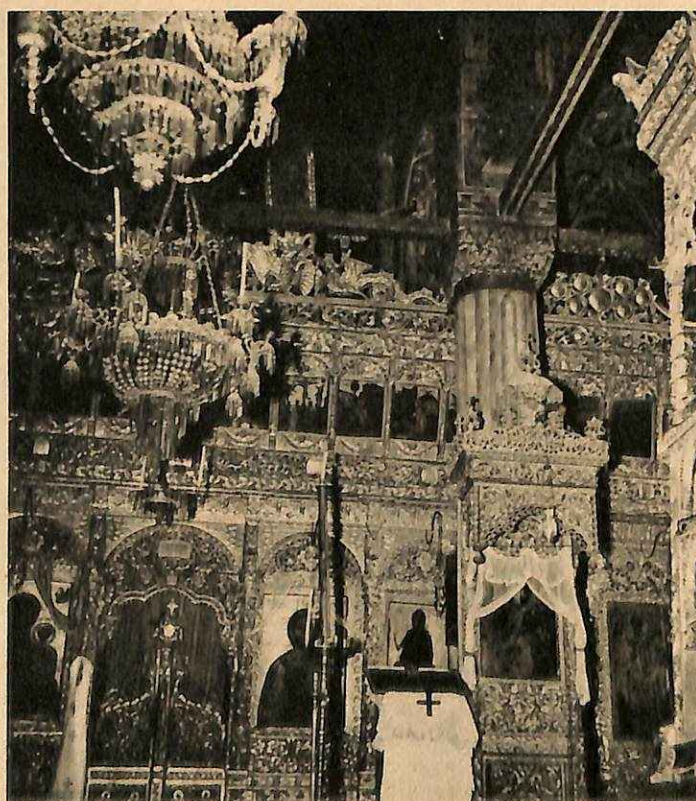
Τζάμια σπασμένα, χωρίς δακτυλικά αποτυπώματα, βρέθηκαν στην έσωτερική βάση του παραθύρου. Και τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις της χωροφυλακής Τρικάλων, που κινήθηκε άστραπιαία και μεθοδικά, μάς λένε πιο κάτω: «Επί της έξωτερικής βάσεως του παραθύρου ανευρέθησαν πρόσφατα ριψάσματα εκ των αποκοπειών ράβδων», τα οποία ήταν περισσότερα από εκείνα που βρέθηκαν στην έσωτερική βάση του παραθύρου, που ήταν ελάχιστα. Και η χωροφυλακή καταλήγει στο πρώτο εκπληκτικό συμπέρασμα: «Κατά τόν ελδόν, αι ράβδοι απέκόπησαν πρόσφατως εκ του έσωτερικού του Σκευοφυλακίου».

Τα ριψάσματα

Το συμπέρασμα αυτό της χωροφυλακής, μετά την αυτοψία, συνιστά ένα σοβαρό επιθεωρητικό στοιχείο για τους διευκτερέυσαν στη μονή τη νύχτα της 17 - 18 'Απριλίου 1959, που πρέπει να έγινε η διάρρηξη, αλλά που δεν μπορούμε να το υιοθετήσουμε, πρώτον γιατί αποτελεί ένδειξη και όχι απόδειξη της ένοχής οποιουδήποτε ατόμου που διενεκτέρευσαν στο μοναστήρι, και δεύτερον γιατί η Δικαιοσύνη που έπληθθη της υποθέσεως μετά την διατύπωση της κατηγορίας, άθώωσε τους κατηγορηθέντες, βάσει των στοιχείων που της προσκομίστηκαν και της εξέτασε των μαρτύρων.

ΛΑΜΠΡΟ δείγμα μεταβυζαντινής τέχνης ή έκκλησία της μονής (δεξιά) έχει, εκτός από το θαυμάσιο ξυλόγλυπτο τέμπλο, κρυστάλλινους πολυελαίους, αξιόλογες αγιογραφίες και γνήσιες βυζαντινές φορητές εικόνες. Έκεί φυλάσσεται και η κάρα του Αγ. Βησσαρίωνος (άνω)

«Απαρτο κάστρο, με τα πανύψηλα τείχη της Μονής, δεν κατώρθωσε να ανακαίτισε την αρχαιοκαπλική βουλιμία.

Tò μυστήριον

A black and white portrait of a middle-aged man with short, dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a plain, light color.

Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριο (1960) ἡ Ἀστυνομία Πόλεων Ἀθηνῶν (Διεύθυνση Ἀσφαλείας) «ἔμαθε» ὅτι προσφρόνταν πρὸς ἀγοράν ἓνα σπάνιο βυζαντινὸ Εὐαγγέλιο.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ Μουσείου ήταν τό-
πος συναντήσεως τῶν ἀρχαιοκαπήλων

ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «'Απόλλων», τῆς ὁδοῦ
Σταδίου, συνελήφθησαν οἱ ἀρχαιοκάπηλοι.

μεταιθή: Κάποιος από τη Θεσσαλία ήλθε στην πρωτεύουσα, συνήρτησε ένα φίλο του, στο οποίο είχε πει ότι έχει για πώληση ένα σπάνιο κειμήλιο βυζαντινού κλπ. και τον ρώτησε αν ξέρει κανένα αγοραστή. 'Ο φίλος, πράγματι, ενδιαφερόμενος και με προσοχή και μυστικότητα μίλησε σε άλλους, δίκους του φίλους, για το Εὐάγγελιο. 'Ενας από αυτούς (τους φίλους του... φίλου του ἑκ Θεσσαλίας ἀρχαιοκατήλου) ἐνδιαφέρθηκε για τὴν ἀγορά, ἀλλά, πρὶν, πᾶν, πᾶν και ρώτησε τὸν... δικηγόρο του ποιὰ παίχνη εἶχε εἶν τὸν ἑπ'αναν! 'Ο δικηγός του ἔλεγε μόνον τὸ ἀπέφραγε ἀπὸ τὴν πρᾶξη, ἀλλὰ τὸ ἐξήγγισε ὅτι ἡ μοιροῦσά του ποὶ ἀποκαταλύει καὶ παρὰ τὸν ἀρχαιοκατήλ ἐτῆς εἶναι σημαντική. Καὶ ὁ φίλος πῆγε στὴν Ἀστυνομία Πόλεων.

Οι αγοραστές...

Ολόκληρο επιτελικό στέβιο ετοίμασε η 'Ασφάλεια, με τρείς άξονες, για να συλλληφθούν οι άρχαιοκαπλοιο, για να βρωθι το Ευάγγλιο, για να άνοκαλυφθούν, ήερχομάναι, και άλλα κειμήλια. 'Η ένέργεια τής άστυνομίας όρθός διεκρινότο από τήν άποράσιτη ήφρμον ήεχέλιαν, γιατί ή άνέχνηση των άρχαιοκαπλίων είναι ήβίωτιση κατά τοτο: Οι πολωόντες άρχαία σπανίως βιάζοναι, λαμάνουσι πολλοτάτα προφυλακτικά μέτρα και ούσπετοι έχουν μαζί τους το κεινέλο κοινάτι!

Συναγισμός, λοιπόν, και η αστυνομία κινήθηκε. Δέκα ολέκληρους μήνες, υπομονητικά, ετοίμαζε τόν ιστό της άραχνης. "Αλλάξα πολλά φορές σχέδιο. Δέν έδειξε ότι, πάση θυσία, γρήγορα, ήθελε νά άποκτήσει (φυσικά όχι ή 'Ασφάλεια, αλλά ό παράκτορας της πού πα-

ρουσιζόταν ὡς ἀρχαιοκάπηλος) τὸ Εὐ-
αγγέλιον. Τρεῖς φορὲς ἀντικατέστησε τὸ
πρόσωπο τοῦ ἀγορασταῦ. Καὶ ποῖος ξέ-
ρει τί ἄλλο σοφίστηκαν οἱ ἀστυνομικοί,
ὥστε νὰ ἐπιτύχουν ἑκάτο τοὺς ἑκάτο,
ὅπως καὶ ἔγινε, μετὰ ἀπὸ 300 περίπου
ἡμέρες «ἀγίγιγνεση», «απαρκαλοῦθη-
ση», «βίωξις», τόσο τῶν πρωταγωνιστῶν, ὅσο
καὶ τῶν κομπάρσων τῆς κλοπῆς καὶ τῆς
διαθέσεως τοῦ κειμήλιου.

Ἡ ἐπαφή...

Φίλος τοῦ φίλου (πῶς ἄλλῳς μπο-
ροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε τὸν ἄνθρωπο
αὐτόν, ἀφ’ οὗ τοῦ διόμα τοῦ δὲν ἐξέ-
λει ὁ ἄποκλυσθῇ;), κατὰ τὴν ἐντολὴν
τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἐκπαιστέοντος
πομπούργου Πατρίδα, ἀρχαιολόγου κ.
Φαίβου Σταυρουπόλου — ἐνὸς βραστή-
του εἰδικοῦ, στὸν ὁποῖο πολλὰ ὀφείλο-
με ὅλοι, γιατί ἀπὸ μακροῦ συνεργά-
ζει ἐπιτυχῶς μὲ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων
στὴ διέκλιξη τῆς ἀρχαιοκαπηλείας — μετέ-
βη ἐπὶ χωρὶς Δούσιμα, εἰς τοὺς πα-
λαιοτάτους τοὺς Εὐαγγέλις, ἐκείσε συνάν-
τησεν μετὰ τοῦ ἐκείνου, γιὰ τὸν τὸν ἄνθρωπον αὐτόν

της ίδιας μαζας τους, για να το περουν στην
"Αθήνα, και έπαιστρεψε βέβαιος ότι όλα
θα πηγαίνουν κατ' ευχήν. Και όμως, ό-
ταν ήλ άστυνόμενα περίμενε τους άρχαι-
κοπήλους, στο σιδηδρομικό σταθμό
Λορίσης των "Αθηνών, με το τρένο της
8ης Φεβρουαρίου 1960, δέν... θράκη κα-
νένα, γιατί οι κακοποιοί, πονηρότεροι,
ήλθαν από τα Τρικάλα... δυο ημέρες
ωρίτερα!

Πάντως, λίγο αργότερα, στο καφενείο «Η πρωτεύουσα» της πλατείας Κ. Κολιτσά (πρώην Ταχυδρομείο), έγινε η πρώτη συνάντηση του φίλου —αυτού που πρωτοήλθε από το χωριό Δούσκο—, του φίλου του φίλου του και του Ιατρού Τζε-νεθράκη, που έμοιαζε να είναι και ο

ἐπικεφαλῆς τῶν ἀρχαιοκαπήλων. Τριγύρω, στὰ ἄλλα τροπέζια τοῦ καφενείου, ἄλλὰ καὶ στὴν πλατεία, διάφοροι ἀστυνομικοὶ μὲ «πολιτικά» παρακολουθοῦσαν τὰ πάντα.

Ἡ πρώτη συνάντηση δὲν ἔφερε ἀποτέλεσμα. Οἱ ἀρχαιοκάπηλοι ἤθελαν νὰ μάθουν σὲ ποῖον θὰ πωλοῦσε τὸ Εὐαγγέλιο οἱ φίλος τοῦ φίλου καὶ πόσο τοὺς προσέφερε ὁ ἄγνωστος. Ἐπέμεναν μάλιστα ὅτι, ἂν δὲν γνώριζαν τὸ ὄνομα τοῦ τελικοῦ ἀγοραστοῦ, ἡ «δοουλεῖα» δὲν μποροῦσε νὰ γίνη.

Τὸ πρόσωπο βρέθηκε...

Για την αστυνομία λοιπόν παρουσιάσθηκε ένα μεγάλο πρόβλημα: "Επρεπε να βρή ένα πρόσωπο που να είναι «αυτολήκτορας», γνωστός φιλότεχνος, πλούσιος, ανώτερος υποφίλων και που θα δεχόταν να παίξει το ρόλο του «αρχαιοκατήλου», ώστε να καταδώσει τους πραγματικούς αρχαιοκατήλους. "Όσο για την τιμή, η αστυνομία έλαφαινε να του πει ότι προσφέρει ως δέκα εκατομμύρια δραχμές.

Εὐτυχῶς τὸ πρόσωπο βρέθηκε. Καὶ δέχθηκε νὰ παίξῃ τὸ ρόλο του. Καὶ εἰδοποιήθηκε ὁ γιατρός Τζενεβράκης. Καὶ πῆγε νὰ τὸ συναντήσῃ. Καὶ τὸ εἶδε. Καὶ τοῦ πρότεινε γιὰ πώληση τὸ Εὐαγγέλιο.

Ἄλλα ὁ φιλότεχνος, ἐν τῷ μεταξύ, ἀλλοίωσε γινώμη—σὸν τὴν βοήθησιν αὐτονομία— καί, χωρίς τὴν ἐιδωπόησιν, ἔβλεψε κακὸν κοκκὸς τὸν ἀρχαιοκάπηλο. Πρὶν, ὅμως, τοῦ ἔκανε ἀλόκληρον μάθημα ἠθικῆς, τιμιότητος, ἐθνικοφροσύνης κλπ. (Σημ. Συντ.: Παρά τὴν προσπαθείας μου δὲν ἐπέτυχον να μᾶθω τὸ ὄνομα τοῦ συλλέκτου. Καί σ' αὐτῇ μου τὴν ἔρευνα, γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο,

πολλοί με βοηθήσαν, και μόνον η άστυ-
νομία — για μία ακόμη φορά — άρνήθη-
κε να μου δώσει πληροφορίες και λεπτο-
μέρειες. Το «μυστήριο», πάντως, έφερε-
τά αντίθετα αποτελέσματα, γιατί ο για-
γρος — αρχαιοκάπηλος πείσθηκε ότι πρά-
γματι ο φιλόλογος συλλέκτης ήταν...
πραγματικός άνοραστής του του κλοπι-
μαίου, άλλα ότι, από φόβο, δεν ήθελε
να παρουσιάσεται ως ένδιαφερόμενος!

Ὑπόθεση «φίλων».

Τὸ δόγμα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διέ-
θυσις τοῦ γιατροῦ Τζεενεβράκη ἦσαν
γιωστὰ στὴν «Ασφάλεια». Ἀπὸ τὴν πρῶ-
την τὸν ἀνέβησαν, οἱ εἰδικοὶ ἔφεζαν σὺν
πλῶσι-ο ὁλοκὶ τὸν ἀρχαῖον τὴν ἀστυνο-
μεί-α—ἔπτο δικαιο-α καὶ ἀδικιο-α, καλοῖ-
καὶ κακοῖ-α, πρῶτατα, ἐρίφια, ἀσφάλαιες
καὶ λίκτοι ἐρίφικτοι καταχωρημένοι—
καὶ τὸν «δικαλόφυσον». Ἐκτοτε, τὸ ἀρ-
χοεπικεφαλὴν ἀπέβηκεν μιὰ ἀκόμη σκιά,
τὴν ἀστυνομικήν «εἰσάγγελαν», πὸν τὸν πα-
ρεκκολλοῦσος, χωρὶς διακοπήν, ἡμέρα
καὶ νύχτα.

“Όταν όμως, ή Ασφάλεια έμαθε τα της συναντήσεως του φιλοτέχνου και του γιατρού, ποιηρά σκεπτική να στρέψει πρὸς τὸ μέρος της τὰ εὐχόμενα δυσάρεστα, γιατί δὲν ἐνώρισε ἀκόμη ὅτι οὐ συλλέκτης εἶχε κάνει... ἔφρισε ἐντόπου τὸν ἀρχαιολόγον... “Ξεστελεῖ, λοιπόν, στὸ γιατρό τὸν φίλο τοῦ φίλου του, στὸ παρανομεθῆ σὲ ἔκτονο ὕψος γὰ τὸ ἀλάζον” ποὺ ἔκανε νὰ ἔλθῃ ἀπ’ ἐβδίας σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν τελικὸ ἀγροστήτη. Αὐτὸς –ὅποιος κι ἂν ἦταν– εἶχε γὰρ ὡμίσει ἐκπρόσωπο τὸν τὸν κ. Φιλάνο Θεοδωροπούλου... Καὶ στὸ γιατρό Τζερεβράκη δόθηκαν ὅλα τὰ στοιχεῖα, π.χ., ἐπαγγελματ. κατοικία, τηλεφῶνο, αὐτὸ τοῦ κ. Φιλάνου, ποὺ δὲν

Συνέχεια σελ. 82

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ «ΠΩΛΗΤΩΝ» με τους «μεσάζοντες» αστυνομικούς πράκτορες, έμπρός στο φαρμακείο Μαρिनοπούλου, έσήμανε το τέλος της δράσεώς τους. Κάτω από την άγρινη παρακολούθηση της αστυνομίας δεν έκαναν παρά ελάχιστα δόματα ως τη σύλληψή τους.

ΟΙ «ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ» γὰρ τὸ ἀντίτιμο τοῦ Εὐαγγελίου διεξήλθον σὲ μὲν «ψησταριά».

ΣΤΟ άσπασέρ τοῦ ξενοδοχείου ἔ-
πεσε ἡ σὺλαία. Ἐκεῖ συνελήφθησαν

ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΕΝΑ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ
ΜΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΟΜΙΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΜΠΕΡΚΣΑ·Τ·ΑΡ
ΜΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΡΑΓΙΚΩΝ

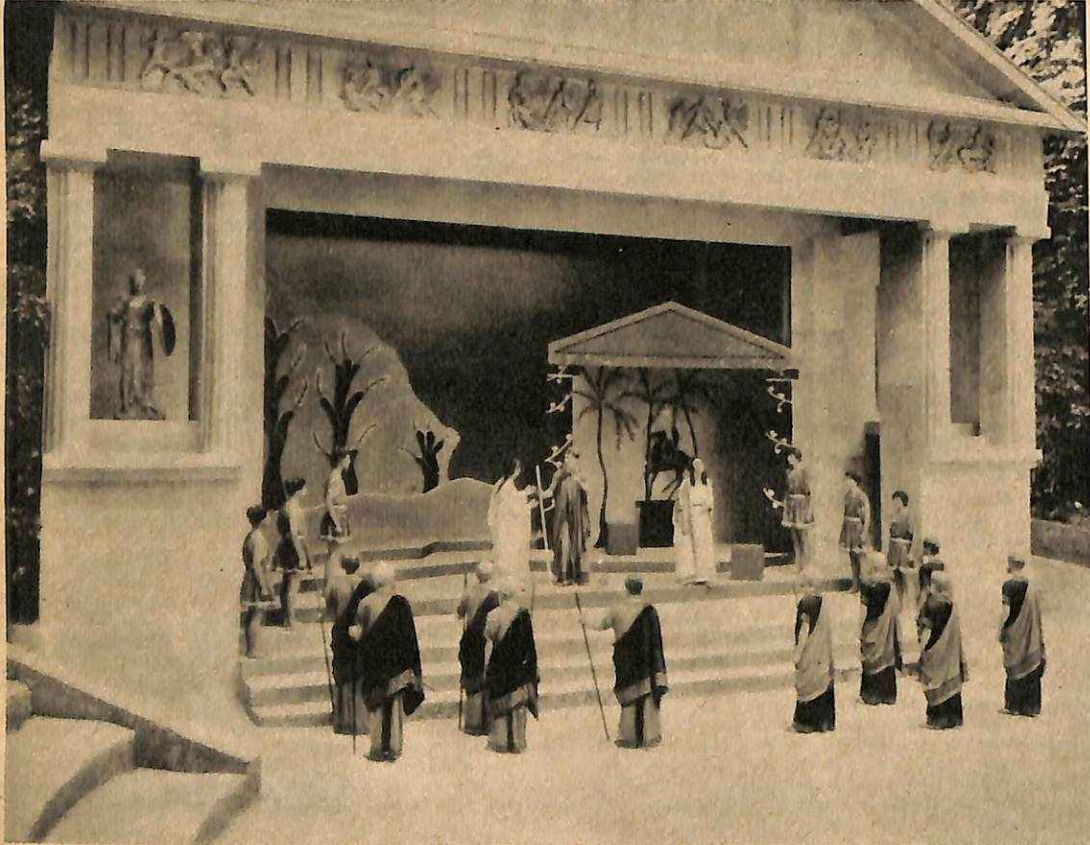

ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ εὐλάβεια οἱ Ἀγγλοὶ ἄφησαν ἄθικτους τοὺς θάμνους καὶ τὰ δέντρα στὸ παλιὸ λατομεῖο τοῦ Μπράντφιλντ. Ἔτσι ὁ συνδυασμὸς εἶναι κάπως παράξενος — τυπικὸ ἀγγλικὸ ὑπαιθρο, μὲ ἓνα θέατρο ποὺ ἔχει γιὰ πρότυπο τὸ ἀρχαῖο ἐλληνικὸ θέατρο τῆς Ἐπιδαύρου.

Οἱ ΜΑΘΗΤΑΙ τοῦ Κολλεγίου ἐργάστηκαν μ' ἐνθουσιασμό. Ἀποτέλεσμα: Τέλειο θέατρο 2.000 θέσεων, ποὺ ἐγκαινιάσθηκε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1890

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

«ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ». ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ 1955

Θάπορευσε βαθεῖα ὁ Ἕλλην ἐπισκέπτης ἂν, περιδιαβάζοντας σ' ἓνα τυπικὸ ἀγγλικὸ χωριό, στὸ Μπράντφιλντ τῆς κομιτείας τοῦ Μπερκσάιρ ἀντίκρυζε ξαφνικά, ἀνάμεσα στὶς πυκνὲς φυλλωσιές τῶν αἰωνοβίων δέντρων, ἓνα δλόκληρο ἀρχαῖο ἐλληνικὸ θέατρο καὶ μάλιστα ἄθικτο ἀπὸ τὸν χρόνο· τέλειο! Κερκίδες, ὀρχήστρα, σκηνή, ἀντηχοῦν κάθε τόσο ἀπὸ τὰ χορικά τῶν μεγάλων τραγωδῶν, ἐνῶ λίγο πιὸ πέρα κυλάει ὁ βρετανικώτατος Τάμεσις...

Ἡ ἱστορία εἶναι παλιά, ὄχι, ὅμως, ἀρχαία. Ἀρχίζει πρὶν 125 χρόνια, ὅταν κάποιος Τόμας Στήβενς, ἐφημέριος τοῦ Μπράντφιλντ, ἀποφάσισε νὰ ξαναχτίσῃ τὴ μικρὴ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ τιμῇ τὴ μνήμη τοῦ πατέρα του, ποὺ ἦταν κι' αὐτὸς ἐφημέριος. Οἱ Στήβενς ἦσαν πλούσιοι γαιοκτήμονες, τὰ χρήματα ἔρρευσαν ἀφθονα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἡ δημιουργία ἐνὸς προβλήματος. Ἡ νέα ἐκκλησίᾳ ἦταν πολὺ μεγάλη γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς μικρῆς ἐνορίας καὶ χρειάζονταν χωρὶς πολυπληθῆ, ποὺ τὸ χωριουδάκι ἦταν ἀδύνατο νὰ συγκροτήσῃ. Τότε ὁ ρέκτες ἐφημέριος ἀπεφάσισε νὰ ἀνοίξῃ ἓνα σχολεῖο, ποὺ ὄχι μόνον θὰ ἐκκλησιαζόταν στὸ κτίσμα του, ἀλλὰ θὰ προσέφερε καὶ τὸν ἀπαιτούμενο ἀριθμὸ παιδιῶν γιὰ τὴν χωρὶς.

Μία μεγάλη ἐπιτυχία
καὶ ἓνα ἐλληνικὸ θέατρο

Ἐτσι ἱδρύθηκε στὰ 1850 τὸ Κολλεγίον τοῦ Μπράντφιλντ, ποὺ εἶναι σήμερα ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ φημισμένα ἀγγλικά σχολεῖα. Χαρακτηριστικὸ ὅτι μετὰ τὴν ἀθίση τοῦ Κολλεγίου, ἡ ἐκκλησίᾳ ἐπεφτε πιά πολὺ μικρὴ καὶ χρειάστηκε νὰ ἀνεγερθῇ μεγαλύτερη.

Στὰ 1882, ὁ περίφημος ἠθοποιὸς τῆς ἐποχῆς σερ Φράνκ Μπένσον, σὲ συνεργασία μὲ τὸν τότε γυμνασιάρχην τοῦ Κολλεγίου, δρὰ Χέρμπερτ Γκραϊϋ, παρουσίασε τὴν «Ἀλκίστην». Ἡ παράσταση εἶχε τόση ἐπιτυχία, ὥστε ὁ δρ Γκραϊϋ, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ κλασικὴ ζέση τῆς γενεάς του, συνέλαβε τὴν ἰδέα νὰ ἀνεγείρῃ στὸ Μπράντφιλντ ἓνα ἀρχαῖο ἐλληνικὸ θέατρο, ὅπου νὰ παρουσιάζονται κλασσικὰ ἐλληνικὰ ἔργα. Στὰ 1888, τὸ Κολλεγίον ἀγόρασε κοντὰ στὰ κτίριά του ἓνα ἀχρηστο πιά λατομεῖο κιμωλίας, καὶ τὸ

θέατρο κτίσθηκε πάνω στὸ σχέδιον τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου. Οἱ μαθηταὶ πρόσφεραν πρόθυμα τὴν ἐργασία τους καὶ στὶς 24 Ἰουνίου 1890 τὸ θέατρο ἐγκαινιάσθηκε μὲ τὴν «Ἀντιγόνη». Ὁ ἱδιὸς ὁ δρ Γκραϊϋ κράτησε τὸ ρόλο τοῦ κορυφαίου.

Διακεκριμένες προσωπικότητες
ἐπισκέπτονται τὸ μικρὸ χωριό

Τὸν ἐπόμενο χρόνο οἱ πλημύρες ἐκάλυψαν μὲ ἐνάμισον μέτρο νερὸ τὸ θέατρο —τὸ Μπράντφιλντ βρίσκεται στὴ μέση τῆς κοιλάδας τοῦ Τάμεση —, ἀλλὰ δὲν ἐσθῆσαν τὴ φλόγα τοῦ δρος Γκραϊϋ. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1892 παρουσιάσθηκε ὁ «Ἀγαμέμνων». Χάριν τῆς παραστάσεως πολλὲς διακεκριμένες προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς — ὑπουργοί, ἐπίσκοποι, δικαστικοί, ἀνώτατοι ἑκπαιδευτικοί — συνέρρευσαν στὸ μικρὸ χωριὸ τοῦ Μπερκσάιρ. Ἐφθασαν μὲ τὸ τραῖν στὸν πλησιέστερο σταθμὸ, πέντε χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ χωριό, καὶ ἀπὸ κει μὲ ἀμάξια ὡς τὸ Κολλεγίον.

Ἔτσι καθιερώθηκε μὴ κλασικὴ παράδοση στὸ Κολλεγίον τοῦ Μπράντφιλντ, ποὺ συνεχίζεται μέχρι σήμερα καὶ ποὺ γρήγορα τὴν μιμήθηκαν καὶ ἄλλα Κολλεγία σὲ ὅλη τὴν Ἀγγλίαν.

Στὰ 70 χρόνια τῆς λειτουργίας του, στὸ ἐλληνικὸ θέατρο τοῦ Μπράντφιλντ ἔχουν παρουσιάσῃ ἑπτὰ φορὲς ὁ «Ἀγαμέμνων», ἑξὶ ἡ «Ἀντιγόνη», τρεῖς ἡ «Ἀλκίστη» καὶ δύο ὁ «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν». Παρουσιάζονται ἐπίσης σαιξπηρικά ἔργα, ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον ἔχουν πάντα τὰ ἀρχαῖα ἐλληνικά, ποὺ παίζονται κάθε τρία χρόνια. Πάνω ἀπὸ 10.000 θεαταὶ συρρέουν συνήθως σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, καθιερώνοντας ἔτσι τὸ Κολλεγίον τοῦ Μπράντφιλντ ὡς πρωτοπόρο τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς τραγωδίας στὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ.

ΜΙΚΡΗ ΑΛΛΑ ΕΠΑΡΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΕΤΑΙ Ἡ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ «ΑΡΧΑΙΟΥ» ΘΕΑΤΡΟΥ

39

Τοια χρόνια πέρασαν ακόμα πριν τα παιδιά του Λίστ ξαναδούν τον πατέρα τους. Τρία χρόνια πλεόνη και διάβασμα, μα άδεια από αίσθημα κι' αγάπη...

Ο Λίστ ήθελε το φθινόπωρο του 1853. Ή πριγκίπισσα τον συνόδευε, με την κόρη της, καθώς κι' ο Ριχάρδος Βάγνερ.

Ήταν οχτώ χρόνια τώρα που οι κόρες του Λίστ έλειψαν κάτι, κάτι απροσδιόριστο κι' ωραίο, του δέν τόν είχαν καθορίσει ποτέ, ακόμα κι' αναμεταξύ τους, αλλά πού θά μπορούσε να συνοψισθί στ' έξής: Ήθελε να ξαναδούν τον πατέρα τους, να τίς καθήση πάλι στα γόνατά του, να τούς πη παραμύθια, νάσθη να τίς φιλήση τ' όράδν στ' κρεβάτι ή να τίς πάη περίπατο στ' δάσος, κρατώντας τις απ' τ' χέρι. Όταν επί τέλους ήρθε, κατάλαβαν πώς δλ' αυτά ήταν ένα όνειρο, πώς οι ίδιες δέν ήταν πιά τόσο μικρές... Ήταν

ή πρώτη τους συνάντηση με τ' όρόνο. Είχαν πι-στέψει πώς άρχοισε νάχη κανείς όπομονή και πώς στ' όλος όλα πραγματοποιούνται. Τώρα όμως έβλεπαν πώς τ' όνειρά τους, οι έπιθυμίες τους, οι προσευχές τους δέν είχαν χρησιμεύσει σε τίπο-τα, γιατί τ' ό παιδικά τους χρόνια είχαν περάσει κι' ό μπαμπάς είχε γίνει άλλος άνθρωπος.

Ήξεραν τι άντιπροσώπευε γι' αυτόν ή πριγκίπισσα κι' ήξεραν πώς είχε ένα φίλο πού τόν έλεγαν Βάγνερ και πού τόν εκτιμούσε πολύ. Και τήν πρώτη φορά πού είδαν τήν Μαρία τού Σάυν-Βίτγκενσταίν, κατάλαβαν πώς αυτή ήταν ή πρα-γματική κόρη τού Λίστ, γιατί αυτή είχε άναπνεύ-σει πέντε χρόνια κάτω απ' τήν ίδια στέγη μαζί του...

Όμως ό πάγος σε λίγο έσπασε. Στην άρχή, ή ταραγμένη και άεικίνητη ζωή τού πατέρα τους, τούς φάνηκε σάν κάτι έντελώς ξένο πρ' ός τή δι-

κή τους, τήν ήσυχη και σθεσμένη, αλλά σιγά-σι-γά συνήθισαν. Ο πατέρας τους είχε φέρει τόν Βάγνερ. Δέν τόν ήξεραν και ξαφνιάστηκαν πολύ βλέποντάς τον. Ήταν ένας παράξενος άνθρωπά-κος, καμιά σαρανταριά έτών, πού τούς φάνηκε συγχρόνως πύ νέος και πύ γέρος απ' τόν πατέρα τους — στην πραγματικότητα ήταν δυό χρόνια μικρότερός του. Δέν ήταν ώραιος σάν τόν Λίστ, μα δέν μπορούσε κανείς νά ξεχάση τ' όρόσωπό του όταν τ' όβλεπε μιά φορά. Ήταν διαρκώς άπα-σχολημένος με κάτι, είχε κάτι τ' ό πυρετώδες άπά-νω του. Δέν μιλούσε παρά γι' αυτόν έαυτό του... Είπε πώς είχε πρ' ό πέντε έτών τήν ιδέα ενός δράματος πού θά τ' όνόμαζε «Ο Θάνατος τού Σίγκφριντ», αλλά πώς με τ' ό χρόνια, τ' ό όράμα αυτό είχε άπλωθί κι' είχε γίνει τέσσερα δράματα. Έφτιαχνε ό ίδιος τ' ό λιμπρέττο και τή μουσική τών δραμάτων του. Δέν τού άρεσε ή λέξη «όπε-ρα». Είπε λοιπόν πώς τ' ό ποίημα τών τεσσάρων αυτών δραμάτων είχε τελειώσει και πώς έτοιμα-ζόταν τώρα νά γράψη τή μουσική. Είχε τέσσερα χρόνια νά γράψη μιά νότα, μα τώρα θά ορχνόταν στη δουλειά. Στά 1850, όταν ό Λίστ είχε άναβά-σει επί τέλους τόν «Λόεγκριν», στη Βαϊμάρη, είχε νομίζει πώς ή καλή αυτή είδηση θά τόν πα-ρακινούσε νά συνθέσει, μα είχε κάνει λάθος.

—Τώρα, όμως, είπε, ξέρω πώς ήρθε ή στιγμή.

Μιλούσε άρκετά καλά τ' ό γαλλικά, κι' οι μικρές ρουφούσαν τ' ό λόγια του, χωρίς νά τολμούν νά πούν λέξη.

—Θά σ' ός διηγηθ' ό αυτό πού μου συνέβη, είπε. Πριν από μερικούς μήνες όρισκόμουν στην Ίτα-λία άρρωστος και πικραμένος. Νόμιζα πώς ό ήλιος και τ' ό ώραία τοπία θά μου ξανάδιναν τήν υγεία μου και τ' ό κέφι μου, αλλά δέν έγινε τίποτα. Ή-μουν στη Γένοβα — είναι ώραία πόλη ή Γένοβα— αλλά ή υγεία μου δέν καλυτέρευε. Είχα πυρετό, έπασχα από δυσεντερία, έντος δέν μου έρχόταν. Ένα άπόγευμα, όμως, πού ήμουν ξαπλωμένος σ' ένα καναπέ, είδα κάτι σάν όνειρο... Είχα τήν έντύπωση, ξαφνικά, πώς βυθίζόμουν μέσα σ' ένα ορ' όμα τρεχούμενου νερού. Άκουγα καθαρά τόν ήχο α' ότ' ό τού νερού και με μιάς ό ήχος πήρε μουσική χροιά: Ήταν ή συγχροδία τού μί μπε-μόλ μείζονος, πού άντηχούσε κι' επέπλεε παντού. Έπειτα αυτή ή μουσική μεταμορφώθηκε σε με-λωδικές φιογούρες, χωρίς ν' αλλάξη ή συγχροδία τού μί μπεμόλ... Σύνησα και πετάχτηκα απ' τόν καναπέ, με τήν έντύπωση πώς τ' ό νερό με τρα-βούσε στα βάθη του κι' άμέσως κατάλαβα πώς είχα βρή τ' ό μοτίβο τής εισαγωγής τού «Χρυσού τού Ρήνου». Έπειτα διαπίστωσα πώς είχα γίνει καλά. Ένοιωθα γερός, γεμάτος δυνάμεις... Έ-γραψα στη γυναίκα μου νά έτοιμάση τ' ό γραφείο μου και συνέχισα τ' ό ταξίδι μου. Τότε ξανάρχι-σαν οι δυστυχίες μου, ό πυρετός, ή δυσεντερία, ή άπνία και κατάλαβα πώς οι άρρώστιες αυτές δέν όφείλοντο, όπως νόμιζα, στην κούραση, άλ-λά στ' ό γεγονός ότι δέν συνέθετα! Έπρεπε νά γράψω άμέσως αυτή τή συγχροδία τού μί μπεμόλ μείζονος, νά τήν τραγουδήσω, νά τήν ά-ναπτύξω...

Άρχισε νά τραγουδιά. Ή φωνή του δέν ήταν ώραία, μα τραγουδούσε με πάθος και μ' ένα μου-σικό αίσθημα, πού σ' έκαναν νά ξεχνάς γρήγορα τ' ό δυσάρεστο τέμπο. Τ' ό παιδιά ήταν γοητευμέ-να κι' ό Φράντς Λίστ είχε ένα βλέμμα συνενοχής, καλλιτεχνικής κατανόησης, πού έδειχνε τή φίλια του και τόν θαυμασμό του.

Ο Ριχάρδος Βάγνερ σταμάτησε άπότομα ό-πως είχε άρχισι, ήπια γρήγορα μιά γουλιά κρα-σί και ξανάρχισε, σ' ά νά μ' όν ήθελε νά χάση τόν ε' όμό τών σκέψών του:

—Ο «Χρυσός τού Ρήνου» θά είναι τ' ό πρώτο όράμα τής τετραλογίας μου. Δέν υπάρχει κανέ-να θέατρο αυτή τή στιγμή, πού νά μπορέ νά πα-ρουσιάση αυτή τήν τετραλογία... Θά πρέπει νά χτισθί ένα ειδικά γι' αυτό τ' ό σκοπό!

—Νά χτισθί ένα θέατρο; Έκανε ό μικρός Δανιήλ Λίστ. Σάν πολύ μακριά πηγαίνετε, κύριε Βάγνερ!

—Όμως θά πρέπει νά χτισθί, είπε ό Βάγνερ, άφ' ό δέν υπάρχει τέτοιο στην Εύρώπη, όποτε στην Άμερική, απ' ό,τι ξέρω...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μάδε το από τώρα...

...τ' ό καλά σεντόνια είναι ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φίνο, λεπτό, άντοχής
Σεντόνια ύψηλής ποιότητας.
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκό ή σε εύχά-
ριστούς άνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

Αυτό τ' ό σήμα έγγυάται
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Με ό,τι θάζει ό νοός σε θαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

NIVEA
μιά
εύεργεσία
γι' ό τ' ό
δέρμα.

«Αν και πηγαίνω κάθε μέρα
στη δουλειά μου με τ' ό
ποδήλατο, τ' ό δέρμα μου,
παρά τήν ύγρασία και τήν
κακοκαιρία, είναι πάντοτε
νεανικό, βελούδινο.
Αυτό τ' ό όφείλω
στην κρέμα NIVEA».
Γιατί ή NIVEA είναι ή μοναδική
κρέμα πού περιέχει τήν
δουματούργή ούσία Εύσερίτ.
Εισδύει στα κύτταρα, τρέφει,
άναζωογονεί τ' ό δέρμα και τ' ό
διατηρεί πάντοτε λείο,
τρυφερό, όροσερό.

Εύτυχώς υπάρχει ή NIVEA!

ΜΙΑ ΓΟΗΣΣΑ ΑΠΑΝΤΑ...

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΤΗΣ

ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

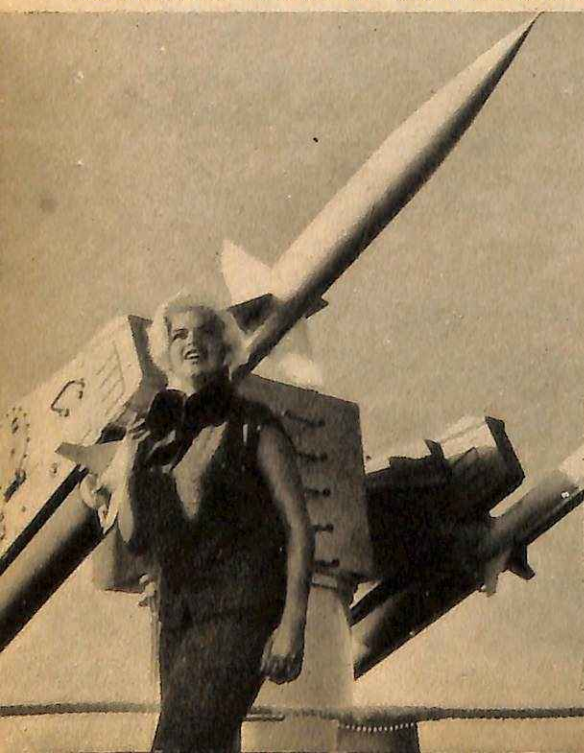
Η «ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΗΤΑ»

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ, ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΟΗΤΗ. ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΠΗΓΑΙΑ, ΠΙΟ ΔΡΟΣΕΡΗ, ΠΙΟ ΑΓΛΗ

...σέ μερικά άπροσδόκητα έρωτήματα, πρίν φύγη από την 'Αθήνα πού «πολύ ήγάπησε»

(Φωτ. Μεγαλοκονόμου 3, Παπαθανασίου 1, Len Sirman 1)

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΜΒΑ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΥΡΑΥΛΩΝ

Η παραμονή στην 'Αθήνα ήταν για την Τζέην Μάνσφελντ ένα διάλειμμα ξεγνοιασιάς. 'Επί ένα μισόν περσίον μήνα ξέφυγε από τον ασφυκτικό κλειδ των διαφόρων μανταφειών, των εγγραμμάτων και των διαφημιστικών ακολουθιών, πού δριζούν τι και πώς θα μιλήσει, προσπαθώντας να είναι όσο γίνεται πιο τυπικά ανόητη, για να διατηρήσει μόνο τον τύπο της «εκρηκτικής» στάρ. Κι' όσες φορές τα κατάφερε να ξεφύγει από την προγραμματισμένη προκλητικότητα, έδειξε ένα καλόκαρδο, απλό και χαριτωμένο τόνο, χωρίς επιτηδευμένες επιφυλάξεις και μοιραιότητες.

Πολλοί «ειδικοί» έχουν εκφράσει ζωηρές αμφιβολίες για τα φυσικά της προσόντα. «Την βοηθεί —λέγουν— ο φακός», και άλλοι υποστηρίζουν ότι «ενισχύει τις καμπύλες της με τεχνητά μέσα». Σφάλμα μέγα. Μόνο όποιος δη από κοντά με μπικνί την ξανθή γόηση θα πεισθεί ότι όχι μόνο δεν χρησιμοποιεί τεχνητά μέσα για την προβολή των φυσικών της προσόντων, αλλά, αντιθέτως, αν ε-πιδόλεται κάποιο «ερετούς» στις φωτογραφίες της αυτό πρέπει να αμβλύνει παρά να τονίζει τα τόξα των καμπυλών της.

Η επίσκεψή μου είχε ένα σκοπό: Να αφηνιδίσω την χολιγουντιανή γόηση — πού θα εγκατέλειπε σε λίγο την 'Αθήνα— με μια σειρά απιδάνων ερωτημάτων στα όποια δεν θα μπορούσε να ήταν προπαρασκευασμένη από τους επί της δημοσιότητας συμβούλους της. 'Ας σημει-

ωθή πάντως ότι ο πανήγυλος, γεροδεμένος σύζυγός της ήταν παρών!...

Πολιτική κα!... «στρήν - τήζ»

—Α ν σου πούν, Τζέην, ότι θα έδραιωνόταν ή παγκόσμιος ειρήνη αν χώρενες «στον ήζ» μπροστά στους ήγέτες του Κορελίνου, θα το έκανες; —'Ασφαλώς. Και με μεγάλη μου χαρά, απαν- τησε άμέσως ή Τζέην. Διερωτώμαι, όμως, μήπως αντί της ειρήνης άναδα φωτιά.

—Ποιός νομίζει ότι είναι ο πιο γοητευτικός πολιτικός των 'Ηνωμένων Πολιτειών, Τζέην;

—'Αποφεύγω, δι' ευνόητους λόγους, να ανακατείνω στην πολιτική. 'Αφού όμως επιμένεις θα σου απαντήσω: Για μένα ο πιο γοητευτικός πολιτικός θα ήταν ο πατέρας μου, ο οποίος, 'έάν ζούσε, θα ήταν σήμερα πρόεδρος των 'Ην. Πολι- τηιών. Σήμερα όμως θεωρώ ως τον γοητευτικώ- τερο απ' όλους τον Ρόμπερτ Μάινερ, κυβερνήτη του Νιού Τζέρσεϊ, πού εργαζόταν κάποτε στο δι- κηγορικό γραφείο του πατέρα μου.

—Αισθάνεσαι πιο εύτυχης όταν βλέπεις τον Γκραντσο Μάρξ, τον Τζέην Λούις ή τον Νικίτα Κροούτσσεφ;

—Θά έλεγα τον Γκραντσο Μάρξ με τον δ- ποίο έχω παίξει στην ίδια ταινία. Είναι σπου- δαίος. 'Αλλά και ο Τζέην Λούις είναι θαυμάσιος ήθοποιός και με κάνει να γελά πολύ. 'Όσο για τον

Κροούτσσεφ, δεν τον έχω ιδεί ακόμη σε κωμωδία. Μόνο σε μερικά επίκαιρα. Και δεν ήξερα αν επι- τρεπόταν να γελάσω.

—Θά ήθελες να είσαι ή πρώτη ήθοποιός πού θα ταξιδεύει στο διάστημα και να πρωταγωνιστή- σης σε μία ταινία με άρειανούς... συναδέλφους καλλιτέχνες;

—Θά το ήθελα πάρα πολύ. Θά ήταν σάν θ- νειρο. 'Αλλά θα ήθελα να είναι άλλος ο πρώτος άστροναύτης. Βλέπετε έχω οικογένεια... και πρέ- πει να ζήσω!...

—'Ας υποθέσω, Τζέην, ότι μερικές κοπέ- λες γνωστές για το σέξ - απήλ πού διαθέτουν, ό- πως εσύ, ή Μπριζίτ Μπαρντό, ή 'Ανίτα Έκ- μπεργκ και άλλες, παίρνουν στα χέρια τους την ήγεια του κόσμου. Νομίζεις ότι θα τα καταφέ- ραντε καλύτερα από τους σημερινούς ήγέτες;

—'Εδώ ή Μάνσφελντ έκανε ένα ωραίο λογοπαί- γνιο με την τελευταία φράση της ερωτήσεως:

—...do you think you would be more successful? —We would be more su - sex - full! (Θά πετυ- χαιναμε περισσότερο από απόψεως σέξ, είναι πε- ρίπου ή ερμηνεία).

—Παρατήρησα ότι ο άθλητικώτατος σύζυ- γός σου βρίσκεται διαρκώς κοντά σου. Νά υποθέ- σω ότι τον χροιάσεις για προστασία ή ότι λείπει ή άμυδαία εμπιστοσύνη μεταξύ σας;

—'Εχει απόλυτη έλευθερία..., απαντά ή Τζέην.

ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

—'Ακόμη και να κοιτά ή να τον κοιτούν άλ- λες γυναίκες;

—'Αν το θέλη...

—'Όστε τον αγαπάς τόσο πολύ;

—Τόν λατρεύω! Γιατί είναι πολύ καλός πατέ- ρας, όμορφος, με όμοιο σώμα και πολύ σέξυ.

—Κ' εσύ, Τζέην;

—Δεν κοιτώ άλλες γυναίκες. 'Η Τζέην μου εί- ναι άσκητή.

—Τι γνώμη έχεις, Τζέην, για την 'Ελσα Μάξ- γουελ;

—Γνωρίζω μόνο το «Μάξγουελ χάους κόφιν» (Πρόκειται για μάσκα άμερικανικού καφέ).

—'Ελα, αγάπη μου, άσε τ' άστεία, επεμβαί- νει ή Τζέην. Σ' έρωτά για κείνη την οδοντόσ- την 'Ελσα. Αδύτη, καλέ, πού δίνει πάου για να κοιτισμπολέψη τον κόσμο. Δεν θυμάσαι πού έγρα- ψε κάποτε ότι ή κορούλα μας τράβηξε την ούρά της σχυλίστας μας;

—'Αν ήσουν σήμερα 18 ετών και το ίδιο όμορ- φη, θ' άποφάσιζες ν' άρχισης πάλι στον κινηματο- γραφό;

—Γιατί θέλεις να επιστρέψω δυό χρόνια πίσω;

—'Ομολογώ ότι έκανα λάθος. Δεν σωτούν πα- τε την ηλικία μιας γυναίκας. Πάντως, σε συγ- χαιρώ για την μεγαλύτερη κορούλα σου, την Τζέ- ην - Μαρί, καίτοι, όπως μου είπες, είναι γύρω στα δέκα και με την ανάπτυξη της μοιάζει για δέκα!

ΧΡ. ΟΙΚ.

“Ένας κυνηγός μεγάλων
θηρίων ισχυρίζεται
ότι βρήκε τὰ ἴχνη
τοῦ μυστηριώδους
κατοίκου τῶν Ἰμαλαῖων

ΕΙΔΑ

ΤΟΝ ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟ!

Ο Άλσστερ Κράμ, κυνηγός μεγάλων θηρίων και ορειβάτης, από τὸ Ναϊράμπι, κατόρθωσε νὰ φωτογραφίση τὸ χνάρι τοῦ Χιονανθρώπου. Μάλιστα, ὅπως ισχυρίζεται, πέντε λεπτά προτοῦ σκοπεύση μετὰ τὴν φωτογραφικὴ μηχανή του αὐτὸ τὸ χνάρι, εἶδε ἕνα ἐξ ἴσου ἀλλόκοτο πλάσμα νὰ σκαρφαλώνη τὴν πλαγιά μιᾶς χαράδρας, στὰ Ἰμαλάια τῆς Δυτικῆς Αἰνίου, στὴν Ἰνδία.

Ὁ Άλσστερ Κράμ καὶ ἡ γυναίκα του Ἰσαβέλλα εἶχαν ὁργανώσει τὴν ἐξερευνητικὴ ἐκστρατεία γι' αὐτὸ καὶ

μόνο τὸ σκοπὸ: Νὰ λύσουν τὸ μυστήριον τοῦ Γέτι, τοῦ χιονανθρώπου. Στὸ ταξίδι τους τοὺς συνάντησαν πέντε γηγενεῖς ἀχθοφόροι. Ἡ περιοχή πού θὰ ἐξερευνοῦσαν ἦταν ἕνα ἀπόμετρο τμήμα τῶν Ἰμαλαίων, πού μέχρι σήμερα μόνο μὰ φερόα εἶχε ἐρευνηθῇ ἀπὸ ἀναρχητάς.

Ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδες ἐξερευνοῦσαν, ἀνεβαίνοντας ὡς τὰ 5.400 μέτρα, σὲ πλογιές τελείως φοβερές καὶ ἀκατοίκητες. Ἀποτέλεσμα μὴδὲν. Εἶχαν ἀρχίσει πᾶ νὰ συγκεντρώνονται τὰ σύν-

φα τῶν μουσσάνων, δταν ὁ Κράμ ἀπέφασε νὰ κάνει τὴν τελευταία του ἀπόπειρα.

Μὲ τὴ γυναίκα του καὶ τρεῖς ἀχθοφόρους ἀνερριχθῆσαν σὲ ὕψόμετρο 5.100 μ. ἀπὸ τὸ φαράγγι Θρόντ Ναλά.

Πάνω τους ὠρθωνόταν μιά φαγωμένη βραχώδης κορυφογραμμή, πού τοὺς φιλοδωροῦσε μετὰ κωτρώνια, καθὼς ἐάδιζαν.

Καὶ τότε, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Κράμ: «Ἀκουσα ξάφνου ἕνα κρότο διαφορετικὸ ἀπὸ κείνον πού ἔκαναν κατακυλώντας οἱ πέτρες. Ἐμοιάζε σάν

κάποιος νὰ βάζει πάνω σὲ χαλίκια. Καίτεξα γύρω μου καὶ στὴν ἀρχὴ δὲν εἶδα τίποτα. Μετὰ, σὲ μιά χιονισμένη πλαγιά, κάπου 400 μέτρα μπροστὰ μας καὶ κομμιὰ πεντακοσσιὰ μέτρα πὺ ψηλά μας, εἶδα ἕνα ἀλλόκοτο πλάσμα νὰ περᾶει μετὰ τέσσερα.

»Ἐμοιάζε νὰ εἶναι σκεπασμένο μετὰ μαῦρη ἢ σκούρα καστανὴ γούνα. Φαντάστηκα ἡμέσως πὼς θὰ ἦταν κομμιὰ ἀρκούδα, ἀλλά, μόλις ἔφθασε στὴν κορυφὴ τοῦ παγετώνα, γύρισε πρὸς τὸ μέρος μας καὶ τότε εἶδα πὼς εἶχε στρου-

γυλὸ κεφάλι καὶ λευκὸ πρόσωπο καὶ πὼς τ' αὐτιά του ἦταν ἐπίπεδα πάνω στὸ κεφάλι.

»Τὸ ὕψος του θὰ ἦταν ὡς 1.50 μ. καὶ ἡ διάπλασή του μάλλον λεπτή, παρὰ κομμάχοντρη. Βρισκόμουν πολὺ μακριὰ γιὰ νὰ τὸ φωτογραφίσω. Τὸ παρακολούθησα νὰ σκαρφαλώνη ὅλη τὴν πλαγιὰ τοῦ φαράγγιου, νὰ φθάνη στὰ χεῖλ' του καὶ κατόπιν νὰ ὁρμᾷ γιὰ τοὺς τεράστιους συμπταγεῖς βράχους πὺ ὠρθώνονταν ἀπὸ πάνω, ξεπερνώντας τὴς 6.000 μέτρα.

ΞΕΡΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΙΛΟΥΝ; Οἱ γηγενεῖς ἀχθοφόροι, πού συνώδευσαν τὸν Κράμ στὴν ἐξερεύνησή του, ἐξετάζουν τὰ ἀλλόκοτα χνάρια. Δὲν εἶδξαν νὰ ξαφνιάστηκαν, ἀλλὰ καὶ ἀρνῆθηκαν νὰ μιλήσουν σχετικὰ.

ΑΛΑΣΤΕΡ ΚΡΑΜ: ἮΤΑΝ Ο ΓΕΤΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΔΕ;

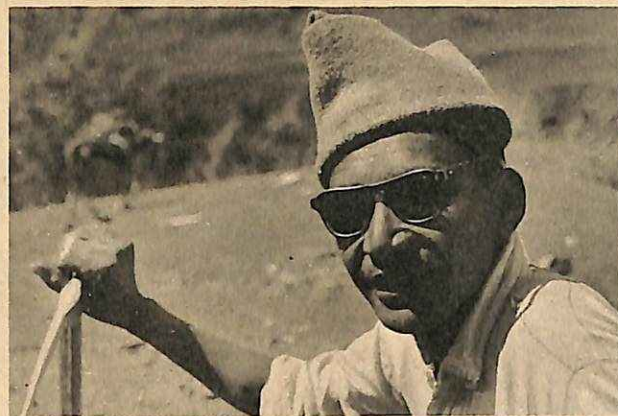
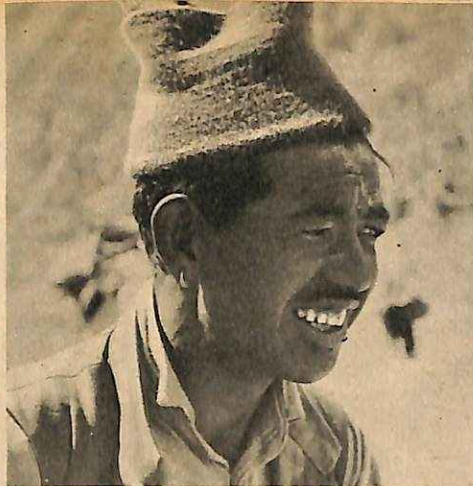

Δὲν εἶναι συνηθισμένο χνάρι. Τὰ δάκτυλα εἶναι πολὺ μακριὰ σάν δάκτυλα ζώου, ἀλλὰ στὸ πίσω μέρος τοῦ ποδιοῦ, ὑπάρχουν πτέρνα καὶ καμάρα, κατὰ παράδοξο τρόπο, ἀνθρώπινες. Εἶναι πόδι ζώου καὶ ἀνθρώπου ταυτόχρονα, ἀλλὰ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ ὀνομάσης μόνο τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο. Τὸ χνάρι αὐτὸ ἐὰ μποροῦσε νὰ δώση ἀπάντησιν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ βασανιστικὰ μυστήρια τῆς ἐποχῆς. Ἴσως εἶναι τοῦ ἀνθρώπινου ζώου, πού ὀνομάζουν «Γέτι ἢ ὁ Ἀπαίσιος Χιονάνθρωπος».

ΟΙ ΧΙΟΝΟΣΚΕΠΕΙΣ ΚΟΡΥΦΕΣ ΤΩΝ ΙΜΑΛΑΙΩΝ, ΠΟΥ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕ Ο ΚΡΑΜ, ΚΡΑΤΗΣΑΝ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥΣ

ΕΙΔΑ ΤΟΝ ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟ!

Ἡ φωτογραφία το Κράμ προσδέτει
ἀκόμη περισσότερ' μυστήριο σὲ μιὰ
ὑπόδεση σκοτεινὴ κι ἀνεξιχνίαστη

«Με ξάφνησε η εύκολα με την οποία το άλλοτε αυτό πλάσμα ακαταφάνως οξέ κατακόρυφως σπάζει θράσους. Σε λίγο χάθηκε μέσα στα σύννεφα. Το άκουγα, αλλά δεν το έβλεπα πιά. Ανέβηκα στην πλαγιά που το πρωτοείδα και θρήνη τα χιάρια του. Το πίσω μέρος του ποδιού του είχε ανθρώπινο σχήμα, αλλά το μπροστινό ήταν φαρδύ και έμοιαζε με το πέδιλο ζωού. Ξεχώριζαν καθαρά αποτυπωμένες στο χιόνι οι ζάρες του δερμάτιν του.

»Τὰ χνάρια ἦταν μικρότερα ἀπὸ τὰ χνάρια ποὺ ἀφῆναν ὁ ἀρβύλες μου, ἀλλὰ ἦταν χωμένα βαθύτερα μέσα στὸ χιόνι, 2-3 πόδια. Τὸ πὺδ ἀξιοσημείωτο, πάντως, χαρακτηριστικὸ τοὺς ἦταν ὅτι σχηματίζαν λίγο-πολύ μιὰ εὐθεία γραμμὴ, ὅπως καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἰχνη.

“Ἐγὼ μεγάλην πείρα ἀπὸ τὸ κυνήγι καὶ ποτιέ μου δὲν συνάντησα χνάρια ζώου νὰ ταιριάζουν μὲ αὐτὰ ἢ νὰ μαρτυροῦν ὅτι τὸ ζῶο μποροῦσε νὰ περπατήσῃ μὲ τὸν τρόπο ποὺ περπατοῦσε αὐτὸ τὸ πλάσμα.

»Τὴν ἄλλη μέρα προσπάθησα νὰ ἀνιχνεύσω τὴν πορεία ποῦ ἀκολούθησε. Σκαρφάλωσα στοὺς βράχους ὅπου τὸ εἶχα δῆ νὰ ἐξοφανίζεται καὶ ἐρῆκα ἐκεῖ μὲ τὰ τεράστια ἔκταση γεμάτη χιόνι. «Εἴπατε, μετὰ τὴν χιόνισι μου, ἄλλὰ δὲν

Ἐψαξα μὲ τὰ κιάλια μου, ἀλλὰ δὲν διέκρινα τίποτα. Φαντάζομαι ὅτι τὸ πλάσμα θὰ κετέβηκε ἀπὸ κάποια ἄλλη χαραδρά. Καθὼς ἔψαχνα ὀλόγυρα, ἐβρί-
θην τὰ ἀποσυντεθειμένα πτώματα μερικῶν
«γιγᾶκ». Ἡ κοιλία τοῦ ἐνὸς ἦταν ξε-
σκιωμένη. Κάποια λεοπάρδαλη θὰ μπο-

ρούσε να την έχη σπαράξει. Δεν κατά-
λιστα, όμως, γιατί μόνο τα έντοσθια
ήταν φαγωμένα και όχι τα σκληρότερα
κρέατα».

Ὁ Κράμ προσπάθησε νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς ἀχθοφόρους γιὰ τὸ παράξενο πλάσμα. Τοὺς ρώτησε ἂν εἶχαν ξαναθεῖ κά- τι τέτιο. Ἀρνήθηκαν νὰ τοῦ ἀπαντήσουν.

«Δὲν ἔδειχναν τρομαγμένοι. Ἀπλῶς ἔχασαν τὴ διάθεσίν τοὺς καὶ σώπαιναν ὅποτε γύριζα τὴν κουθέντα σ' αὐτὸ τὸ θάμα», ἐξηγεῖ ὁ Κράμ.

‘Ο ἴδιος τώρα εἶναι ἐπιφυλακτικὸς νὰ δώσει χαρακτηρισμὸ σὲ ὅ,τι εἶδε. Ἄμπο-
ρει νὰ ἦταν ἀρκοῦσα, ἀλλὰ τότε θάπρε-
πε νὰ εἶναι πιὸ μεγαλόσωμη καὶ πιὸ γε-
ροδεμένη. Ἄλλωστε ὁ ἄφηνε διαφορε-

τικό χνάρι και δεν θα μπορούσε να
ακροβαλῶνι στους γυμνούς βράχους.

Κ' ἔπειτα ἀπὸ λίγῃ σκέψῃ ὁμολογεῖ
μὲ εἰλικρίνεια:

α' Όταν ξεκίνησα για την εξερεύνηση ήμουν πολύ επιφυλακτικός. "Ίσως δεν πίστευα καθόλου στην ύπαρξη του χιονάνθρωπου. Τώρα, όμως, δεν είμαι τόσο σίγουρος. Ξέρω πως είχα ένα παράδειγμα πλάσμα σε κείνο το φαράγγι, ένα πλάσμα που τότε μου δεν είχε ξανατυκρούσει, ούτε είχε ξανακούσει να γίνεται λόγος για θυμίο του. Δεν είμαι πιά άπιστος, απλώς βρίσκομαι σε αμηχανία.

Αυτό είναι προφανώς το πλησιέστερο σημείο πρὸς τὴ λύση τοῦ μυστηρίου ποὺ ἔχει φθάσει ζωντανὸς ἄνθρωπος. Ζωντανός, γιὰτί, σύμφωνα μὲ τοὺς θρύλους,

κάποιος Ρώσος, πού ξφτασε κάποτε πρόσωπο με πρόσωπο με τόν Γέτι, κατεσπάρσθη αὐτοστιγμεί.

Καὶ ἄλλοι ἔχουν δὴ τὰ χνάρια καὶ τὰ ἔχουν φωτογραφίσει. Μερικοὶ ἰσχυρίζονται πῶς εἶδαν καὶ τὸν ἴδιον τὸν Γέτι. Ἀλλὰ ὁ Κράμ εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ εἶδε τὸ ἀλλόκοτον πλάσμα καὶ ταυτοχρόνα φωτογράφησε τὰ ἀλλόκοτα χνάρια του.

Κ' ἔτσι τὸ μυστήριο περιπλέκεται. Γιατί ἡ φωτογραφία τοῦ Κράμ προσθέ-
τει ἕνα τεκμήριο ποὺ θὰ θρῆψι τὴ φαν-
τασία καὶ θὰ ταλαιπωρήσῃ τὸν κόσμο. Μιά φωτογραφία ἐνὸς χναριοῦ στὰ χί-
λια τῶν Ἱμαλαίων, ἕνα παράξενο ση-
μάδι ποὺ δὲν μοιάζει μὲ κανένα γνω-
στό, ἀνθρώπου...ἡ ζωῶν.

ΜΑΪΚΕΛ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ

↑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ αὐτοὺς τοὺς συμπαγεῖς καὶ ἀπάκρημνους βράχους, ὅπου μὲ δυσκολία συγκρατοῦνται οἱ δεινοὶ ὀρειβάτες, πηδούσε μ' ἰατρίαν τὴν εὐκίνησιν αὐτῶν ὁ «Χιονάνθρωπος»

ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΗ, θαρραλέα, λάτρις τῶν περιπετειῶν, ἡ Κα Κράμ συνώδευσεν πρό-
 θυμα τὸν ἄντρα της στὴν ἀποστολὴ γιὰ τὴ
 λύση τοῦ μυστηρίου. Τώρα τὴν βασανίζει
 κι αὐτὴν τὸ ἴδιο ερώτημα: Ὅταν ἢ δὲν ἦ-
 ταν ὁ Γέτι τὸ παράξενο πλάσμα ποὺ εἶδαν;

ΣΥΝΑΞΗ γύρω από τη φτωχή, αλλά τόσο πολύτιμη φλόγα. "Ωρα που παίρνουν διαστάσεις οι έντυπώσεις και πλαθάνονται οι θρύλοι. "Ωστόσο οι αμφιφόροι-όδηγοι κράτησαν μια ανεξήγητη, πεισματική σιγή.

↑ ΤΟ ΑΓΧΟΣ της ωριμότητας, που κατα-
 τρύχει την Πάολα ("Ινγκριντ Μπέργκμαν")
 στο «'Αγαπάτε τον Μπράμς;», ξεσπάει σε
 άφθονα δάκρυα. Τά φροντίζει στο μακιγιάζ
 ο ίδιος ο σκηνοθέτης, "Ανατολ Λίτβακ (ά-
 νω), για τη δασική σκηνή της ταινίας, που
 τελειώνει (δεξιά) μ' ένα μητρικό έναγκα-
 λισμό του νεαρού έραστου ("Αν. Πέρκινς)

**ΜΙΑ ΠΟΛΥΠΕΙΡΗ
 ΚΑΙ ΩΡΙΜΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ**
 — Η ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ —
Κ' ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ,
ΑΛΛΑ ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΟΣ
ΖΕΝ ΠΡΕΜΙΕ
 — Ο ΑΝΤΟΝΥ ΠΕΡΚΙΝΣ —
ΕΝΣΑΡΚΩΝΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΣΑΓΚΑΝ
ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΝ ΜΠΡΑΜΣ;

(Φωτ. Dalmaz)

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. Η ΩΡΙΜΗ ΠΑΟΛΑ ΖΗΤΑΕΙ...

...ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΑ ΒΡΙΣΚΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΤΗ ΖΗΛΕΙΑ

«'Αγαπάτε τον Μπράμς;» ρώτησε η "Ινγκριντ Μπέργκμαν"
 τον νεαρό "Αμερικανό" "Αντονι Πέρκινς" πριν αρχίσει το γύ-
 ρισμα της ομώνυμης ταινίας του "Ανατολ Λίτβακ", στην ό-
 ποια οι δυο πρωταγωνίστρες ενσαρκώνουν τους ήρωες του
 τελευταίου μυθιστορήματος της Φρανσουάζ Σαγκάν. "Ο σιω-
 πηλός Πέρκινς" απάντησε μ' ένα ξερό "ναι" και έσπευσε να
 ενημερωθεί στα έργα της Γαλλίδας. "Αφού τα διάβασε όλα
 φρόντισε να γνωρίσει και την ίδια την Φρανσουάζ. Και τώ-

ρα κάνουν συχνά παρέα, περιπάτους και ίππασία στην έ-
ξοχή, σε σημείο που να λέγεται ότι η ζωηρή νυκτόβιος συγ-
γραφέας αρχίζει μια καινούργια περιπέτεια με τον σεμνό
και συνεσταλμένο "Αντονι".

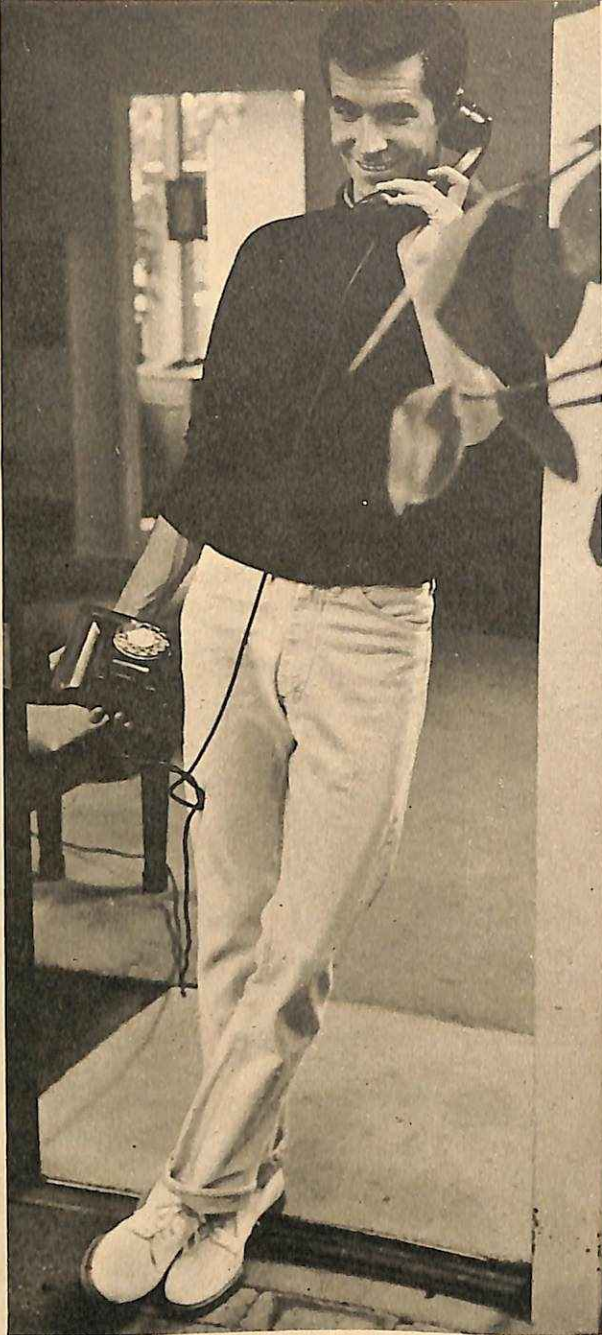
Η "Ινγκριντ Μπέργκμαν" υποδύεται το κεντρικό πρόσω-
πο του έργου, την Πάολα, μια θερμή γυναίκα, που βασανί-
ζεται από την αγωνία της ωριμότητας και διάζεται να ζή-
ση τα περιθώρια που της απομένουν. Μ' όλη την πείρα, το
ταλέντο και την φήμη της, η "Ινγκριντ" ξέρει καλά ότι η τέ-
χνη του ήθοποιου συνίσταται κυρίως στην προσεκτική έφαρ-
μογή των υποδείξεων του σκηνοθέτη. "Άκουσε σαν έπιμελής
μαθήτρια τις αναλύσεις του έργου της και τις συμβουλές
του Λίτβακ, που διευθύνει το γύρισμα της ταινίας. 'Ο διά-
σημος σκηνοθέτης προσέχει τα πάντα, ελέγχει τον χώρο,
την κίνηση και την έκφραση ως τις ελάχιστες λεπτομέρειές
τους.

Ο Πέρκινς είναι και αυτός ένας εύσυνείδητος ήθοποιός.
'Ο πρώην φτωχός σπουδαστής, ο έρμητικός Τόνυ, που δεν
χάνει ποτέ την αυτοκυριαρχία του και εκδηλώνεται μ' ένα
συγκρατημένο χαμόγελο, προσπάθησε να αποδώσει με έ-
σωτερική δραματικότητα τον νεαρό έραστή. 'Ο Τόνυ είναι
έναν μελαγχολικός μονήρης νέος, που ζή μόνο με ένα γάτο
— τον Γκρίσιμπυ — στο σπίτι του, παίζει πιάνο και ά-
κούει μουσική.

Εχει τουλάχιστον δέκα κιλά λιγώτερα απ' ό,τι πρέπει,
φίνα χαρακτηριστικά και τρόπους παιδιού καλής οικογε-
νείας. Μυωπικός και νευρικός, δειλός και καμπλεξικός, αυ-
τός είναι στην προσωπική ζωή του, ο Τόνυ Πέρκινς, ο υπ'
αριθμόν 1 γόης του αμερικανικού κινηματογράφου, ο «ζέν
πρεμιέ», που καθιέρωσε τον αντίθετο τύπο του Τζέιμς Ντίν
σε μια εποχή που η νεολαία έμενε πιστή ακόμη στο παρὰ-
δειγμά του.

Δεν είναι όμορφος, ούτε καν γοητευτικός, δεν είναι από
τους τύπους που μπορούν να προστατεύσουν μια γυναίκα.
«Ένα απροστάτευτο παιδί, που σου ζητάει προστα-
σία» — είχε πη κάποτε η Σοφία Λώρεν, η παρτεναίρ του
στην ταινία: «Πόθοι κάτω απ' τις λεύκες».

Μικρός ήταν βραδύγλωσσος, άριστερόχειρ και «δειλός
σαν κορίτσι». Τον κορόιδευαν οι συμμαθητές του, γι' αυτό
και δέχτηκε άμέσως να παίξει στο Μπρόντγουαϊ το ρόλο του

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ — ΝΕΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ;

υπερευαίσθητου νεαρού στο «Τσάι και συμπάθεια». Ήταν
ακριβώς η εικόνα των παιδικών του χρόνων. Σήμερα, πέντε
μόλις χρόνια ύστερα από το ντεμπούτο του, είναι ένας από
τους πιο ακριβοπληρωμένους νέους ήθοποιους του Χόλυ-
γουντ. Η Σοφία Λώρεν, η Αντρέι Χέμπορν, η Σιλβάνα
Μαγκάνο, η Σύρλεϊ - Μάκ Λέην και τώρα η "Ινγκριντ Μπέρ-
γκμαν, συμπεριλαμβάνονται ανάμεσα στις παρτεναίρ του.
Τον ζηλεύουν, τον εκτιμούν, τον θαυμάζουν, ο ίδιος λέει
ότι δεν πιστεύει στον έρωτα, αλλά φοβάται την μοναξιά.
Είναι πολύ σκληρή η συντροφιά της και την θαρέθηκε πιά.
«Αυτό που με φοβίζει στον έρωτα, είπε κάπου ο ίδιος,
είναι η έμπιστοσύνη. Η γυναίκα των όνειρών μου, θα μπο-
ρέσει ν' αγαπήσει τον Τόνυ με τα ελαττώματά του και τις
άδυναμίες του, τον Τόνυ που τρώει τα νύχια του από άμη-
χανία και δεν ανοίγει το στόμα του σε μια συγκέντρωση,
ή θα θαμπωθεί από το άστέρι μου; Γιατί, κάποτε το άστέρι
θα σβήσει και θα μείνει μόνος ο πρώτος Τόνυ, ο πραγματικός
εαυτός μου».

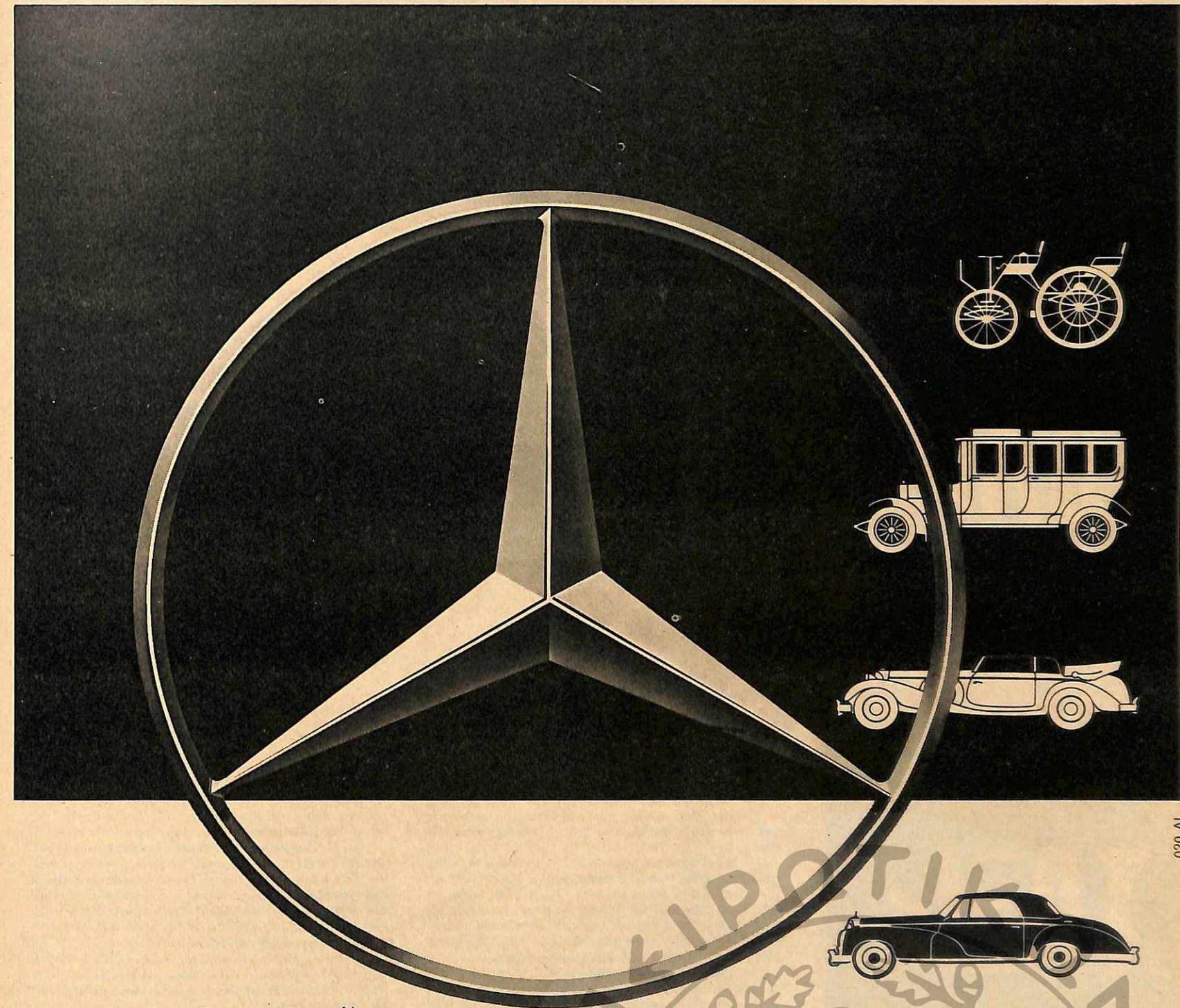
Στην ταινία πρωταγωνιστεί, επίσης, και άλλος ένας
διάσημος, ο "Υβ Μοντάν, που υποδύεται τον Ροζέ, τον άλ-
λον έραστή της Πάολα, που αντιπροσωπεύει γι' αυτήν την
χαρά της έντονης ζωής.

Σε μια σκηνή του έργου, το ζευγάρι Μπέργκμαν - Μοντάν
διασκεδάζει σ' ένα νυχτερινό κέντρο του Παρισιού, σε μια
άμπόσφαιρα χαράς και κεφιού. Για τη σκηνή αυτή, ο Λίτ-
βακ χρησιμοποίησε τους πιο διάσημους κομπάρσους. Θα-
μάνες του κέντρου ήταν η ίδια η Σαγκάν, ο Γιούλ Μπρύνερ
κ' η γυναίκα του, ο Μαρσέλ Άσάρ, ο Ντιστέλ και άλλοι
γνωστοί καλλιτέχνες. Η σκηνή αυτή ήταν ένα πραγματικό
γλέντι. Οι διάσημοι «κομπάρσοι» ήπιαν άφθονο και πρα-
γματικό ούισκυ, χόρευαν, γλέντησαν και άπταντο στο ξε-
φάντωμα, ο Λίτβακ τράβηξε τις σκηνές που ήθελε. ...

Ο ΤΟΝΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟΝ...ΜΠΡΑΜΣ

Ποιότης - και ποιοι οί συντελεσταί της

Ζωντανή παράδοση

Κατά τό έτος 1885, πρό 75 περίπου
ετών, οί Γκότλνμπ Νταϊμλερ και Κάρλ
Μπένζ κατεσκεύασαν τά πρώτα βεν-
ζινοκίνητα αυτοκίνητα του κόσμου.
Με αυτά τά αυτοκίνητα έδωσαν ένα
παράδειγμα προοδευτικής σκέψης
μετατραπείσης εις έκλεκτόν προϊόν.
Από την εποχήν εκείνην εκατοντάδες
χιλιάδων όχημάτων και κινητήρων
Μερσεντές-Μπένζ κάθε είδους, προ-
σέφεραν μεγάλην ώφέλειαν και δια-
ρκή ικανοποίησιν εις τούς κατόχους
των εις όλας σχεδόν τάς χώρας του
κόσμου. 'Ο λόγος: 'Η καλή παράδο-
σις είναι σήμεραν εις κάθε προϊόν της
Νταϊμλερ-Μπένζ ΑΓ. Ζωντανή.

M E R C E D E S - B E N Z

Ο ΔΟΛΟ-ΦΟΝΟΣ ΤΑΞΙ-ΔΕΥΕ ΜΑΖΥ

Τού Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το «Εντουάρντικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' εντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλια, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φρανκ Μάθιους. Έξεταζοντας όμως τον κατάλογο των επιβατών, ο Μάξ βλέπει ότι ήταν γραμμένοι μόνον οκτώ κι όχι έννέα, όπως του είχε πη ο αστυνομικός Λάθροπ. Μεταξύ των επιβατών είναι και δυο γυναίκες, η δις Βαλερί Τσάτφορντ και η μυστηριώδης κυρία Έστελλα Ζία Μπέυ, αμερικανικής καταγωγής, που ο πρώτος άνδρας της ήταν Άγγλος και ο δεύτερος, από τον οποίο χώρισε επίσης, μέλος της τουρκικής πρεσβείας του Λονδίνου. Ο Μάξ μαθαίνει από τον αδελφό του, τον πλοίαρχο, ότι ο καταζητούμενος από τον Λάθροπ είναι κάποιος Κάρλο Φενέλλι, που έκανε έξη εγκλήματα στην Άμερική και του οποίου επιδιώκεται η έκδοση από την αγγλική κυβέρνηση.

5

—Απάνω στον Λάθροπ;
—Όχι, φυσικά: Μιλώ για τον αδελφό σας.
—Την ίδια σχεδόν επιροή που έχω και στον ύπουρο των Οικονομικών της Μεγάλης Βρετανίας!
—Μην προσπαθήτε να με κοροϊφέτε, είπε ξαφνικά η δεσποινίς Τσάτφορντ. Ξέρω ότι η κυρία Ζία Μπέυ δολοφονήθηκε μέσα στην καμπίνα που είναι απέναντι στη δική σας κι' ότι έσιε ελ-στε εκείνος που ανακάλυψε το πτώμα της. Φω-νάξατε τον πλοίαρχο και οι δυο μαζί δώκατε ένα μελανοδοχείο μέσα στην τσάντα της...
—Πώς τ' έχετε δλ' αυτά;
—Η δεσποινίς Τσάτφορντ διάσσε:
—Δεν είχα παρά να τεντώσω λιγάκι τ' αυτί μου... Βλέπετε, είχα ξρθεί να δω την κυρία Ζία Μπέυ, κατά τις δέκα παρά δέκα. 'Αλλά, καθώς την άκουσα να μιλά μ' έναν άνδρα μέσα στην καμπίνα της, μπήκα εδώ και περιμένα να φύγει αυτός ο άνδρας. 'Επειτα από λίγα λεπτά έφυγε.
—Είδατε τον δολοφόνο να φεύγει;
—Όχι, δεν τον είδα, γιατί η πόρτα ήταν κλειστή, αλλά τον άκουσα. 'Επειτα από ένα λεπτό άνοιξα την πόρτα, αλλά σεί είδα να έρχε-στε. Σας κοίταξα μέσα απ' τη μισάνοιχτη πόρτα κι' όταν άνοιξατε την πόρτα της άλλης καμπίνας είδα εκείνο που είδατε και σεί. Θέλησα να φύγω από δω όταν στείλατε τον καμαρότο να φωνάξει τον πλοίαρχο, αλλά παρ' όλο να πέρω πάνω στην καμπίνα. 'Αναγκάστηκα, λοιπόν, να κα-ταφύγω πάλι εδώ μέσα. 'Ετσι υποχρεώθηκα να μείνω στο μπάνιο, ακόμη κι' όταν αποκοιμη-θήκατε, γιατί υπήρχε συνεχώς κάποιος έξω στο διάδρομο...
—Γνωρίζατε την κυρία Ζία Μπέυ; ρώτησε ο Μάξ.
—Όχι. Δεν της είχα μιλήσει ποτέ.
—Τότε γιατί θέλατε να την δείτε; Μήπως ξέ-ρετε για ποιά ατία τη σκότωσαν; Και γιατί κου-

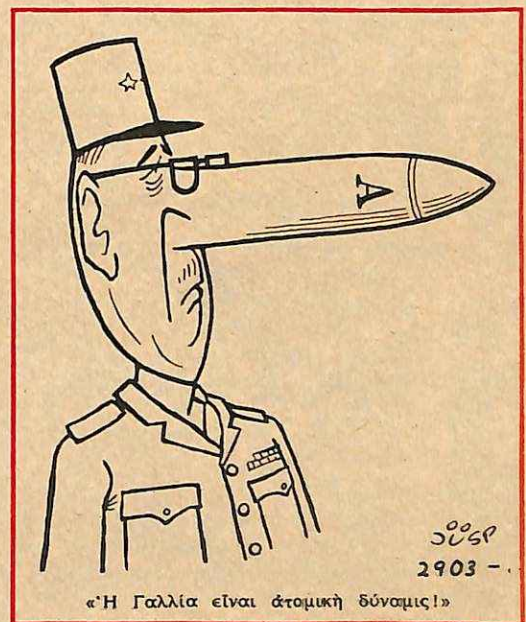
βαλούσε ένα μελανοδοχείο μέσα στην τσάντα της;
—Δεν κουβαλούσε μελανοδοχείο μέσα στην τσάντα της!
—Το είδα μόνος μου.
—'Η εκφράζομαι άσχημα ή κάνετε πώς δεν καταλαβαίνετε; Θέλω να πω πως στην αρχή δεν είχε μέσα στην τσάντα της μελανοδοχείο, αλλά ένα φάκελο γεμάτο γράμματα, έγγραφα ή κ' εγώ δεν ξέρω τι, που φούκωνε έτσι την τσάντα της. 'Ο δολοφόνος πήρε αυτό το φάκελο και τον αν-τικατέστησε με το μελανοδοχείο!
—'Αλλά γιατί, Θεέ μου, να τ'ό κάνει αυτό;
—Δεν ξέρω... 'Αλλά είμαι σίγουρη ότι έτσι έγινε. Κι' αυτός είναι ο λόγος που χρειάζομαι τη βοήθειά μου;
—Τη βοήθειά μου;
—Μάλιστα. Βλέπετε, εκτός από κείνον που είχε μέσα στην τσάντα της, η κυρία Ζία Μπέυ εμπιστευόταν κ' ένα μεγάλο φάκελο στον αστυνόμο του πλοίου... Ξέρετε ποιά διαδικασία χρειάζεται όταν θέλει κανείς να βάλει σε ασφαλές μέρος κά-τι, στο διάστημα ενός ταξιδιού; Το τοποθετεί μέσα σ' ένα φάκελο, τον σφραγίζει και τον έμ-πιστεύεται στον αστυνόμο του πλοίου, ο οποίος τον κλειδώνει μέσα στο χρηματοκιβώτιό του, ως τη στιγμή της αποδιδάσεως απ' το πλοίο. Είμαι, λοιπόν, βέβαιη ότι η κυρία Ζία Μπέυ ένηργησε έτσι απ' την πρώτη μέρα του ταξιδιού.
—Και λοιπόν;
—Λοιπόν, αν τ'ό επιτρέψει ο πλοίαρχος —κ' είναι παντοδύναμος στο πλοίο του, δεν είν' έτσι; — ο αστυνόμος θα πρέπει να σάς παραδώσει αυ-τό τον φάκελο. Κ' έπειτα δεν θα έχετε παρά να μου τ'ό δώσετε.
—'Ενα τόσο ήρεμο θάσος δεν μπορούσε να μην προκαλέσει κάποιο θάνασμα. 'Εγινε για λί-γο σιωπή κ' έπειτα ο Μάξ ρώτησε:
—Χωρίς να πώ, βέβαια, ότι τον θέλω για σάς, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα.
—Όστε να διηγηθώ ότι σάς βρήκα εδώ από-ψε;
—'Όχι, φυσικά.
—Με λίγα λόγια, χωρίς να σάς ζητήσω την παραμικρή εξήγηση;
—'Αλλά, πρέπει να καταλάβετε ότι δεν μπο-ρώ να σάς εξηγήσω τίποτα! Δεν έχετε εμπιστο-σύνη σ' εμένα;
—Για να είμαι ειλικρινής, όχι, αποκρίθηκε ο Μάξ. 'Εχω δη παρόμοιες καταστάσεις σε κινη-ματογραφικά έργα ή σε μυθιστορήματα, αλλά δεν είχα ποτέ φαντασθή ότι μπορούν να συμβαίνουν και στην πραγματικότητα! Πιστεύετε σοβαρά δ-τι σείς ή όποιοςδήποτε άλλος μπορεί να την γλυτώσει έτσι; 'Ότι μπορείτε να διηγήστε δ-τι σάς άρέσει και ν' αποσπώστε δ-τι θέλετε, προ-εξοφλώντας ότι θα θρεθί κάποιος άφελής που να βασιστή στα λόγια σας; 'Ε, λοιπόν, επιτρέψτε μου να σάς πώ ότι γελίστε! Είναι πάρα πολύ άργά τώρα, αλλά αφού τ'ό πρσώι θα τ'ό πώ όλα στον αδελφό μου, 'Επειτα μπορείτε να τ'ό διηγη-θήτε δ-τι θέλετε. Αυτό δεν θα άνηκε πιά στην δική μου αρμοδιότητα...

Η Βαλερί Τσάτφορντ είχε κάτι μακρές βλε-φαρίδες, που σκίαζαν τα μάγουλά της όταν κου-νούσε τα βλέφαρά της. Τ'ό στήθος της άνεβο-κατέβαινε από μια γρήγορη άνσα.
—'Ωστε, λοιπόν, θα τ'ό πητε όλα στον πλοίαρ-χο;
—Φυσικά.
—'Αν τ'ό κάνετε αυτό, σάς προειδοποιώ ότι θα τ'ό άρνηθώ όλα!
—'Όπως σάς άρέσει.
—Γιατί προτιμάτε να μού φερθήτε έτσι ά-παίσια; Μην προσπαθήτε να μού πητε τ'ό αντίθετο! 'Όταν σάς είδα στη γαλαρία, άπνευ, μισομεθυ-μένο, μ' εκείνο τ'ό πλάσμα στα γόνατά σας...
—Δεσποινίς Τσάτφορντ, γιατί μιλάτε έτσι γι' αυτήν; Είναι νεκρή κ' είχα αφάνταστη έκτιμη-ση για την κυρία Ζία Μπέυ. 'Αξιζε δέκα φορές περισσότερο από...
—'Από μένα;
—'Απ' όλους όσους είναι μέσα σ' αυτό τ'ό πλοίο!
—Τ'ό ύπουτευσόμουν ότι αυτή έπρεπε να είναι ή γυνή σας. Τ'ό ελχα καταλάβει ότι αυτή ήταν άκριβώς τ'ό είδος της γυναίκας που σάς χρειάζε-ται!
—Σηκώθηκε, τυλίχτηκε μέσα στη γούνα της κ' έφτασε ως την πόρτα με άξιοπρέπεια:
—Καλήνύχτα, κύριε Μάξ Μάθιους!
—'Αλλά χάλασε όλη την καλή εντύπωση χτυπών-τας την πόρτα μ' έναν τρόπο που θα πρέπει ν' άκούστηκε ως την πρώτη γέφυρα.
—'Η έπομένη ήταν Κυριακή κ' άφού έφαγε άρ-γά τ'ό πρόγευμά του, ο Μάξ άνέθηκε να κάνει μιá δόλτα πάνω στη γέφυρα. 'Ενας χλωμός ήλιος έ-λαμπε πάνω απ' τη θάλασσα, όπου φουούσε ένα έλαφρό, αλλά άρετά παγωμένο άέρα. 'Αφού έκανε κάπου έξη φορές τη δόλτα της δεύτερης γέφυρας, ο Μάξ δεν συνάντησε κανέναν άλλον εκτός απ' τον Τζόρτζ Χούπερ, που μισοκοιμό-ταν πάνω σε μιá σείζ - λόνγκ. 'Επειτα πήγε στην έκκλησιαστική λειτουργία, που γινόταν στις έντεκα στο μεγάλο σαλόνι.

Ο πλοίαρχος Μάθιους, κρατώντας άδέξια τη Βίβλο, διάβαζε τον είκοστό τρίτο ψαλμό κ' έ-πειτα μιá μικρή όρχηστρα έπαιζε δυό θυννο. Παρόντες ήταν μόνο ο δρ 'Αρτσερ, ο Χούπερ, ο Μάξ κ' ή Βαλερί Τσάτφορντ, που δεν έριξε ούτε ένα βλέμμα πρός τ'ό μέρος τ'ό δημοσιογράφου.
—Όταν ή λειτουργία τελείωσε κ' οι παριστάμε-νοι σκορπίστηκαν, ο Μάξ πλησίασε τ'ό αδελφό του:
—'Ε, λοιπόν, πήραν όλα τ'ά δακτυλικά άπο-τυπώματα;
—'Σούτ! Έκανε ο πλοίαρχος κοιτάζοντας ζωηρά γύρω του. Είδα τ'όν άστυνομικό για λίγα λεπτά. Τ'ό βράδυ πήραν τ' άτυπώματα τ'ό Χούπερ και τ'ό Γάλλου... Καθώς φυσικά και τ'ά δικά σου και και τ'ό Λάθροπ. Σήμερα τ'ό πρσώι επρόκειτο ν' άσκοληθούν με τ'όν δρ 'Αρτσερ, τ'ή δεσποινίδα Τσάτφορντ και τ'όν νεαρό Κέννυγουορθ. Για τ'ό πλήρωμα, είναι υποχρεωμένοι να ταξινομήσουν την έργασία τους έξ ατίας...
—Σε πόσον καιρό θα μωρέσουν να καθορί-σουν ποιανού είναι τ' άτυπώματα;

—Μην άνυπομονής. Θα τ'όν πιάσωμε αυτόν τ'όν παλιάνθρωπο! Δεν μπορεί να μās ξεφύγει...
—Ναί, αλλά σε πόσον καιρό θα τ'όν πιάσωμε;
—'Ο Λάθροπ λέει ότι αυτή ή δουλειά μπορεί να μās πιάσει κ' όλη την ήμερα. Θα σε είδοποιήσω μόλις θάχωμε κάτι νεώτερο.
Μόνο έπειτα από μιή ώρα ο Μάξ σκέφτηκε ξαφνικά ότι δεν είχε μιλήσει στο αδελφό του για την Βαλερί Τσάτφορντ. Πάντως, αυτό τ'ό ζήτημα μπορούσε να περιμένη. 'Αν αυτά τ' άτυπώματα επέρεταν ν' άναγνωρισθ ή δολοφόνος, εκείνα που θα μπορούσε ν' αποκάλυψη ή νέα — αν φυ-σικά δεν είχε πη ψέματα μόνο και μόνο για νάχη την ευχαρίστηση να κάνει τ'όν έαυτό της ένδια-φέροντα! — δεν θα ήταν πιά παρά συμπληρωμα-τικές πληροφορίες.
Μόνο ο δρ 'Αρτσερ, ο λοχαγός Μπετονάν, ο Χούπερ κ' ο Μάξ έφταναν τ'ό μεσημέρι στην τρα-πέζια και στο τραπέζι τ'ό πλοίαρχου ή συζή-τηση ήταν μάλλον άτονη.
—Όταν ήρθε ή ώρα τ'ό τσαγιού, χωρίς να έ-χη λάβει ακόμη κανένα ήννημα απ' τ'όν αδελφό του, ο Μάξ άρχισε να άκνευρίζεται. 'Εφυγε για να βρή τ'όν Λάθροπ ή τ'όν άστυνομικό. 'Αλλά ο

Λάθροπ δεν βρισκόταν στην καμπίνα G - 42, που ο Μάξ νόμιζε πως είναι δική του, κ' ή πόρτα τ'ό Γκρίσγουολντ έμεινε πεισματικά κλειστή.
Μέσα στο έρημο καπνιστήριο ο Μάξ δεν βρή-κε παρά μιá γαλλική μετάφραση τ'ό «'Όσα παιρ-νε ο άνεμος», που έφερε στο έξωφλλο τ'ό όνομα Πιέρ Μπετονάν. Καθώς δεν ήξερε τι να κάνει, ο δημοσιογράφος προσπάθησε να έναυδοή τ'ό κεί-μενο τ'ής Μάργκαρετ Μίσελλ σε μιá γλώσσα που τ'όν ήταν πολύ λίγο γνωστή, αλλά δεν άρχισε να κουρασθή και έξανέθηκε στη γέφυρα. 'Εκεί ά-κριβώς τ'όν συνάντησε ο άστυνομικός.
—Σας γούενα, είπε ο Γκρίσγουολντ ξεροδί-χοντας. 'Ο Κρούκσανκ τώρα μόλις άνεβαίνει στη γέφυρα για να είδοποιήση τ'όν αδελφό σας. 'Ελάτε στο γραφείο μου.
—Όστε τελειώσατε με τ' άτυπώματα;
—Χι, ναί... Τελειώσαμε.
Είχε νυχτώσει κ' ή γέφυρα δεν ήταν φωτι-ομένη. Αυτός ήταν ίσως ο λόγος που τ'ό πρόσωπο τ'ό Γκρίσγουολντ φάνηκε στον Μάξ πως είχε μιá παράξενη έκφραση.
—Λοιπόν, ρώτησε, πους τ'ή σκότωσε;
—'Ελάτε, είπε ο άστυνομικός άντι γι' άλλη άπάντηση.
Τ'ό γραφείο τ'ό άστυνομικού — ο Γκρίσγου-ολντ άναγκάστηκε ν' άνοιξη την πόρτα με τ'ό κλειδί του — ήταν δυνατά φωτισμένο και γεμάτο καπνούς από τσιγάρα. Με τ'ό πικρόμισό ο Λά-θροπ ήταν ένκατεστημένος σ' ένα τραπέζι κ' είχε μπροστά του άραδιασμένες μεγεθύνσεις τ'όν δα-κτυλικών άτυπωμάτων. Κοντά του υπήρχε ένας τεράστιος φακός και σωροί από καρτέλλες, που δ βοήθες τ'ό Γκρίσγουολντ τις τακτοποιούσε μέσα στο χρηματοκιβώτιο.
—Περάστε, πλοίαρχε, είπε ο Λάθροπ τ'όν ώ-ρα που ο καπετάνιος τ'ό «'Εντουάρντικ» έμπαινε μέσα στην καμπίνα παραμερίζοντας τ'όν αδελφό του.
—'Ο Κρούκσανκ μού είπε ότι...
—Ναί, έκανε ο Λάθροπ και τεντώθηκε τρίβον-

τας τ'ά μάτια του. Θέλετε να μάθετε σε ποιόν άντηκαν αυτά τ'ά δακτυλικά άτυπώματα. 'Ε, λοιπόν, σάς δηλώνω όρθά κοφτά ότι δεν ξέρω!
Κούνησε τ'ό κεφάλι του για να τ'ό έπιβεβαιώ-ση και πρόσθεσε:
—Δεν είναι τ'ά δακτυλικά άτυπώματα κανε-νός από τ'ά πρόσωπα που βρίσκονται στο πλοίο...

—ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ
—'Απώς άστειεύσθε; ρώτησε ο πλοίαρχος Μάθιους με δυνατή φωνή.
—'Ω, Θεέ μου, όχι! Δεν χάλασα τ'ά μάτια μου για να κάνω άστέια, ούτε κι' ο Γκρίσγουολντ! Σας λέω άπλως ποιά είναι ή κατάσταση. 'Εχουμε εδώ —κ' έδειξε τις μεγεθύνσεις— τ' άτυπώ-ματα ένός δεξιού κ' ένός άριστερου άντίχειρα, που πήραμε απ' τ'όν τόπο τ'ό έγκλήματος. Κ' έ-χουμε επίσης —έδειξε τ'ό σωρό τ'όν καρτέλλων— τ' άτυπώματα τ'ό δεξιού και άριστερου άντί-χειρα κάθε ανθρωπου που βρίσκεται πάνω σ' αυ-τό τ'ό πλοίο. Και τ'ά αίματ'ό άτυπώματα δεν άνήκουν σε κανένα απ' αυτά τ'ά πρόσωπα!
—Αυτή είναι ή καθαρή άλήθεια, έπιβεβαίωσε ο Γκρίσγουολντ με σκυθρωπό ύφος.
—'Αλλά είναι άδύνατο!
—'Αδύνατο κ' όμως άληθινό.
—Κάποιο λάθος...
—Δεν μπορεί να κάναμε λάθος, πλοίαρχε τ'όν δι-έκοιμε ο Γκρίσγουολντ με κάπως ξερό ύφος. 'Ο κ. Λάθροπ κ' εγώ έπαληθεύσαμε τ'ό κάθε άποτύωμα από δυό φορές ο καθένας. Είμαστε άπόλυτα βέ-βαιοι γι' αυτό που λέμε, άφού μάλιστα τυχαίνει να είμαι γνώστης αυτής της δουλειάς. 'Αποτελεί μέρος τ'ό έπαγγέλμ'ός μου!
'Ο πλοίαρχος Μάθιους άκούησε πάνω στο χρηματοκιβώτιο με άνοιχτά πόδια και σταυρω-μένα μπράτσα. 'Εμεινε για ένα λεπτό σκεπτικός κ' έπειτα είπε:
—'Ωστε, λοιπόν, πρόκειται για ψεύτικα άποτυ-πώματα.
—'Όχι, είπε ο Λάθροπ.
—Αυτό δεν γίνεται, πλοίαρχε, πρόσθεσε ο Γκρίσγουολντ.
—Και γιατί όχι; Μ' ένα λαστιχένιο δάκτυλο ή... Θεέ μου! Μήπως δεν έχουμε έναν επιβάτη που κατασκευάζει λαστιχένια αντικείμενα;
—Πλοίαρχε, είπε ο Λάθροπ, έτυχε να μού μι-λήση ο αδελφός σας, χτές τ'ό βράδυ, για τ'ό έν-δεχόμενο να είναι ψεύτικα αυτά τ' άτυπώματα. Αν τ'ό μ' έβαλε σε σκέψεις και με τ'όν Γκρίσγουολντ τ'ά μελετήσαμε με έξαιρετική προσοχή κ' είμαστε έτοιμοι να όρκισθούμε πως πρόκειται για άληθινά δακτυλικά άτυπώματα! 'Αλλά κάναμε και κάτι καλύτερο ακόμη. Ζητήσαμε από έναν από τ'ους ύψι-σταμένους σας —τ'όν Μπάνκς, νομίζω... Ναί, αυ-τός είναι, ο Μπάνκς, που έχει δίπλωμα χημείας— να μās κάνει μιá ανάλυση.
—Και πως γίνεται αυτό; παραξενεύτηκε ο πλοίαρχος Μάθιους. Δεν μπορεί κανείς να κάνει χημική ανάλυση στη φωτογραφία ένός άποτυώ-ματος...
—'Όχι, αλλά μπορεί ν' ανάλυση τ'ά ίδια τ' άτυπώματα, πάνω στο φάσμα τ'ό θύματος! Κι' αυτό, πλοίαρχε, είναι κάτι τ'ό άναμνηστικό! Τ'ό μόνο πράγμα που δεν μπόρεσε ποτέ κα-νείς ν' άπομνησθή, είναι ή έκκριση τ'όν ιδρωτοποι-ών άδένων που υπήρχαν στο ανθρωπινο χέρι.
'Ο Λάθροπ σταμάτησε για ένα δευτερόλεπτο κ' έπειτα εξακολούθησε:
—'Ο Μπάνκς μās έδωσε την άναφορά του πριν από άρκετές ώρες: Αυτά τ'ά δακτυλικά ά-ποτυπώματα δεν είναι καθόλου ψεύτικα. 'Εχουν γίνει από ζωντανά δάκτυλα. Αυτό είναι άπόλυτα άναμφισήτητο!
Για ένα λεπτό κανείς δεν μίλησε. 'Επειτα ο Λάθροπ είπε με διακριτικό ύφος:
—Είστε βέβαιοι, πλοίαρχε, πως δεν έχετε κανέναν λαθρεπιβάτη... 'Ω! Έσπυσε να προσθέ-ση, δεν θέλω να πώ για τ'όν έπίσημο, για κείνον που γνωρίζω όλοι την ύπαρξή του, για τ'όν έ-νατο επιβάτη, που κρατάει σε μιá καμπίνα της πρώτης γέφυρας. Πήραμε και τ'ά δικά του άπο-τυπώματα και δεν άνατισκόνονται με τ'ό δολο-φόνου...

Ο Μάξ γούρισε πρός τ'ό μέρος τ'ό αδελφού του. 'Ωστε δεν είχε γελαστή, λοιπόν! 'Υπήρχε πραγματικά ένας έντατος επιβάτης κ' ο Φράνκ δεν ήθελε να τ'όν δη κανείς. 'Αλλά γιατί; Και πους ήταν;
—'Εννοώ, εξακολούθησε ο Λάθροπ, κάποιον

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

πού θα μπορούσε να κρύβεται στο πλοίο χωρίς να το ξέρει κανείς. Είναι η μοναδική εξήγηση που βλέπω. Είστε βέβαιος, λοιπόν, ότι δεν έχετε κανένα λαθρεπιβάτη;

—Απόλυτα βέβαιος, αποκρίθηκε ο πλοίαρχος. —Τότε αυτό είναι αδύνατον! αναφώνησε ο Γκρίσγουλντ. Παρόμοιο πράγμα δεν έχει ξαναγίνει ποτέ!

—Προς τι να μιλάτε έτσι, κύριε Γκρίσγουλντ; παρατήρησε ο πλοίαρχος, που κρατούσε πάντα έναν πολύ τυπικό τόνο με τους ύφισταμένους του. Αυτό το πράγμα έγινε... λοιπόν, υπάρχει αναγκαστικά και κάποια εξήγηση. 'Αλλά δεν βλέπω παρά μία μόνο πιθανή: "Ενας από σας ανακάτωσε τις καρτέλλες ή έκανε κάποιο λάθος. Λυπάμαι πολύ, κύριε Γκρίσγουλντ, αλλά φοβάμαι πως θα χρειαστή να ξαναπάρτε τ' αποτυπώματα δλων.

Ο Λάθροπ σήκωσε τα μπράτσα του προς τον ουρανό, αλλά ο αστυνομικός αρκέστηκε να κουνήσει το κεφάλι του. Δεν ήταν πιά ο εύθυμος άνθρωπος της χθεσινής ημέρας, που άστειυόταν με τον Τζέρομ Κένγουορθυ έπειδή υπέφερε τόσο από ναυτία.

—Σύμφωνοι, πλοίαρχε, είπε. 'Αλλά είμαι έντελώς πεπεισμένος πως δεν έγινε κανένα λάθος, όπως κ' έσείς είστε βέβαιοι πως δεν υπάρχει κανένας λαθρεπιβάτης!

Ο πλοίαρχος συνωφρονήθηκε:

—Είστε βέβαιοι ότι δεν θα μπορούσε κάποιος να σάς προμηθεύσει μία καρτέλλα, που να έχει άλλα αποτυπώματα κι' όχι τα δικά του ή κάτι τέτοιο;

—Απόλυτα βέβαιος, πλοίαρχε! Ο Κρούκσανκ κι' εγώ πήραμε οι ίδιοι τ' αποτυπώματα, εκτός από τέσσερις εξαιρέσεις: Τά δικά σας, πλοίαρχε, του γιατρού του πλοίου, του κυρίου Λάθροπ και του κυρίου Μάξ Μάθιους. Ο Κρούκσανκ κι' εγώ είμαστε έτοιμοι να βεβαιώσουμε ότι καμμία αντικατάσταση δεν μπόρεσε να γίνει απ' τη δική μας πλευρά. Ο κύριος Λάθροπ θα μπορούσε ν' απαντήσει το ίδιο και για τη δική του ομάδα;

—Ω, ναι! βεβαίως ο Λάθροπ. Και θα μπορούσατε να προσθέσετε, Γκρίσγουλντ, ότι εγώ πήρα τ' αποτυπώματά σας και του Κρούκσανκ, ενώ έσείς ξαναπήρατε τα δικά μου για να τα ελέγξετε.

—Πραγματικά, επιβεβαίωσε ο αστυνομικός και πρόσθεσε με κάποια πονηριά: Και θα πω κάτι καλύτερο ακόμη, πλοίαρχε... Τ' αποτυπώματα δεν μοιάζουν ούτε με το θύματος! Θα φαινόταν απίθανο να τ' άφηνε στα μέρη που τα βρήκαμε, αλλά παρ' όλ' αυτά κάναμε κι' αυτή την εξακριβωση ακόμη...

Με σταυρωμένα μπράτσα, ο πλοίαρχος Μάθιους συνώνησε την κατάσταση με μία απρόχολη σαφήνεια:

—'Αν έχω καταλάβει καλά: 1ον) Τά ματωμένα δακτυλικά αποτυπώματα που πήρατε απ' το φόρεμα της νεκρής δεν είναι πλαστά κι' απέφθηκαν πράγματι από τὰ χέρια ενός ζωντανού προσώπου. 2ον) Δεν υπάρχει κανείς στο πλοίο, ούτε λαθρεπιβάτης, που να μην πήρατε τὰ δακτυλικά του αποτυπώματα. 3ον) Δεν έγινε καμμία αντικατάσταση ή καμμία άλλη άπατη σε ό,τι αφορά τις καρτέλλες. Κάθε καρτέλλα που κρατάτε φέρει πραγματικά τ' αποτυπώματα του προσώπου που την έχει υπογράψει και όλες οι καρτέλλες, χωρίς καμμία εξαίρεση, έχουν συγκριθί με τη φωτογραφία των ματωμένων αποτυπωμάτων. Έτσι δεν έχει ή κατάσταση;

—Έτσι ακριβώς, συμφώνησε ο Λάθροπ.

Ο πλοίαρχος Μάθιους έβγαλε το πληγμένο του και σκούπισε το μέτωπό του:

—Θέε μου! αναφώνησε. Κι' όμως, κάποιος πρέπει να έχει αφήσει αυτά τὰ δακτυλικά αποτυπώματα!

—Κι' όμως, φαίνεται πως όχι.

—Δεν φαντάζομαι να θέλετε να πείτε ότι αυ-

τή ή γυναίκα δολοφονήθηκε από ένα φάντασμα; —Δεν ξέρω πιά τίποτα, ψιθύρισε ο Λάθροπ.

Ο πλοίαρχος ξαναφόρεσε το πληγμένο του:

—Εγώ δεν μπορώ να πιστέψω στα φαντάσματα. Ένα έγκλημα έγινε πάνω στο πλοίο και, αν δεν κατορθώσαμε ν' ανακαλύψουμε το δολοφόνο με τη βοήθεια των δακτυλικών αποτυπωμάτων, πρέπει ν' αναζητήσουμε άλλες ενδείξεις!

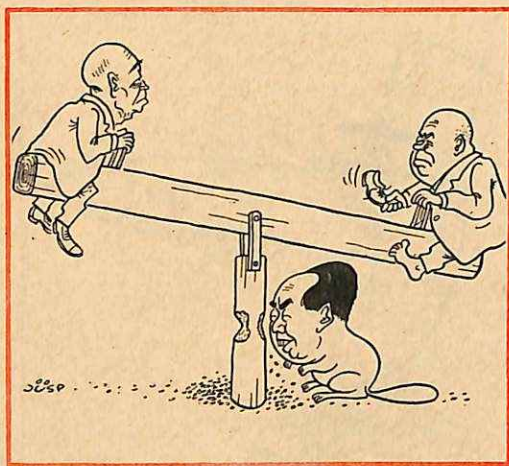
Ο Γκρίσγουλντ ήταν ο πρώτος που ανέφερε ένα παράξενο γεγονός:

—Παρατήρησα κάτι περίεργο, χτές το βράδυ, πλοίαρχε... Πρόκειται γι' αυτόν το Γάλλο...

—Όλοι τον κοίταξαν με ξαφνική προσοχή.

—Τόν λοχαγό Μπετουάν;

—Ναί. Μας είχατε διατάξει, τόν Κρούκσανκ και μένα, να πάρουμε τὰ δακτυλικά αποτυπώματα των επιβατών που δεν θα είχαν ακόμη πέσει να κοιμηθούν. Ήταν τότε λίγο μετά τις έντεκα κι' ο λοχαγός Μπετουάν ήταν ακόμη ξυπνός. Μένει στην καμπίνα Β - 71, στη δεξιά πλευρά του πλοίου, κι' όταν μπήκαμε μέσα σκέφτηκα άμέσως: «Αυτός είναι! Τόν κρατούμε!» Γιατί ποτέ στη ζωή μου δεν έχω δη άνθρωπο που να έχη τόσο ενοχο ύφος... Καθόταν μπροστά στο κρεβάτι του που του

χρησίμευε για τραπέζι και που άπάνω του είχε άπλωμένες τέσσερις ή πέντε λαστιχένιες σφραγίδες, καθώς κι' ένα ταμπόν για σφραγίδες.

—Πάλι οι λαστιχένιες σφραγίδες! μούγκρισε ο Λάθροπ.

—Τώρανε τη διεύθυνσή του πάνω σε μεγάλες κόλλες χαρτί. Ξέρετε ότι δεν γνωρίζει παρά μία δυο εγγλέζικες λέξεις, κι' εγώ δεν μιλώ καθόλου γαλλικά. Ο Κρούκσανκ ισχυρίζεται ότι ξέρει να μιλά γαλλικά, αλλά οι γνώσεις του συνοψίζονται κυρίως στο να λέη: «'Α! ναι...». Δεν θα έμπιστευόμουν λοιπόν τη δική του έκδοχη της συζήτησως. Όπως κι' αν έχουν τὰ πράγματα, ο Κρούκσανκ είπε: «Κύριε, θα θέλωμε να πάρουμε τὰ αποτυπώματα του αντίχειρός σας». Ο άλλος δεν φάνηκε να καταλαβαίνει κι' άρχισε να μιλά με ξένη. Κι' ο Κρούκσανκ είπε: «'Α! ναι...». Τελικά, ο Γάλλος φάνηκε να καταλαβαίνει τι τόν θέλαμε. Τό μέτωπό του γέμισε ιδρώτα κι' άρχισε να στρώδη το μυστάκι του με ύφος εξαιρετικά δυσχερестιμένο. Έπειτα, καθώς επιμέναμε, άπλωσε τὸ μπράτσο του κι' ετοιμάστηκε να πατήση τόν δεξιό του αντίχειρα στο δικό του ταμπόν. Τό ένα ταμπόν δεν διαφέρει, φυσικά, από τὸ άλλο, αλλά ο Μπετουάν μās φάνηκε τόσο ύποπτος, ώστε ο Κρούκσανκ τού έπασσε τόν καρπό τού χειριού λέγοντας:

«'Οχι, όχι, κύριε, πρέπει να χρησιμοποιήσετε τὸ δικό μας ταμπόν». Έπειτα τού πήραμε προσεχτικά τ' αποτυπώματα και τὼν δυο χειριών. Σ' ὅλο αυτό τὸ διάστημα, ο Γάλλος δεν έπαυε να μιλά ν' ευφράδεια κι' ο Κρούκσανκ έλεγε: «'Α! ναι...», πράγμα που φαινόταν να παραξενεύη τόν Γάλλο. Όταν τόν άφήσαμε, μās κοίταξε με μία έκφραση, πὼς να σάς πῶ...

—'Ενοχη, μήπως; πρότεινε ο Λάθροπ.

Ο αστυνομικός έβυσε τὸ κεφάλι του:

—'Οχι... 'Οχι ένοχη... Ο διάβολος να με πάη αν μπορώ να σάς περιγράψω αυτή την έκφραση... Ρώτησα τόν Κρούκσανκ να μὸν πῇ τι ήταν όλα αυτά που έλεγε ο Γάλλος, αλλά εκείνος μὸν δήλωσε ότι δεν ήταν πολύ βέβαιος πὼς είχε καταλάβει καλά. Πήγαμε τότε να δούμε τόν φωτογράφο και τού είπα: «Τέντυ, δώσε μου γρήγορα ένα δείγμα τὼν δακτυλικῶν αποτυπωμάτων, γιατί έχω την έντύπωση ότι κρατούμε τόν άνθρωπό μας!». 'Αλλά, πρόσθεσε ο Γκρίσγουλντ με πένθιμο ύφος, τὰ ματωμένα δακτυλικά αποτυπώ-

ματα δεν συμφωνούσαν καθόλου μ' εκείνα του Μπετουάν...

—Δεν μās βοηθεί, λοιπόν, σε τίποτα ή πληροφορία σας, κύριε Γκρίσγουλντ, είπε ο πλοίαρχος.

—'Οχι... 'Αλλά μὸν φάνηκε παράξενο. Γιατί άραγε είχε αυτό τὸ περίεργο ύφος;

—Θα ήταν αλήθεια ενδιαφέρον να τὸ μάθω με... Μάξ, τὰ καταφέρνεις στα γαλλικά, δεν είν' έτσι;

—Ναί, όχι και πολύ άσχημα.

—Λοιπόν, θ' αναλάβω εσὺ να τὸ διαφωτίσεις αυτό. Μήπως έχετε ν' αναφέρετε τίποτε άλλο, κύριε Γκρίσγουλντ;

—'Οχι, πλοίαρχε. Όλοι οι άλλοι φάνηκαν πειθήνιοι σαν άρνάκια...

Ο αστυνομικός διάτασε:

—Πλοίαρχε... Μήπως βρήκατε μαρτυρες που να ήταν κοντά στην καμπίνα τη στιγμή που έγινε τὸ έγκλημα; Μήπως ή καμαρότος ή ή καμαριέρα πρόσεξαν τίποτα;

Ο πλοίαρχος Μάθιους κούνησε τὸ κεφάλι του: —'Απολύτως τίποτα. Πάντως ή καμαριέρα

δήλωσε ότι ή κυρία Ζία Μπέυ δεν κουβαλούσε ένα μελανοδοχείο στην τσάντα της, αλλά ένα φάκελο γεμάτον γραμματα ή άλλα έγγραφα... 'Η καμαριέρα είχε την ευκαιρία να δη αυτόν τὸ φάκελο, κάποια φορά που ή κυρία Ζία Μπέυ ντυνόταν... 'Αλλωστε την είχε βοηθήσει ν' αδειάσει τις άποσκευές της κι' ήταν σίγουρη πὼς δεν περιείχαν κανένα μελανοδοχείο.

—Ωστε, λοιπόν, πλοίαρχε, ο δολοφόνος θα πρέπει να έφερε ο ίδιος αυτό τὸ μελανοδοχείο μέσα στην καμπίνα;

—Έτσι φαίνεται.

—Για να τὸ αντικαταστήση με τὸ φάκελο, έ;

—Αυτό μὸν φαίνεται φανερό.

—'Αλλά, ρώτησε ο Γκρίσγουλντ χωρίς να ελπίζει ότι θα έπαιρνε άπάντηση, γιατί μ' ένα μελανοδοχείο;

Ακολούθησε σιωπή, που την διέκοψε σε λίγο ο Λάθροπ:

—Όσον άφορὰ εμένα, δεν επιθυμῶ πιά, παρά να φάω: Πεθαίνω της πείνας, είτε διορθώνοντας τη γραβάτα του και φορώντας τὸ σακάκι του. 'Αλλ' αν θέλετε τη γνώμη μου, αυτή ή ιστορία μοιάζει υπερβολικά με μία περιπέτεια τού Νίκ Κάρτερ: Πρώτα τὰ ματωμένα αποτυπώματα κι' έπειτα ο φάκελος με τὸ μυστηριώδες περιεχόμενο... 'Αν μπορούσαμε ν' ανακαλύψουμε καμμία ύποδοξεο σύριγγα γεμάτη με κάποιο δηλητήριο της Μαλαισίας, ή ιστορία θα ήταν πλήρης... Αυτό με κάνει να σκεφτῶ πὼς ο γιατρός σας θάπρεπε να κάνει μία νεκροψία... Ναί, ξέρω, ή γυναίκα είχε κομμένο τὸ λαιμό της κι' ή αιτία τού θανάτου φαίνεται λοιπόν πασίδηλη... 'Αλλά έμπιστευθήτε στη νομική μου πείρα: Σε παρόμοιες περιπτώσεις δεν παίρνει κανείς ποτέ αρκετές προφυλάξεις για ν' αποφύγη δλων τὼν ελδῶν τὰ πολύπλοκα και σχολαστικά νομικά μέτρα. Μήπως έχει κανείς άλλος καμμία ενδιαφέρουσα πληροφορία;

—Ναί, εγώ, αποκρίθηκε ο Μάξ κι' άρχισε άμέσως να διηγῆται τὸ επεισόδιο με την Τσαίφφοντ.

—'Ασφαλώς, έκανε ο Λάθροπ μ' ένα σφύριγμα, έχετε τὸ χάρισμα να προσελκύετε τις γυναίκες!

—Όσον άφορὰ αυτήν μπορώ να σάς βεβαιώσω ότι τὰ πράγματα έγιναν παρὰ τη θέλησή μου!

Τὸ πρόσωπο τού πλοίαρχου Μάθιους εξέφραζε άμφιβολία και άναποφασιστικότητα.

—Ένα μικρό πράγμα σαν κι' αυτό δεν θα μπορούσε πάντα να...

Και με τὸ χέρι του έκανε μία κίνηση, σὰ να έκοβε τὸ λαιμό του.

—Αυτό δεν μπορώ να τὸ βεβαιώσω, δήλωσε ο Μάξ. Τὸ μόνο που μπορώ να πῶ είναι ότι δεν ύπήρχε τὸ παραμικρὸ ίχνος αίματος άπάνω της, ενώ ο δολοφόνος θα πρέπει να ήταν λίγο - πολύ ραντισμένος με αίμα...

—Χά! φώναξε ο Λάθροπ με κέφι. Δεν φαντάζομαι να πῇτε τώρα ότι πρόκειται για μία απ' αυτές τις ύποθέσεις, όπου ο δολοφόνος γδύνεται για ν' αποφύγη να λεκιασθῶν τὰ ρούχα του με αίμα; Όπως στην ύπόθεση Κουρβουαζιέ... ή στην ύπόθεση Μπόρντεν...; Γιατί θα μὸν επιτρέψετε να σάς υπενθυμίσω ότι σε καμμία απ' αυτές τις ύποθέσεις δεν μπόρεσε ν' αποδειχθῇ ότι τὰ πράγματα έγιναν έτσι...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο ΥΣΤΑΤΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΜΕ ΒΑΘΕΙΑ συγκίνηση οι Αθηναίοι, σε μία επιβλητική συγκέντρωσή τους στο Ωδείον 'Ηρώδου του 'Αττικού, άποχαίρετσαν την σπ ο ρ δ τού μεγάλου τέκνου της 'Αττικής γῆς. Κατανυκτική ήταν ή στιγμή όταν, μετά την κατάθεση τὼν στεφανῶν τού Βασιλέως, τῆς κυβερνήσεως και τῆς 'Ακαδημίας, ή Κρατική 'Ορχήστρα, χωρίς μαέστρο, απέδωσε τὸ δεύτερο μέρος τῆς Τρίτης Συμφωνίας τού Μπετόβεν, όπου περιέχεται και τὸ πένθιμο έμβατήριο.

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙ ΣΤΕΦΑΝΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΧΩΡΙΣ ΜΑΕΣΤΡΟ Η ΗΡΩΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΕΣΤΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟ

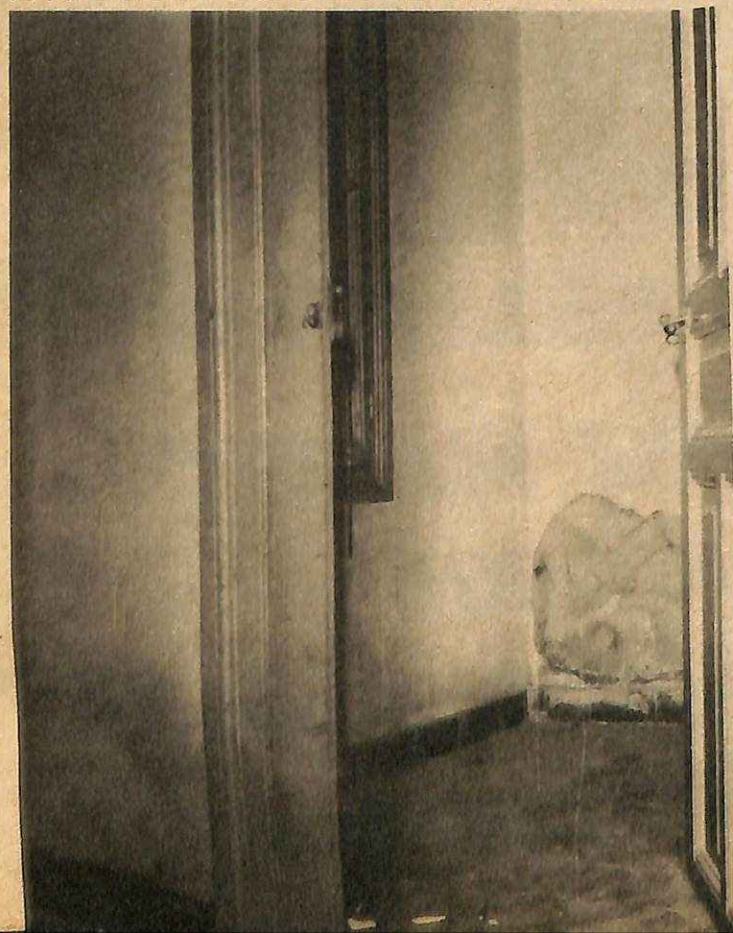

Ο ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Αναδιφώντας το ωαίρικò σάϊλι τοῦ Μητρόπουλου

Στην οδόν Τρίτωνος 19, στο Παλιό Φάληρο, υπάρχει ακόμη το μεγάλο διώροφο σπίτι όπου γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα είκοσι χρόνια της ζωής του ο Δημήτρης Μητρόπουλος. Σήμερα το σπίτι αυτό, που στην είσοδό του υψώνονται δυο γερασμένοι φοίνικες, έχει αποχωρισθί από την απλόχωρη αὐλή του κ' επισκευάζεται ριζικά από τον νέο ιδιοκτήτη του. Η μητέρα του αρχιμουσικού το πούλησε στην κατοχή, όταν, για να συντηρηθί, έδωσε ακόμη το πρώτο βιολί και το αγαπημένο πιάνο του διάσημου γιού της. Το σημερινό κτίριο, που ήταν κάποτε άρχοντικό με 24 δωμάτια, δεν θυμίζει τίποτα από την πρό 50ετίας αἶγλη του, όταν ο δερματέμπορος

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ γκρίνιαζε, δεν τον ήθελε μουσικό. Ο μικρός Δημήτρης κλεινόταν κρυφά σ' αυτό το δωμάτιο να παίζει βιολί.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΟΥ ΜΗΤΕΡΑ ΣΤΑ 1902

Ιωάννης Μητρόπουλος ζούσε ευτυχισμένος με την σύζυγό του Άγγελική, τον γιό του Δημήτρη και την κορούλα του την Ελενίτσα. Σήμερα κανένα μέλος της οικογένειας αυτής δεν ζή. Ο πατέρας πέθανε όταν ο γιός του σπούδαζε ακόμα. Ακολούθησε ο θάνατος της μικρής στην Έλβετία, όπου φοιτούσε σε κολλέγιο. Η μητέρα έζησε πολλά χρόνια μετά και χάρηκε την δοξασμένη άνοδο του παιδιού της, αλλά πέθανε το 1946 σε ηλικία 75 ετών, έχοντας να το δει από το 1939. Τέλος, ο κύκλος του θανάτου έκλεισε πριν λίγες ημέρες στο πόντιο της Σκάλας του Μιλάνου, όπου έπεσε από τα χέρια του μαέστρου, για πάντα, η έκφραστική μπαγκέττα του. Άς σημειωθεί ότι και οι τέσσερες νεκροί υπέφεραν από την καρδιά τους.

Στην τελετή της μεταφοράς της σοπού του Μητρόπουλου παρευρέθησαν οι θεοί του και τα εξαδέλφια του, τόσο από την οικογένεια του πατέρα του, όσο και από το σάι της μητέρας του, που την υπεραγαπούσε, γιατί ήταν η μόνη μέσα στο Μητροπουλαίικο, που δεν του είχε φέρι καμμία αντίρρηση να γίνει μουσικός. Κι' όμως με όλους αυτούς τους συγγενείς, που πανθούσαν τον θάνατό του, ο μαέστρος δεν είχε καμμία απολύτως έπαφ. Ο μόνος άνθρωπος, έξω από τους συνεργάτες και τους ελάχιους φίλους του, που εξασκούσε μία συναισθηματική επιρροή επάνω του ήταν μία άσημη γρηούλα, παλιά γνώριμη του σπιτιού τους, η οποία είχε παρασταθή, τόσο σαν νοσοκόμος, όσο και σαν έμπιστη, στη μητέρα του κατά τα δέκα τελευταία χρόνια της ζωής της. Και όταν το 1958 είχε έλθει στην Αθήνα ο μεγάλος μουσικός, εκτός από λίγους φίλους του που είδε, πήγε άργα το βράδυ, ίσως ξημερώματα, στο Παλιό Φάληρο για να δει την γυναίκα αυτή. Το ταξί θα τον άφησε εκεί κάπου στο Τρακαντερό κι' αυτός, ρουφώντας ιώδιο και αρμύρα από την φαληριώτικη παραλία, θα πήγε περπατώντας έως τους δύο φοίνικες της οδού Τρίτωνος. Θα κοινοστάθηκε λίγο, θ' αγκάλιασε με το βλέμμα του το πατρικό του σπίτι και μετά, περπατώντας την πλακόστρωτη αὐλή, χτύπησε κατασυγκινημένος μία πορτούλα.

Η τελευταία του επίσκεψη

Όταν άνοιξε, ρωτώντας φοβισμένη «ποιός είναι τέτια ώρα», διηγείται η κυρία Μαρία Σταματιάδου, αντίκρυσε την σιλουέττα του μαέστρου. Είχε στρέψει το πρόσωπο προς το κυρίως κτίριο του πατρικού του σπιτιού, ενώ το χέρι του έμενε μετέωρο προς την πορτούλα που είδε χτυπήσει. Έκανα τα του φίλησώ το χέρι, αλλά με έμπόδισε και το μόνο που με άφησε ήταν να τον αγκαλιάσω κλαίγοντας. Μου είπε να ήσυχάσω και κάθισε σε μία μεγάλη βαθειά πολυθρόνα, άπομεινάρι του σπιτιού του. Έφερε τη ματιά του τριγύρω στους τοίχους, κατάφορτους από πορτάκια και φωτογραφίες της μητέρας του, της αδελφούλας του, των παιδικών του χρόνων, αλλά και πιο πρόσφατες, δικές του, από τους θριάμβους του. Με ρώτησε πώς περνάω, τί γίνεται το Φαληράκι. «Για το σπίτι μη στενοχωριέσαι. Θα χτίσουμε άλλο και θα δώσουμε όλα αυτά τα ένθυμα, ακόμα και τον κύκλο», μου είπε και έχάιδεψε με τα έκφραστικά του δάχτυλα το παχνίδι, που κρατούσε στην αγκαλιά της ή αδελφής του, πριν μισό περίπου αιώνα. Ξαφικά πετάχτηκε πάνω, άνοιξε την πόρτα καθώς ετοιμαζόμουν να τον τρατάρω και έφυγε μουνιμωρίζοντας «ό,τι θέλεις, να

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ στα πρώτα δέματα της μουσικής σταδιοδρομίας του, όταν πια η επιτυχία είχε αρχίσει να τον παίρνει στα φτερά της. Το πορτραίτο έγινε από το ζωγράφο Σ. Βανδώρο

←

ΣΚΕΠΤΙΚΟΣ, με έντονα αποτυπωμένη στην έκφραστική φυσιογνωμία του μία όχι συνηθισμένη πνευματικότητα και ευαισθησία, ο νεαρός μαθητής του Βαρβακείου από το Π. Φάληρο.

Ενδύμια ωού αναδιωγώνουν άγνωστες αλυχές της ζωής του

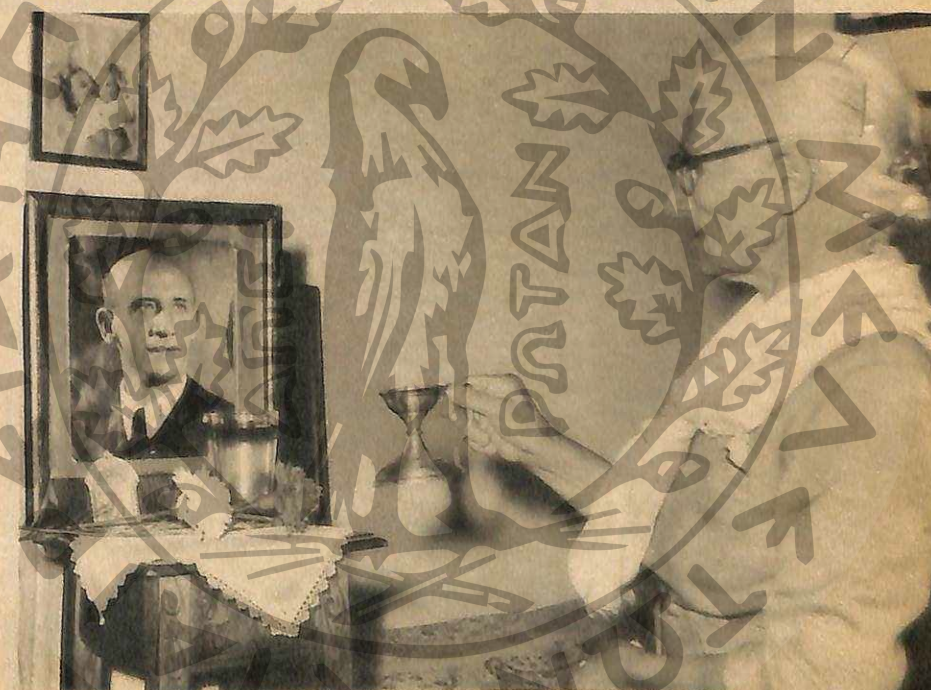
μου γράφης». Χάθηκε μέσα στη νύχτα, όπως είχε έρθει. Ήταν η τελευταία φορά που είδα το παιδί μας...

Η κυρία Μαρία Σταματιάδου θεωρούσε τον μαέστρο σαν παιδί της, αλλά και εκείνος, μετά τον θάνατο της μητέρας του, την αγαπούσε, με τον δικό του περίεργο τρόπο, σαν συγγενικό του άνθρωπο, κάτι σαν τελευταίο συνδετικό κρίκο με την μητέρα του. Όταν πέθανε η οικοδέσποινα της οδού Τρίτωνος 19, ο Μητρόπουλος μετέδιδε τα δικαιώματα της διεκδικήσεως του πουλημένου επί κατοχής πατρικού του σπιτιού στην νοσοκόμο της μητέρας του. Επίσης της έστειλε, αρκετές φορές, χρήματα. Ακόμη της είχε εμπιστευθί πολλά ενδύμια της οικογένειάς του και της είχε χαρίσει ότι είχε απομείνει από την επίπλωση και τα στολίδια του παλιού άρχοντικού.

Ο μαέστρος ήταν ένα αγαπημένο, αλλά παράξενο παιδί, διηγείται η κ. Σταματιάδου. Να φαντασθίτε ότι αν και έγραφε και μιλούσε απταισώς ελληνικά, εν τούτοις μετά την απελευθέρωση έστειλε στη μητέρα του γράμματα στην αγγλική. Η κυρία Μητροπούλου στενοχωριόταν που ήταν υποχρεωμένη να τα διαβάξή μεταφρασμένα. Η καμμένη, θυμάμαι που του είχε γράψει σ' ένα της γράμμα: «Δημητράκη, πολυαγαπημένο μου παιδί. Προτιμώ να μη μου στέλνεις χρήματα, παρά να μη μου γράφης στη γλώσσα μας». Εκείνος της έγραψε τότε ελληνικά, αλλά με την επεξήγηση ότι τα αγγλικά τον διευκόλυναν περισσότερο κι' ότι δεν έπρεπε να δίνη σημασία σε τέτοιες μικρολεπτομέρειες, αφού και τώρα την αγαπούσε όσο και πρώτα. Επίσης έτονιζε ότι είναι τόσο πολύ απασχολημένος, ώστε πολλές φορές υπαγόρευε την αλληλογραφία του σε άλλους.

Έχω σωρούς από γράμματα, αλλά όχι δικά του, γιατί συνήθιζε να δάξη στενούς του συνεργάτες -μουσικούς να γράφουν, ενώ αυτός τους υπαγόρευε ή τους έδινε απλά την διεύθυνση και τους έλεγε το θέμα της επιστολής και εκείνοι ανέλαβαν να γράφουν και να ταχυδρομήσουν το γράμμα. Πάντως θυμάμαι ότι μία φορά είχε γράψει, στη μητέρα του, ότι «η Ελλάδα είναι ο τόπος που θα λατρεύω πέρα κι' από το θάνατο, αλλά

ΘΥΜΙΑΤΙΖΕΙ τη φωτογραφία του αγαπημένου νεκρού ή Κα Σταματιάδου, η πιστή οικογενειακή φίλη, που στα χέρια της πέθανε η μητέρα του.

Ο ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΕΔΩ γεννήθηκε ὁ μαέ-
στρος πρὶν 64 χρόνια.

Ἐνδύμια, σὺν στείλῃ τοῦ Παλήρου

«ΑΓΑΠΗΤΕ μου Δημητράκη...». Τὸ γράμμα αὐτὸ δὲν ταχυδρομήθηκε. Τὸ ἔγραψε, σὰν διαθήκη, ἡ μητέρα του στὴν κατοχή, ἀποκλεισμένη ἀπὸ τὸν γιό της.

[illegible]

ΚΑΚΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ! Τὸ ἀπολυτήριό του, στὰ 1912, ἀπὸ τὸ Βαρδόκειο, ἔχει βαθμὸ 5,5

Β' Βαθμύμιον Τυπώσεων
 εν Αθήναις.

Χρονίον έτος 1911-1912.

Αριθ. μη. συνολ. 207
 Τυπωμάτων 36

Αρχειοθήκη

Ο παρώντις Μνημονεύτος Δημάρχος
 εν Αθήναις, ιδών τε, κατ'εξ έπιφαν
 δημοφους, πάντα τα εν τω εν Τυπωματώ διακον
 μενα παρ'εμά και την αρχειοθήκη συντακτικ
 άποστολ εντός έξις το έαυτού.

Κόστος 2,50 γ.

Αδ' εν τη Τυπωματώ διακον' άνω εντός.

Θεσσαλονίκη

εν Αθήναις, 28 Ιανουαρίου 1912.

Ο Τυπωματάρχης
 Αθανάσιος
 Τελ

 Οτ' Κόνιγμαι
 έδωκ. το παρ'εμά
 Κ. Χορρομπί
 Ε. Ε. Χορρομπί
 Αθανάσιος
 Τυπωματάρχης
 Τυπωματάρχης

μερικοί άνθρωποι της με κάνουν να αηδιάζω, γιατί φράζουν με κάθε μέσον το δρόμο των νέων που έχουν ταλέντο και θέλουν ν' αναδειχθούν».

—Κανένα άλλο χαρακτηριστικό στιγμιότυπο από τη ζωή του μαέστρου;

—?Ήταν καιλωσυνάτος ἔστω καὶ μ' ἓναν ἄγνωστο, ἂν εἰκοιθε πῶς εἶχε καλὴ καρδιά, καὶ ψυχρὸς κ' ἀδιέφορος καὶ στὸ πλῆον σπουδαῖο πρόσωπο ἢ στὸν πῶ τοι στενὸ συγγενή, ποὺ καταλάβαινε ὅτι τὸν πληρίαζε ἀπὸ συμμέ-
ρον. Δὲν θὰ ξεχώσω ποτὲ ὅταν, σὰν νὰ μὴν ἦταν ὁ διάσημος διευθυντὴς ὁρ-
χήστρας, ἔκανε σὰν ἀπλὸς ἄνθρωπος παραίτησή του στὸ Πρωτοδικεῖο γιὰ νὰ
πάρω ἐγώ, μιὰ ἀσημὴ γυναικίολα, τὸ σπῆτι τοῦ. Ἐκεῖνη ἦν νύκτα εἶδα τὸ
βλέμμα του, πονεῖμένο καὶ νοσταλγικό, νὰ τοι κοιτάξῃ μ' ἀγάπη. Μοῦ φάνη-
κε ὅτι εἶχα μπροστὰ μου τὸ πανέμορφο ἀγόρι, τοῦ κάρδμου, μὲ τὰ ξεθὰ
μαλλιά, τὰ ἐκφραστικὰ μάτια καὶ τὰ κολογραφημένα χεῖλη, ποὺ ξαναγύριζε
ν' ἀκούσῃ τὴν πατρικὴ γκρίνια, γιὰ τὴν καλλιτεχνία ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ψάθα,
νὰ ἀνακατέβῃ τίς μπούκλες τῆς ἀδεφφούλας του καὶ νὰ νιώσῃ τὸ μητρικό
χάδι. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ στενοχωρήθηκα πολὺ, γιατί, ὅταν χάθηκε μέσα στὴ
νύκτα, κατάλαβα πῶς τὸ παιδί μας ἦταν πραγματικὰ δλομόναχο στὸν κό-
σμο, ἔστω κ' ἂν ζοῦσε στὴν πῶ μεγάλη πόλὶ τοῦ κόσμου ἢ κ' ἂν εἶχε
ἐκατομμύρια ἀνθρώπους νὰ τὸν θαυμάζουν.

Θὰ κλεινόταν σὲ μοναστήρι

Η συμπάθουσα συνομιλήτριά μας υποστηρίζει ότι το παιδί που ξεκίνησε από το Παλιό Φάληρο γιάνι να κατακτήσει με την μπαγκέτα του την παγκόσμιο αναγνώριση ήταν πολύ πονεμένο. Στην εφηβεία του, τρυ-

φερός κ' ενίστασθαι, αντιμετώπισε πάρα πολλές δυσκολίες από τον πατέρα του, που δεν ήξελε με κανένα τρόπο να τον διη μουσικό. Την ίδια εποχή λένε ότι είχε την μεγάλη κατ' μοναδική ερωτική του απογοήτευση. 'Από τότε κλειστίστηκε στον εαυτό του. Όλη την λατρεία του την αφιέρωσε στην αδελφούλα του, που την αντίκρισε, όμως, να πεθαίνει στην αγκαλιά του, μακριά από τους γονείς του, στην 'Ελβετία, ξέροντας, μάλιστα, ότι θα είχε σωθή αν δεν είχαν κάνει εσφαλμένη διάγνωση οι γιατροί. Μίσησε να πάντα, αλλά έβλεπε να δγάλη την κακία από την καρδιά του, αφιερώνοντας τον εαυτό του στη θρησκεία.

—Είχε ετοιμάσει τὰ μογαλάκια του γιὰ τὸ μοναστήρι, προσθέτει ἡ κ. Σταματιάδου, εἶχε αγοράσει, μάλιστα, καὶ τὰ καλογερστικά. Τὴν τελευταίαν, ὅμως, στιγμὴ ἀλλάξε γνώμην καὶ εἶπε στὴ μητέρα του, ποὺ δὲν τῆς ἔκρυβε τίποτα: «Μαμά, μὴν κλαῖς καὶ δὲν θὰ γίνω καλόγυρος». Ἔτσι τὸ παιδί μας ἀκολούθησε ὁριστικὰ τὴν «κλίση» του καὶ ἔγινε καλόγυρος, ἀλλὰ τῆς μουσικῆς. Ὅπως οἱ ἀσκητὲς στὸ «Ἅγιον Ὅρος» ἔχουν ἀποστηθισεὶ χιλιῶδες ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, προσευχὰς καὶ ψαλμοὺς, ἔτσι καὶ ὁ Δημήτρης ἤφερε ἀπ' ἔξω κί' ἀνακατωτὰ τὰ μουσικὰ κομμάτια καὶ μπόρῳσε νὰ διευθύνῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὅλας μπουστά του. Ἡ μητέρα του καμάρωνε πολὺ γι' αὐτὸ του τὸ πρᾶτήριο καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας του ἔλεγε: «Μόνον ὁ Τσοκανὶν τὸν περνάει». Καὶ ἀργότερα: «Ἐώρα, πάει, τὸν φάγαμε καὶ τὸν Τσοκανί».

᾽Ήταν σπουδαία γυναίκα ἡ μητέρα τοῦ μαέστρου, συνεχίζει ἡ σεβαστὴ μορφή του σπιτιοῦ τῶν ἀγαπήσεων. Δὲν θὰ ξεχάσω πού, ὅταν ἔγραφε γράμμα στὸν γιό της, τοῦ ὑπενθυμίζει νὰ προσέχει τὴν ὑγεία του, νὰ μὴ στενοχωριέται — φοβάται πάντοτε γιὰ τὴν καρδιά του —, νὰ μὴν

"Ὁνας μεγαλυχολικὸς ἔφηβος,
 μαθὴν' ἡς κάθε ἄλλο
 παρὰ λαμώρῳ,
 μὲ τᾶσεις μυστικιστικές,
 ἔκρυβε σλὴν τσάνλα του
 τὶς παρλιλοῦρες τῆς τέχνης
 ποὺ δὰ τὴν ὑπερηλοῦσε
 μέχρι—ἀκριβῶς—τὸν θάνατό του

ΜΑΖΥ με τη φωτογραφία και το πορτραίτο του, τα εικονίσματα που είχε συγκεντρώσει ο μάεστρος, όταν αποφάσισε να καλογερήσει στο "Άγιον Όρος. Προσπάτη που θεωρούσε τον "Άγιο Φανούριο, που το άσημενο εικονισμό του είναι πρώτο άριστερά

ΤΡΙΤΩΝΟΣ 19, ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ. ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙ

κάθεται στα ρεύματα ιδρωμένος μετά τις πρόβες και να μη δειχνάει ότι το Φαλλήρειο κ' εξακολουθεί να είναι ηλιόλουστο και γραφικό. «Μαμά, της άπαντοσε κ' έκείνο, πάρε την Μαρία και πήγαινε μία βόλτα στην παραλία. Άγώρασε ένα φάκελο από το περίπτερο και κράτα το ανοικτό να φύσηγέ μ'εσα τη ή δροσιά του Φαλλήριου. Μετά φιλάτε το και στείλτε μου με την εσύ σου». Την αγαπούσε πολύ την μητέρα του ο Δημήτρης και συχνά διηγείτο ότι συννενομένος μαζί της, όταν ήταν νεαρός, έλεγε στον πατέρα του πως θ' πήγαινε μία βόλτα, ενώ με την βοήθεια της είχε φράξει τις χαρμαδιές ενός άπομακρυσμένου δωματίου του σπιτιού τους και, κλεισμένος εκεί μέσα, έπαιζε το βιολί του.

"Ένας μαθητής με κακούς βαθμούς

Ο Μητρόπουλος ούδέποτε υπήρξε καλός μαθητής στο σχολείο. Το απολυτήριό του, του Β' Βαρβακείου Γυμνασίου, έχει τον βαθμό 5½. Ή μητέρα του έλεγε ότι σε όλα τα μαθήματα ο καθηγητής του έβαλαν τη δάση 5 μόνο και μόνο για να περάσει, αλλά στην Ώδική τον έβαθμολόγησαν με 10, δηλαδή άριστα, και έτσι ο τελικός μέσος όρος βγήκε πέντε και μισό. Γι' αυτόν τον μισό βαθμό πολλές φορές χαριτολογούσε και έλεγε στην μητέρα του: «Είδες, μαμά, πόσο αξίζει ή μουσική; Για χάρη της ανέβηκε ο μέσος όρος της βαθμολογίας όλων των μαθημάτων μου». Άς σημειωθεί ότι ο μαθητής Μητρόπουλος ποτέ δεν είχε βάλεϊ στη σχολική του τσάντα άλλο βιβλίο ή τετράδιο εκτός από παρτιτούρες μουσικής.

ΔΗΜ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έδω κι' Έκει

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ή όμορφιά είναι όπλο. Τό χαμόγελο είναι ή έκτυρασκότηση του όπλου.

Άνώνυμο

Τό να σάς λείπουν ώρισμένα πράγματα που χρειάζεσθε, είναι ουσίως μέρος της εύτυχίας.

Μπέτρραντ Ράσελ

Τό ψάρεμα είναι ένας τρόπος για να πλένετε τήν ψυχή σας με καθαρό αέρα. Φέρνει ήρεμότητα και έμπνευση, περιορίζει τόν έγωισμό σας, δώχνει τά βάσανά σας και τήν πονηράδα. Διδάσκει τήν πειθαρχία στην Ισότητα — γιατί όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι στό ψάρεμα.

Χέρμπερτ Χούδερ

Έκείνος που αγαπά τόν εαυτό του έχει ένα τουλάχιστον πλεονέκτημα — δέν έχει πολλούς αντί-ζήλους.

Άνώνυμο

Μήν προσπαθήτε ποτέ να αλλάξετε τή γνώμη μιās γυναίκας. Άφήστε της τήν Ικανοποίηση ότι τήν αλλάζει μόνη της.

Άνώνυμο

Δικαιώ τόν κόσμο σε τρείς τάξεις: Στους λίγους, που άποφασίζουν πώς θα συμβούν τά πράγματα. Στους πολλούς, που παρακολουθούν τά πράγματα όπως συμβαίνουν. Και στην συντριπτική πλειοψηφία, που δέν έχει Ιδέα τι συμβαίνει.

Νικόλας Μάρραϊ Μπάτλερ

■ **ΤΙΠΟΤΕ** δέν άπογοητεύει περισσότερο τόν έρασιτέχνη κηπουρό, όσο τό να βλέπη τήν οικογένειά του να τρώη σε ένα γεύμα όλοκληρή τήν παγωμένη του.

■ **ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ** μυστικό της προλήψεως σχετικά με τόν 13ο στό γεύμα, είναι ότι οι περισσότερες οικογένειες έχουν μόνο μία ντουζίνα μαχαροπήρινα.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ή «Χρυσό Κλειδί» ή «Golden Key»... Τό πρώτο άλγθινό «Νάϊτ Κλάμπ» τών Άθηνών. Είχε τά εγκαίνια του τήν Κυριακή, 13 Νοεμβρίου. Φιλοξενείται στό γνωστό και συμπαθέστατο λημέριο της παλιάς «Άθηνάιας». Νυκτερινή Λέσχη, όπου τά μέλη έχουν, τó κάθε ένα, τó χρυσό κλειδί τους, με νούμερο που άρχίζει από τó ένα και πρόκειται να φθάση έως τó πεντακόσια. Τά πρώτα διακόσια κλειδιά βρίσκονται στό χέριο τών πιο γνωστών Άθηναίων, ανθρώπων του θεάτρου, της τέχνης και του ξενυχιού. Διαφορά από τά άλλα κέντρα; Κλειστός όμιλος, όπου τά μέλη μπορούν να πηγαίνουν χωρίς όργανωσι, χωρίς συντροφιά και να βρίσκουν εκεί παρέα, μουσική —πλουσιωτάτη διακοθήκη—, φαγητό, βιβλία, περιοδικά. Ώρες λειτουργίας: 12 - 3 και 5 τó απόγευμα έως τίς 6 τó πρωί. Για τó μεσημέρι... άμφιβάλλουμε, για τήν νύκτα, όμως, και τó πρωί, πολύ λιγώτερο. Τά προγνωστικά φέρνουν τó «Χρυσό Κλειδί» κέντρον της κινήσεως τού 1961...

Ή Δώρα, γιορτές, Χριστούγεννα... Σκεφθήκατε ότι πλησιάζουν; Σε δυό έβδομάδες μπαίνει ό Δεκέμβριος. Θυμηθήκατε τίς χριστουγεννιάτικες κάρτες; Όπου νάναι, όσοι έχουν σκοπό να στείλουν, πρέπει να άρχίσουν να διαλέγουν, να αγοράζουν, να γράφουν, να ταχυδρομούν... Τό μακρόσυρτο, ήλιόλουστο φθινόπωρο έχει γεγελάσει τούς περισσότερους και βλέπουν γιορτές και Νέο Χρόνο ακόμα πολύ μακριά...

Ή Τό Αίγιο... εισέπραξε ένα αρκετά πρωτότυπο πρώτο δραβείο. Στην Γαλλία, σε ένα «ρεφερέντουμ», για τó ποίο άπ' όλα τά χωριά του «Κλάμπ

Μεντίτρεαν» συγκέντρωσε τά περισσότερα προτερήματα, πήρε τήν ανωτάτη βαθμολογία. Τό Αίγιο ήρθε πρώτο με συντελεστή 16,45, επί 20. Ύποψηφια ήσαν δέκα άλλα χωριά. Δυό έλληνικά (Κεφαλληνίας και Κερκύρας) και τά άλλα διασπαρμένα σε όλα τά μέρη του κόσμου. Έβαθμολογούντο: Όμορφιά, όργανωσις, άτμόσφαιρα, έκδρομές, μαγειρική κλπ...

Ή Μία ρόδα μόνον μπροστά...παρουσίασε τó επαναστατικό νέο μοντέλο «Φαρίνα», στην Ιταλική Έκθεση Αυτόκινητων. Όλο μαζί μοιάζει με αυγό από άλουμίνιο. Ή μπροστινή μοναδική ρόδα τιμονεύει, ή πισινή ρόδα φρενάρει. Οι δυό ρόδες, δεξιά και άριστερά, στό πίσω μέρος του αυτοκινήτου, χαρίζουν σταθερότητα. Τό μοντέλο είναι ακόμα στό πειραματικό στάδιο, αλλά οι ειδικοί προλέγουν έκπληκτική μελλοντική καριέρα...

Ή Έκλεκτικώτερο ξενοδοχείο...στόν κόσμο, λέγουν, είναι τó «Ρίτε Ότελ» της Μαδρίτης. Είναι τó μόνο που δέν δέχεται να στεγάση ή-θοποιούς του κινηματογράφου...

Ή Συνέβη στός Άθηνες... όνομάζουμε έμεις ακόμα τó έργο που νομίζουμε ότι γυρίστηκε γύρω από τή ζωή του Λούη και για τó όποιο άργανώθηκε ό συναγερμός του Σταδίου, αλλά έ-ξω τó όνομάζουν «Ή έξωφρενική έρωτευμένη»...

Ή Ή Μαρία Κάλλας... έτοιμάζεται να πάη στην Ιαπωνία (γράφουν οι γαλλικές έφημερίδες), για να γυρίση ταινία με παρτεναίρ τόν Τζέμς Στιούαρτ...

ήή

■ **ΕΝΑΣ** φαντάρος λέει σε ένα συνάδελφό του, που άπολύεται:

—Όταν γυρίσης στην Άθήνα, να πάς να συναντήσης τήν φιλενάδίτσα μου, τήν Μαρία, που δουλεύει στόν τρίτο μπάγκο δεξιά στό κατάρτημα του Α, έδος Β, αριθμός 15 και να τής πής πώς τήν έξασα...

■ **ΔΕΝ** νομίζεις ότι ό κόσμος προτιμά τίς φλύαρες γυναίκες;

—Υπάρχουν και άλλου είδους;

■ **Η ΚΥΡΙΑ** —δικαστής έρωτά:

—Πόσων έτών είσθε;

—Όσο περίπου κ' έσείς, άπαντά ή κυρία μάρτυς.

■ **ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΕΘΕ** από τά λάθη τών άλλων. Δέν έχετε καιρό να τά κάνετε όλα μό-ος σας και στοιχίζει και φθηνότερα.

■ **Η ΣΥΖΥΓΟΣ** γράφει στόν άνδρα της:

«Είναι ανάγκη νάρθης, αγάπη μου, κοντά μας. Τά παιδιά τó έχουν παρα-ξηλώσει, τά άγριόκορτα πνίξαν τά λουλούδια και πλησιάζει έπίσης ή έποχή να μαζεύουμε τίς έλπες.

Ή γυναίκοίλα σου».

■ **ΣΤΗ** Γαλλία έκυκλοφόρησε τελευταία ένα βιβλιαράκι σχετικά με τίς συνηθισμένες εκφράσεις στην Άγγλια. Έτσι, τó βιβλιαράκι αυτό αναφέρει ότι ή φράση «πώς έφέρετε» σημαίνει «πώς δέν έφέρετε», ή φράση «καμιά άνησυχία» σημαίνει «μεγάλος μπέλας» και ή φράση «να έσναϊδωθούμε καμιά φορά» σημαίνει «έναντίο για πάντας»!

■ **ΙΔΕΩΔΗΣ** γυναίκα είναι ή γυναίκα τού Ιδεώδους συζύγου.

■ **ΔΥΣΚΟΛΗ** ηλικία είναι ή ηλικία του παιδιού που είναι πιά πολύ μεγάλο για να τó προσέχουν και τόσο μικρό, που δέν μπορεί να προσέχη ένα άλλο.

■ **ΟΛΟΙ** πιστεύουμε ότι μπορούμε να εισαγρήσουμε στη σκέψη και τήν ψυχή τών άλλων, ενώ έμεις παραμένουμε άδιαπέραστοι. Ή αλήθεια όμως είναι ότι όλοι είμαστε έξ' ίσου διαφανείς.

■ **Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ** μου είναι άπελπιστική: "Αν ως αύριο τó πρωί δέν βρώ 100.000 δραχμές πρέπει να αυτοκτονήσω... Θα με βοηθήσης;

—Βεβαίως... 100.000 δραχμές δέν έχω, δέβαια, αλλά έχω περίστροφο.

■ **ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ:** Μιά Κυριακή απόγευμα ή μικρή Μαρία έπιστρέφει από τó καθηγητικό κρατώντας ένα όραίο βιβλιαράκι και λέει στη μαμά της:

—Ένας κύριος με μαύρα μου έδωσε αυτή τήν όραία ρεκλάμα του Παραδείσου!

■ **ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ** νομίζουν ότι έχουν θεραπεύσει πολλούς άσθενείς που άπλως τούς έχουν εγκαταλείψει άηδία-μένοι.

■ **Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ** που χτυπά τήν πόρτα σας έχει τó εξής κακό: Έρχεται μεταμφιεσμένη σε σκληρή εργασία.

■ **ΕΝΑ** ψάρι βλέπει ένα βαθυκάθος και λέει σε ένα άλλο ψάρι: —Κοίταξε εκεί ένα ένυδρείο για άνθρώπους!

■ **ΕΝΑΣ** ηλικιωμένος παραπονείται στο γιατρό για πόνους στο ένα του πόδι. Ό γιατρός, άφου τόν εξετάζει προσεκτικά, τού λέει:

—Δέν είναι τίποτε τó ιδιαίτερο. Βλέπετε, γεράματα...

—Γεράματα; Τι λές, γιατρέ μου; Και τó άλλο μου πόδι είναι της ίδιας ηλικίας και όμως είναι πολύ καλά...

■ **ΣΤΗΝ** αλή του ψυχιατρείου συναντώνται δυό τρελλοί. Λέει ό ένας στόν άλλον:

—Έρχεσαι να φάμε;

—Δέν μπορώ, έχω δουλειά. Φάε εσύ για μένα.

—Ύστερα από μιá ώρα εκείνος που πήγε για δουλειά έπιστρέφει και συναντά τόν άλλον:

—Ε! Έφαγες για μένα;

—Όχι, γιατί όταν τελείωσα τó φαί μου, έσύ δέν πεινούσες πιά!

■ **ΤΟ ΚΑΚΟ** με τίς άργίες είναι ότι είναι πολύ δαπανηρές. Όταν θα γενικευθ ή έβδομάς τών 34 εργασιών άρ-ω-, οι περισσότεροι θα είναι υποχρεωμένοι να θρουν και δεύτερη δουλειά!

■ **ΕΝΑΣ** Άμερικανός έπιχειρηματίας μονολογεί: —Είμαι τρομερό. Ρίχνω στην αγορά ένα καινούργιο προϊόν. Ύστερα άπό μιá βδομάδα τó «εφευρίσκουν» οι Ράσοι. Και ύστερα από δυό βδομάδες, οι Ιάπωνες τó πουλάνε στη μισή τιμή!

Τά καλλιστεία

για τήν «Μίς κόσμος»

Υπάρχουν πάντοτε ώραιες κοπέλλες στόν κόσμο, όπως άποδεικνύουν οι καθιερωμένοι και ανεπίσημοι διαγωνισμοί καλλονής. Λίγες, όμως, κάθε χρόνο έχουν τó δικαίωμα να φέρουν τόν επί-ζηλο τίτλο της βασίλισσας. Τυχερή έφέτος στό καλλιστεία του Λονδίνου, που διεξήχθησαν στις πολυτελέστατες αίθουσες «Λυσέουμ», άνεδείχθη, ύστερα από σκληρό άγώνα τριών προκριματικών παρελάσεων, ή εκπρόσωπος της Άργεντινής Νόρμα Κλάντυς Καπάλι. Τήν «Μίς Κόσμος» τού 1960-61 πλαισίωσαν κατά σειράν έπιτυχίας οι Μίς Ισραήλ, Νοτιοαφρικανική Ένωση, Γερμανία και Ήνωμένες Πολιτείες.

ΟΙ ΚΑΛΛΟΝΕΣ από 34 χώρες, που διαγωνίστηκαν για τόν τίτλο της «Μίς Κόσμος». Όρθιες, από τ' άριστερά προς τά δεξιά: Λαϊλά Πιγκαζι (Ιταλία), Έικο Μουράι (Ιαπωνία), Έρινυ Σεμπέλλα (Ιορδανία), Ζασμίν Μπαττύ (Κένυα), Λη Όθνα Χή (Κορέα), Λιλιάν Μονέλλερ (Λουξεμβούργον), Ραζαομπελίνα Μποντοβοάνγκυ (Μαδαγασκάρη), Κάρμεν Ρεκάλντε (Νικαράγουα), Γκερέττε Σολόι (Νορβηγία), Τζέννυ Λη Σιάττ (Ρωσσία), Ντενιζ Μονίρ (Νότιος Άφρική), Κονσέπτιον Παλάσιος (Ισπανία), Μπάμπαρα Όλσον (Σουηδία), Κάρμεν Γούντικ (Ταγκανίκα), Χίλντα Φαιρκλόν (Άγγλία), Μπέατρις Μπένιτεζ (Ούρουγουά), Βιβιάν Ντράϊτζερς (Άμερική). Καθήμενες, από τ' άριστερά προς τά δεξιά: Ή έκλεγείσα «Μίς Κόσμος» Νόρμα Καπάλι (Άργεντινή), Μάργκαρετ Πάσκουις Νότ (Αυστραλία), Ούμπερτ Μπόξ (Βέλγιο), Ντάλια Μοναστέριος Τόρνε (Βολιβία), Μαρία Τορρεάο (Βραζιλία), Μά Σεϊν Άϊ (Βιρμανία), Ντάνικα Ντόντ (Καναδάς), Μαρία Μαυροπούλου (Κύπρος), Λίζα Μποντέν (Δανία), Μαρία Ρόζα Βάσκονς (Ισημερινός), Μαργαρίτα Σούμαν (Φιλανδία), Ντιάν Μεντιν (Γαλλία), Ίνγκουν Μόκελ (Γερμανία), Καρίνα Βέρμπεκ (Όλλανδία), Κριστιν Τόρβαλντ (Ισλανδία), Ίρεν Κάν (Ιρλανδία) και Τζίνα Γκόλαν (Ισραήλ).

(Φωτ. Dalmas)

ΤΡΕΙΣ ΑΞΕΚΛΑΣΤΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

ΣΥΜΒΟΛΑ ΜΙΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Σαπφώ 'Αλκαίου

Μάνος Φιλιππίδης

Το ελληνικό θέατρο θα τιμήση την ερχόμενη Δευτέρα στο «Ακροπόλ» με ειδική εκδήλωση τρεις αλψμόννητους πρωταγωνιστάς του παρελθόντος. Οί τρείς αὐτοί μεγάλοι τῆς σκηνῆς μας εἶναι ὁ Εὐάγγελος Παντόπουλος, ἡ Σαπφὼ Ἀλκαίου καὶ ὁ Μάνος Φιλιππίδης. Οἱ νεώτεροι δὲν τοὺς γνώρισαν καθόλου ἢ πολὺ λίγο. Ἡ φήμη τους, ὅμως, ἔχει μείνει ἀκατάλυτη καὶ ἡ μνήμη τους θὰ τιμηθῇ ὅπως καὶ ἀξίζει, ἀπὸ ὅλες τίς θεατρικὲς ὀργανώσεις, μὲ τὴν εἰδικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση ποὺ θὰ γίνῃ στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ -κατὰ φωτογραφία τῆς ἐποχῆς-, ὅταν μεσουρανοῦσε στὸ στερέωμα τῆς ἀθηναϊκῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς.

ΤΟ ΚΩΜΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ τοῦ Εὐάγγελου Παντόπουλου ἦταν τόσο, ὥστε καὶ μόνῃ ἡ ἀπλὴ ἐμφάνισή του προκαλοῦσε τὸ γέλιο τῶν θεατῶν.

Ο πρῶτος ἀπὸ τὴν τριάδα, ποὺ πρόκειται νὰ θυμίσῃ καὶ νὰ υπογραμμίσῃ ἡ ἐκδήλωση τῆς Δευτέρας, ὁ Εὐάγγελος Παντόπουλος, γεννήθηκε στὶς 23 Μαρτίου 1860. Ἀπὸ πολὺ μικρὸς ἔδειξε ὅτι τὸ θέατρο τὸν προσεῖλκε ἰδιαίτερα καὶ ὅτι ἡ σκηνὴ ἦταν τὸ καλλιτεχνικὸ του πάθος. Ἔτσι, ὅταν ἔγινε 17 χρονῶν, ἐγκατέλειψε τὸ Πολυτεχνεῖο, ὅπου πήγαινε καὶ μάθαινε ζωγραφικὴ καὶ γλυπτικὴ, καὶ τὸ Ὁδεῖο, ὅπου παρακολουθοῦσε μαθήματα μουσικῆς, καὶ ἀκολούθησε σὲ περιοδεῖα τοῦ ἑνῶν ἀπὸ τοὺς θιάσους τῆς ἐποχῆς. Τὸν θίασο Κοτοπούλη - Βασιλειάδη - Χαλκιστοπούλου, ποὺ ἐφευγὰ τὸ Αἶγιο, τὸ ὁποῖο ἐκεῖνο

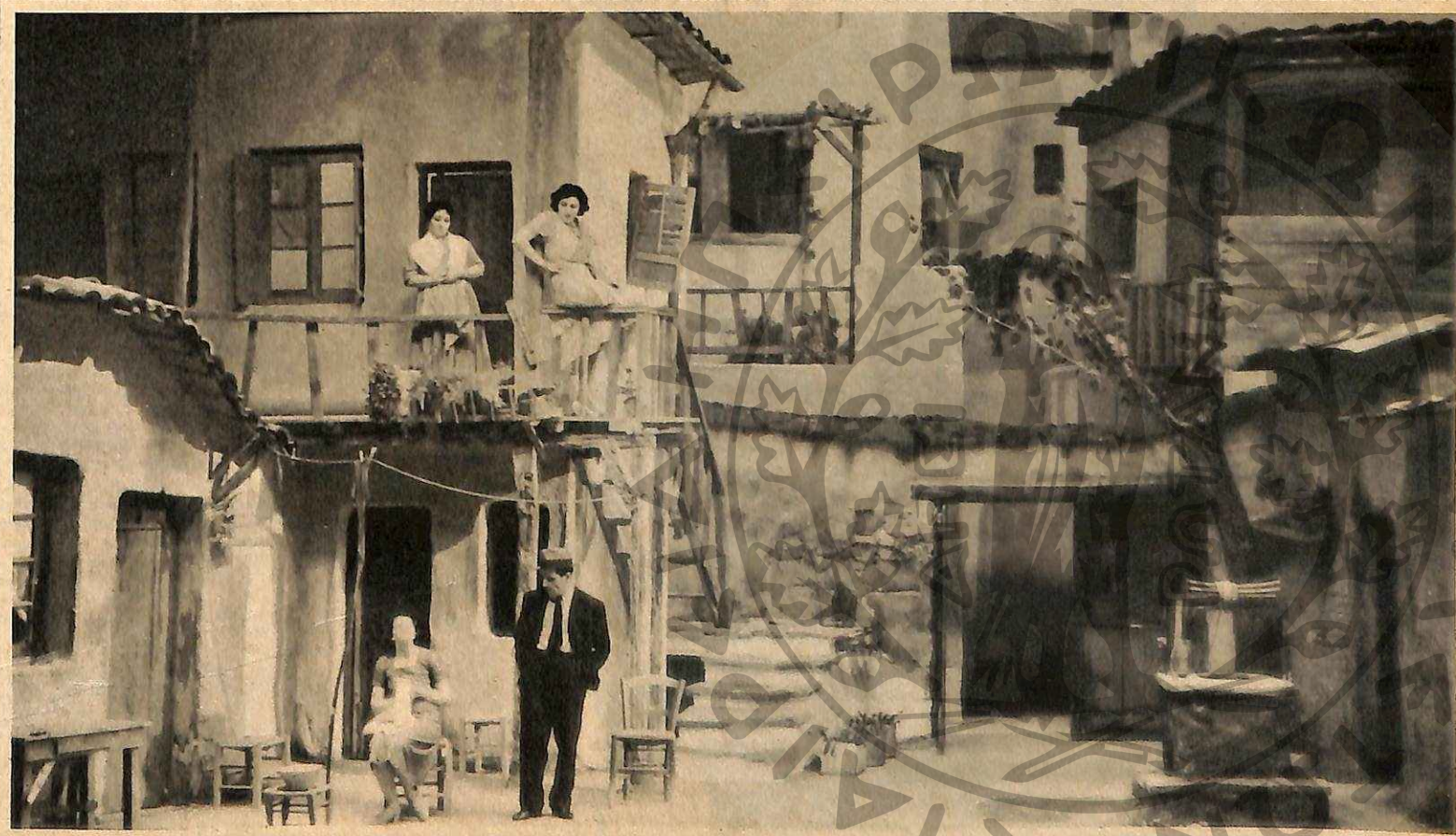
τὸν καιρὸ ἀνθοῦσε οἰκονομικὰ καὶ δεχόταν μὲ ἰδιαίτερη στοργὴ τὰ περιοδεύοντα θεατρικὰ συγκροτήματα. Τὸ ντεμποῦτο, λοιπόν, τοῦ Παντόπουλου ἔγινε στὸ Αἶγιο, στὸ δρᾶμα τοῦ Γιακομέτι «Σάρα καὶ Κόσμος». Μαζὺ, ὅμως, μὲ τὴν ἐμφάνισή του αὐτὴ δοκίμασε τὸ ταλέντο του καὶ σὲ μιὰ μονόπρακτῃ κωμωδίᾳ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἀναφέρεται ὅτι ἦταν καταπληκτικό. Χάλασε ὁ κόσμος. Καὶ στὴ σκηνή, ἀλλ' ὅμως καί... στὰ παρασκήνια, ὅπου οἱ παλαιοὶ ἔβριμοι δὲν μπορούσαν νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἐκπληξή τους. Ἐνῶ ἀμαύστοκα καὶ ἀπειρο παιδί, μὲ μόνον τὴν ἐμφάνισή του, νὰ προκαλέσῃ ἀτέλειωτο γέλιο! Ἀδύνατο νὰ τὸ

χανεψοῦν. Τόσο ποὺ ὁ Παντόπουλος, φτωχὸς καὶ ἔρημος... ἀπελύθη καὶ ἐγκατελείφθη στὸ Αἶγιο. Πῆγε τότε στὴ Ζάκυνθο μ' ἕνα μπουλούκι, ἔπαιξε ἐκεῖ τοὺς «Μυλωνάδες» καὶ μετὰ ἐμφανίσθηκε στὴν Πάτρα. Ὁ ἀγῶνας ἐπιβιώσεώς του ὑπῆρξε πολὺ σκληρὸς καὶ οἱ γνώσεις του στὸν τομέα τῆς ζωγραφικῆς τὸν ἐξυπηρέτησαν, ὅταν ἡ σκηνὴ δὲν τοῦ ἀπέδιδε ὕλικῶς. Ἡ τύχη ὅμως τοῦ χαμογέλασε τελικὰ, γιατί τὸν προσέλαβε μιὰ μέρα ὁ Ταβουλάρης καί, ἐπὶ τρία χρόνια, περιώδευε μ' ἐπιτυχία στὴν ἐλληνικὴ ἐπαρχία. Στὰ 1880 ἦλθε στὴν Ἀθήνα. Ἦταν πιά καθιερωμένος. Τόσο, ὥστε τὸν προσέλαβε ὁ ἀντίπαλος τῶν Ταβουλάρη-

ΣΑΠΦΩ ΑΛΚΑΙΟΥ, ΠΑΠΑΔΑΚΗ, ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ, ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ΜΑΛΛΙΑΓΡΟΣ...

Η ΣΑΠΦΩ ΑΛΚΑΙΟΥ ΣΤΟ «ΦΥΝΤΑΝΑΚΙ» ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ. ΜΑΖΥ Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΣΙΝΟΥ, Ο ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΩ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ

δων θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας Δημοσθένης Ἀλεξιάδης καί, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μιχ. Ροδάς σὲ σχετικὴ μελέτη του, «ἡ καλλιτεχνικὴ σημαία τοῦ Παντόπουλου ὑψώνεται θριαμβευτικὰ καὶ ὁ κόσμος τρέχει καὶ συνωστίζεται γιὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ καὶ νὰ τὸν χειροκρατήσῃ. Περνοῦν τὰ χρόνια καὶ ἡ κωμωδία σὲ πρόσωπο τοῦ Παντόπουλου γιγαντώνεται». Πολλὲς καὶ διάφορες ἦταν οἱ δημιουργίες του. Ὅμως ἐκεῖ ποὺ αὐτὴ τὴν περίοδο μεσουράνησε ἦταν ὡς Μπάρμπα - Λινάρδος, στὴν «Τύχη τῆς Μαρούλας» τοῦ Κοραμηλά. Ἀκολούθησαν διαδοχικὰ ἕνα σωρὸ πραγματοποιήσεις του, ποὺ ἐφθασαν ὡς τίς μοιερικὲς κωμωδίες. Ἐπαιξε θαυμαστὰ «Φιλάργυρο», «Ἀρχοντοχωριάτη» καὶ «Ταρτούφου», ἔδωσε ὅμως ἀξιόλογο καλλιτεχνικὸ

«παρὼν» καὶ στοὺς «Βρυκόλακες» τοῦ Ἰφέν. Συγκεκριμένα, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1894, πλάι στὸν Εὐτύχιο Βονασέρα, ὁ ὁποῖος ἔπαιζε τὸν Ὀσβάλντ, ὁ Παντόπουλος κρεάρησε ἕνα ἐξαιρετὸ πάστορα Μάντερς. Ἡ μεταμόρφωσή του ἦταν ἐκπληκτικὴ. Καὶ ξαναγύρισε, φυσικά, κατόπιν στὴν κωμικὴ γραμμὴ τοῦ ἐξοχου ταλέντου του. Ἐνὸς ταλέντου ποὺ εἶχε καταπλήξει καὶ τὸν σουλτάνο Ἀβδουλ Χαμίτ.

Παράσταση στὸ Γιλδίξ

Στὸ Γιλδίξ, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, προσκολοῦσαν κατὰ καιροὺς διαδοτικὸς καλλιτέχνες γιὰ νὰ δώσουν παραστάσεις σὲ ἕνα εἰδικὸ θεατράκι ποὺ ὑπῆρχε μέσα στὲ ἀνάκτορα.

Ήταν μία αίθουσα πολυτελέστατη, με λίγες όμως θέσεις και καφασωτά θεωρεία, για τις γυναίκες του χαρεμίου του σουλτάνου. Οι παραστάσεις που δίνονταν στο θεατράκι αυτό, ύστερα από σύστημά του έλεγχο προσώπων και πραγμάτων, ήταν πολύ λιτά. Κανένας από τους ήθοποιους δεν είχε το δικαίωμα να κοιτάξει στην πλατεία και στα θεωρεία και ούτε με το χέρι να δείξει σε ώραμείο σημείο, γιατί αυτό έθεωρείτο άσεβεια για τον σουλτάνο ή κάτι το ύπιοπο και το επικίνδυνο για τη ζωή του 'Αβδούλ Χαμίτ... Ή παράσταση, που κροτούσε ώρες, ήταν συνήθως

εία μωσαϊκό από σκηνές διαφόρων έργων. Ήταν μία σκηνή δεν άρεσε στον σουλτάνο, αμέσως κτυπούσε ένα κουδούνι και έκλεινε η αουλία. Οι ήθοιοι αμέσως άλλαζαν και έβαζαν τα ρούχα για το άλλο έργο. Από όλους, λοιπόν, τους θιάσους που πέρασαν από το Γιλδίς —με γενναία αμοιβή και ηγεμονικές περιποιήσεις των στελεχών τους— ο 'Αβδούλ Χαμίτ μονάχα ένα έργο επέτρεψε να παχθή ολόκληρο: 'Η 'Εύχη της Μαρνούλας. Δεν ήξερε τη γλώσσα, αλλά ο Παντόπουλος του άρεσε τόσο, ώστε γελούσε αδιάκοπα και δεν διέταζε να διακοπή η παράσταση. Μάλιστα συνεχάρη

ο Ίσιος τον «Μπάς - τασμάρ», τον αρχιθεατρίνο, δηλαδή, που τόσο έντυπωσή του είχε προκαλέσει.

Τρικούπης — Παντόπουλος

Ο Παντόπουλος θαύμαζε πολύ τον Χαρίλαο Τρικούπη, αλλά και ο μεγάλος πολιτικός τον προσκαλούσε συχνά στο σπίτι του. Αναφέρεται ότι κάποτε, σε μία συγκέντρωση στο σπίτι του Τρικούπη, οι προσκεκλημένοι παρακάλεσαν τον έξαιρέτο καλλιτέχνη ν' απαγγείλη ένα κωμικό μονόλογο. Εκείνος έδυσφόρησε

γιατί δεν είχε τη συνήθεια ν' απαγγείλη, και προσπάθησε να το άποφύγη, λέγοντας ότι δεν υπήρχε σκηνή για να στέκεται —όπως είχε συνηθίσει από το θέατρο— πύ ψηλά από τον κόσμο. Έπειτα, όμως, τότε ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο οποίος και του είπε: «Φίλε κ. Παντόπουλε, να είσθε απολύτως βέβαιος ότι, όπου και αν έρκασθε, είσθε πάντοτε έα μέτρο ψηλότερα από μας».

Παρακμή και τέλος

Όμως αυτός ο έξοχος δημιουργός ήλθε ημέρα που άρχισε σιγά-σιγά να χάνει τη μεγάλη δημοτικότητα που τον περιέβαλλε. Στις άρχες του αιώνας, το θέατρο εκείνης της εποχής απέκτησε δυο καινούργια σημαντικά στοιχεία: Το «Βασιλικό Θέατρο» και την «Νέα Σκηνή». Στα συγκροτήματα αυτά παρουσιάστηκαν νέοι θεοί και νέα είδωλα. Άρχισαν να προσβάλλουν τότε η Κυθέρη και η Μάρκα και άρχισαν οι θίασοι να έχουν αξιόλογη συνολική συγκρότηση. Ο Παντόπουλος ήταν μόνος, περιτριγυρισμένος από μετριότητες του καιρού του. Αυτό μείωσε το ενδιαφέρον του καινού και από τα 1905 και έπειτα ο βαυμάσιος εκείνος σκηνικός δημιουργός άρχισε λίγο-λίγο να χάνει τη δημοτικότητα του και την έμπορική άπήχηση που είχε η τέχνη του. Ποτέ δεν είχε ενδιαφέρον για τα χρήματα. Έτσι, ύστερα από άκτι άκόμη έτών άκαρπους άγώνες —μέσα στη μετριότητα αυτή τη φορά—, μη θέλοντας να άναγνωρίσει την καινούργια θεατρική πραγματικότητα που είχε δημιουργήσει, ο Εύαγγελος Παντόπουλος πέθανε, στα 1913, στο Δημότιχο Νοσοκομείο, όπου εισήχθη ως... άπειρος, και έθεσε πεταμένος σε μία γωνιά κάποιου διαδρόμου... Δεν έσθεσε όμως η φήμη του, και οι τιμές, που του έλειψαν τα τελευταία χρόνια των καλλιτεχνικών άγώνων του, του προσφέρονται τώρα, κάπου μισόν αιώνα από την ημέρα που έπαψε να ύπάρχει. Ο Καρόλος θα θυμίζει τη Δευτέρα, στην ειδική έκδήςηση που θα γίνει, τι άκριβώς προσέφερε στο έλληνικό θεατρο ο μεγάλος Παντόπουλος. Πλείας γνωστών καλλιτεχνών θ' άποδώσει μία σκηνή από την «Τύχη της Μαρνούλας», με τον Χριστόφορο Νέξερ ως Μπαρμπα-Λινάρδο.

Ή Σαπφώ 'Αλκαίου

Για την Σαπφώ 'Αλκαίου, που θα τιμηθή παράλληλα, θα μιλήσουν ο 'Αγγελος Τερζάκης, η Χριστίνα Καλογερίκου και ο Δημήτρης Χόρν. Συγχρόνως θα παχθή μία σκηνή από το «Φουντάκι» του Παντελή Χόρν, όπου άληθινά άφησε εποχή η δυναμικότερη καρατερίστα που γνώρισε η έλληνική σκηνή και που σε λίγους μήνες κλείνουν 10 χρόνια από τότε που τη χάσαμε. Ή 'Αλκαίου θυμίζω ότι ήταν Πολίτισσα. Είχε γεννηθή στην Κωστατινούπολη στα 1879 και πέθανε στην 'Αθήνα στα 1951. Δολοφί σε ηλικία 72 έτών. Από πολύ νέα άγχιε στη σκηνή και ήταν νεώτατη —κοριτσάκι άκόμη— όταν στην πατρίδα της γνωρίστηκε με έναν άλλο σημαντικότατο έλληνα θεατρικό πανθήον, τον Παπαϊωάννου. Άγαπήθηκαν, και το έλλολλιο εκείνο δοθήσε τη μεγάλη καλλιτέχνης να πραγματοποιήσει παράλληλα και τα ιδιαίτερα θεατρικά της ιδανικά. Άρχισε την καριέρα της με συγχεί επιτυχίες. Ταυτόχρονα, η οικολογική ζωή της έβωσε δυο παιδιά, τον Τάσο Παπαϊωάννου, που πέθανε, και την 'Αντιγόνη Τριφύλλη. Δυο άλλα παιδιά της ζούν από τους δυο γάμους της που έποκολούθησαν. Και οι δυο αυτοί γέμοι της Σαπφώς 'Αλκαίου έγιναν πάλι με ήθοποιους. Μάλιστα τα δυο άλλα παιδιά που απέκτησε ύπηρετούν και αυτά το θέατρο. Συγκεκριμένα: 'Αφού χάρισε με τον Μένγουλα, με αποτέλεσμα να παρουσιάσουν στην έλληνική σκηνή την Πόπη Μένγουλα. Τρίτος άνδρας της ήταν ο άέχεστος Νίκος Παπαγεωργίου, και ζώσα προσφορά τους στην έλληνική σκηνή η Μαρία 'Αλκαίου.

ή σημερινή πρωταγωνίστρια του 'Νέου Θεάτρου».

Έξοχες δημιουργίες

Η Σαπφώ 'Αλκαίου έβωσε ένα άφανταστο γόνιμο και άδιάκοπα δημιουργικό σκηνικό «παρών» επί 55 συνεχής χρονία. Δεν ύπάρχει σχεδόν κανένα θεατρικό είδος που να μη το καλλιέργησε και δεν ύπάρχει σκηνικός τομέας στον όποιο να μη διεκρίθη. Άκόμα και στη μουσική σκηνή παρουσιάσθηκε και έπαιξε την Μαντίνα στα 'Αναθήναια». Οι ρόλοι που άπέδωσε σ' όλα τα είδη είναι άπειροι και οι επιτυχίες της κάτι το άδιάκοπο και το μόνιμο. Πρό πάντων, όμως, οι καρατερίστες ήταν το μεγάλο της «άτο». Οι έξαισίες άποδόσεις της. Οι άληθινά έξαιρέτες και άληαμόνιτες δημιουργίες της.

Δυο άνέκδοτά της

Θα κλείσω τα στοιχεία για την Σαπφώ 'Αλκαίου με δυο μικρά άνέκδοτα: Ήταν σαν άνθρωπος πολύ συμπαθητική, γλυκεία και άδιάφορη για κάθε τι που δεν άφορούσε την τέχνη της και το σπίτι της. Κάποτε, λοιπόν, ηγαίνοντας τουρνέ με τον θίασο Κοτοπούλη είχε γνωρίσει στον Βόλο με κάποιον κ. Μαχαίριτσα, φιλότεχνο τοπικό παράγοντα. Το έπομένο έτος άναπήγε ο θίασος στην ίδια πόλη και ο θεατρόφιλος παράγων το Βόλου άνέμει τους καλλιτέχνας στο σταθμό, κρατώντας μάλιστα και λουλούδια τα όποια και προσέφερε στην Σαπφώ 'Αλκαίου. Εκείνη τα δέχθηκε άπλά και συμπαθητικά, αλλά προς γενική κατάπληξη προσεφώνησε τον κ. Μαχαίριτσα κύριε... Σουγιάδακη... Ο άνθρωπος έτράπη φυσικά εις φυγήν και η άέχεσστη δυναμική δημιουργός της σκηνής, όταν της έζήγησαν τι είχε συμβεί, γέλασε και έλεγε: «Θυμίζω ότι το όνομά του ήταν κάτι τό... καφετέρ. Τι Μαχαίριτσα, τι Σουγιάδακη...». Και το άλλο: Ο Αλβίλιος Βεάκης, που είχε άπόλυτη ψυχραιμία στη σκηνή, είχε άδυναμία να σχολιάζει μεγαλοφώνως την ώρα της παραστάσεως ή να δημιουργή πράγματα που να κάνουν εκείνους που έπαιζαν μαζί του ή να γελούν ή να τα χάνουν. Ή Σαπφώ 'Αλκαίου τον άντιμετώπιζε συνήθως ψυχραιμία. Κάποτε, όμως, στον «'Αμλετο» που έπαιζαν μαζί και που μάταια ο Βεάκης προσπαθούσε να την κάνει να γελήσει, συνέβη το έξης: Είχε μία σκηνή μαζί τους η Βάσω Μανωλίδου, που όμως κάποια μέρα άρρώστησε και χρειάστηκε ν' άναπλήρωθή. Άντικαταστάτρια ή Τίτικα Νικηφοράκη, που δικαιολογημένα με πολύ τραχ έγχιε σχεδόν έκ του προχείρου να ύποδυθ τον ρόλο της. Σ' ένα σημείο το κείμενο έλεγε: «Είναι κόρη ενός ψωμά». Ή Νικηφοράκη άντι ψωμά έλεγε: «Είναι η κόρη ενός ψωμά». Ο Βεάκης τότε γυρίζοντας προς την 'Αλκαίου με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου — λές και ήταν μέρος του ρόλου του— της έλεγε: «Ενός ψωμά: Μά γιατί ή άλλη μάς έλεγε έδω και μία έβδομάδα ότι είναι κόρη ψωμά;». Ή Σαπφώ 'Αλκαίου δεν υπάκουσε να κρατηθή. Γέλασε από το άλλο μέρος για να μη την έλέπουν οι θεαταί και έξέπασε σε δυνατά γέλια.

Ο Μάνος Φιλιππίδης

Το τρίπτυχο της «ημέρας του ήθοποιου» το συμπληρώνει στην έκδήςηση της πρωταγωνίστης του μουσικού θεάτρου: Ο Μάνος Φιλιππίδης. Ένας από τους πνευματικούς εργάτες της σκηνής θα τον οικιαγραφή και θ' άναφέρει περιστατικά από την πλούσια καλλιτεχνική δράση του: Ο γνωστός θεατρικός συγγραφέας Δημήτρης Γιαννουάκης. Είναι από τους συγγραφείς εκείνους, που πολλές φορές είχε συνεργασθή με

τον Φιλιππίδη. Καλλιτέχνης της 'Εθνικής Λυρικής σκηνής (ή Ζαχαράτου, ο Χελιώτης, ο Τερζής και χορωδία), θ' άποδώσουν μουσικά άποσπάσματα από δυο όπερέττες του Σακελλαρίδη: την «Ροζίτα» και τον «Καπετάν Τσανάκας». Θά συνοδεύσει τα μουσικά αυτά μέρη ή έλαφρά όρχήστρα του Ε.Ι.Ρ., ύπό την διεύθυνση του 'Ιωσήφ Ριτσιάρδη, άλλου καλλιτεχνικού δημιουργού, που είχε συνεργασθή στενά με τον τιμώμενο πρωταγωνιστή. Δεν θα πούμε πολλά πράγματα γι' αυτόν τον λαμπρό καλλιτέχνη που έσθεσε στα 1948 και

που άφηνε εποχή στον «'Αρχιτέκτονα», στην «'Οχλοκρατία», καθώς και στο ρόλο του Ταθερνιέ στην «Μονομαρτη». Δεν θα πούμε, λοιπόν, πολλά. Όχι γιατί δεν το άξίζει. Άντίθετα, ή τόσο παραγωγική δουλειά του, το λαμπρό ταλέντο του, ο καλλιτεχνικός του δυναμισμός και ή ποιότητα του στάθμη — στάθμη που δεν μάς έχουν συνηθίσει πολλοί από τους καλλιτέχνης της μουσικής μας σκηνής — έχουν συνθέσει τέσσα τόσα στοιχεία, μάς έληροδότησαν τόσα άνέκδοτα και τόσο δράση, που το σύνολο θ' άδικηθή από τις λεπτομέρει-

ες. Ο Μάνος Φιλιππίδης ύπηρε σε στον τομέα του ένα από τα πολυτιμότερα κεφάλαια της μουσικής θεατρικής ζωής και από τους άέχεστους στυλοβάτες του έλαφρού θεάτρου μας, ενός θεάτρου, που όσο φεύγουν εκείνοι που το έδημιούργησαν, άρχίζει να παίρνη επικίνδυνο δρόμο. Δρόμο που δεν οδηγεί προς τα έμπρός. Γι' αυτό, μορφές σαν τον Μάνο Φιλιππίδη θα μένουν παντοτινά σαν σύμβολα μιας άέχεστης έπαχης δημιουργικής δραστηριότητας του έλληνικού μουσικού θεάτρου.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ένα μικρό διάλειμμα... μιά μεγάλη απόλαυσις!..

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΜΑΡΤΣΕΛΛΟ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ — ΑΝΙΤΑ ΕΚΜΠΕΡΓΚ

ΓΛΥΚΕΙΑ ΖΩΗ

Ποτέ άλλοτε στην ιστορία του κινηματογράφου μιά ταινία δεν προκάλεσε τέτοια καταιγίδα και τέτοιο σάλο όσο η «Γλυκεία Ζωή», το πολύκροτο άριστούργημα του πιο μεγάλου σκηνοθέτου της εποχής μας, του Φεντερίκο Φελλίνι, που κέρδισε 108 βραβεία με τη συγκλονιστική αυτή δημιουργία του. Είναι μιά καταπληκτική ταινία που ξεγυμνώνει την κοσμική κοινωνία της Ρώμης και ρίχνει άπλετο φως στ' αόληστα όργια και τη διεφθαρμένη ζωή της μεγάλης αριστοκρατίας. Ο Φελλίνι στρέφει τους προβολείς του στη σύγχρονη «λεωφόρο της αμαρτίας» και με σκηνές αφάνταστα τολμηρές αποκαλύπτει τα σύγχρονα Σόδομα και Γόμορρα στα σαλόνια του πλούτου και της αλλοσύνης. Όπως ήταν φυσικό, η πολύκροτη αυτή δημιουργία γνώρισε παντού ένα πρωτοφανή θρίαμβο. Δεκάδες εκατομμύρια θεαταί ως τώρα, μόνο στην Εύρωπη, μέσα σ' ένα παρολλήρημα καταπλήξεως, έμειναν άφωνοι μπροστά στον αφάνταστο ρεαλισμό του. Πραγματική πρόκληση στον πειρασμό ή 'Ανίτα Έκμπεργκ και άφθαστος στον κυνικό ρόλο του ο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, πλαισιώνονται από τρεις θαυμάσιες της σαγήνης, 'Αννίκα Αλιμέ, Μαγκκαλί Νοέλ και 'Υβελ Φουρνά και τον Λες Μπάρερ. Η «Γλυκεία Ζωή» προβάλλεται από την Δευτέραν στους κινηματογράφους: «ΠΑΛΛΑΣ», «ΟΡΦΕΥΣ», «ΑΘΗΝΑ», «ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ» και «ΙΛΙΣΙΑ».

ΦΛΟΓΕΣ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ

ΚΕΝΝΕΘ ΜΟΥΡ — ΛΩΡΕΝ ΜΠΑΚΩΛ

Μιά υπερκολλοσιαία περπέτεια, ασύγκριτου μεγαλείου, μοναδική σε σύλληψη, καταπληκτική σε σκηνοθεσία, συγκλονιστική σε δυναμισμό, έχει για θέμα της μιά έπική τιτανομαχία μέσα στη λαίλαπα της αντίστασης. Στις θωελλώδεις σκηνές των μοχών λωμθάνουν μέρος δέκα χιλιάδες ιππείς και εκατό χιλιάδες άνδρες τακτικού στρατού! Πρωταγωνιστούν, σε δυο καταπληκτικούς ρόλους, ο αδέξιος από το «Βίσαρκα» Κέννεθ Μούρ και η υπέροχη Λωρεν Μπακώλ, μαζί με τον πάντοτε δυναμικό Χέρμπερτ Λόμ. Η «Κολοσιαία αυτή ταινία προβάλλεται από την Δευτέραν στους κινηματογράφους «ΤΙΤΑΝΙΑ» και «ΑΣΤΟΡ».

"Ενός"

Σεκαρρίζει
ας' όλα
τα Σκωτσέζικα

FINEST SCOTCH WHISKY
V.A.T. 69
REGISTERED
Wm. Sanderson & Son Ltd.
DISTILLERS.
LEITH, SCOTLAND

By Appointment
Scotch Whisky Distillers
to the late King George VI
Wm. Sanderson & Son, Ltd.

Γιά κάθε χαρούμενη εκδήλωση

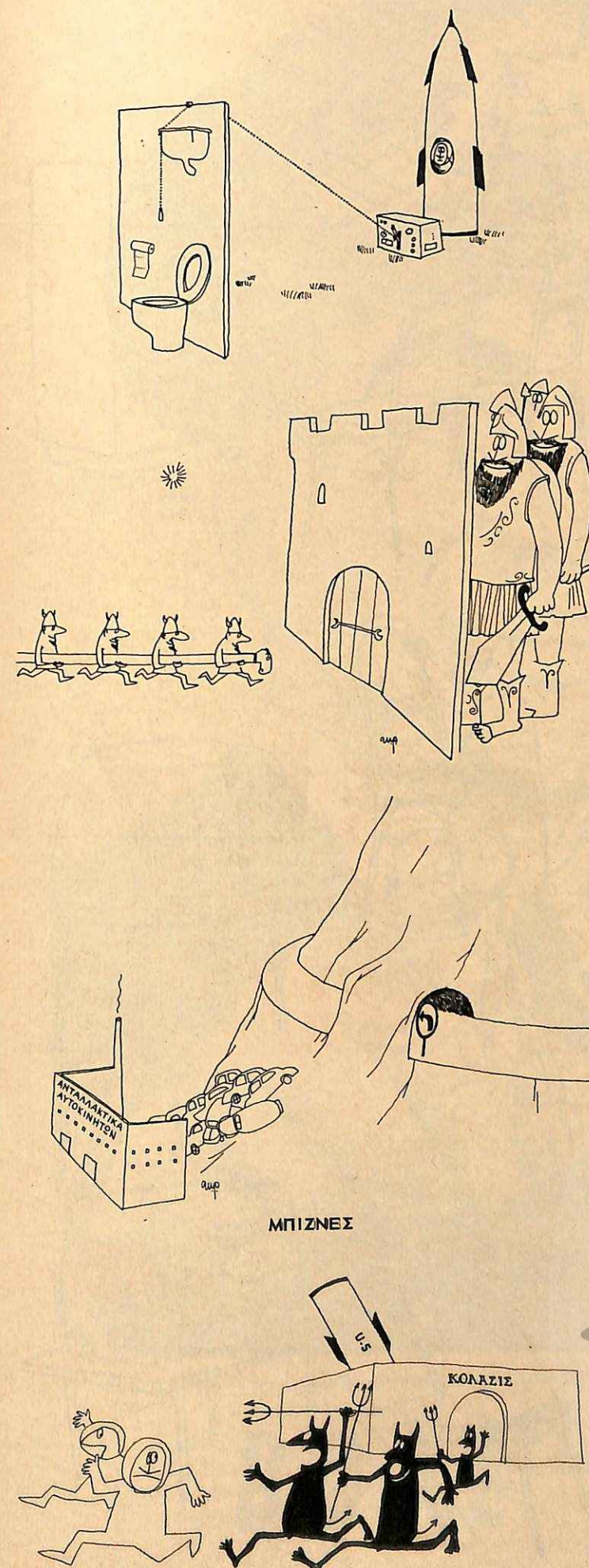
V.A.T. 69

ΤΟ ΟΥΪΣΚΥ

μέ τιν' ασύγκριτη ποιότητα

Χιούμορ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

εύχαριστεί
ξεκουράζει
τονώνει

‘Η πιο εύπρόσδεκτη φιλική χειρονομία

Δέν αρκεί νά προσφέρετε έναν καφέ, πρέπει νά είναι καί καλός — καί ο καλός καφές κρίνεται στο φλυτζάνι. Γι' αυτό προτιμήστε το ΝΕΣΚΑΦΕ, πού έχει σταθερή ποιότητα, υπέροχο άρωμα καί ασύγκριτη γεύση.

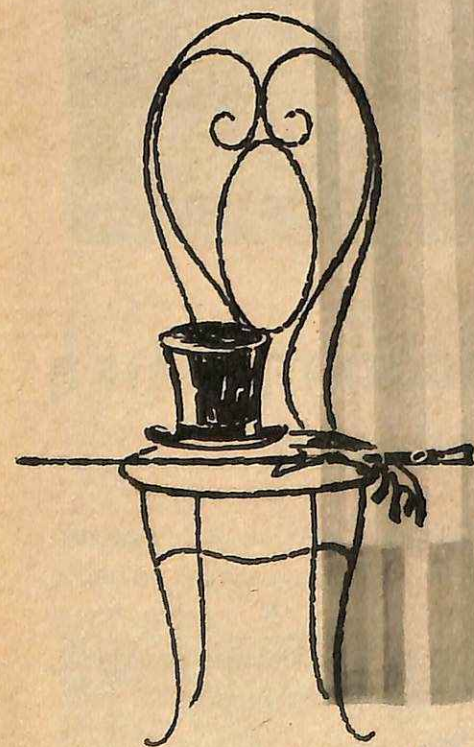
Γιά τούς φίλους πού δά σάς έπισκεφθούν, τί καλλίτερο από ένα φλυτζάνι Νεσκαφέ. Σημειώστε ότι κάθε κουταλιά Νεσκαφέ Ισοδυναμεί με 43 κόκκους καφέ!

NESCAFÉ το πιο περιζήτητο στον κόσμο

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Α. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 18 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3 - ΤΗΛ. 27.033

Τὸ φῶς
μπαίνει διακριτικά
στὸ σπίτι σας
μέσα ἀπὸ βουαλάζ
STOFFELS

S7/2

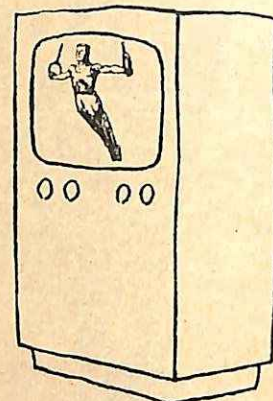
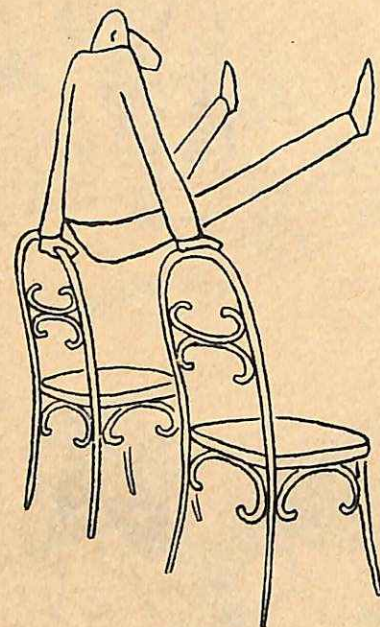
Ἑλβετικά στόρ ἐξαιρετικῆς
ἀντοχῆς. Δὲν κιτρινίζουν καὶ
δὲν καίγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Ταιριάζουν σὲ κάθε σπίτι, σὲ
κάθε ἐπίπλωσι. **STOFFELS**,
τὸ ἀνώτερο ἑλβετικὸ βουα-
λάζ.

Ζητήστε ἐπιμόνως νὰ σᾶς
δείξουν στὴν οὐχία τὸ σή-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

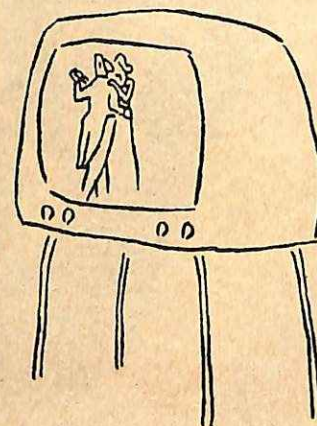
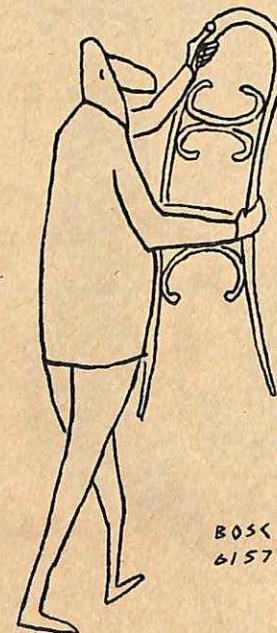

ΧΙΟΥΜΟΡ

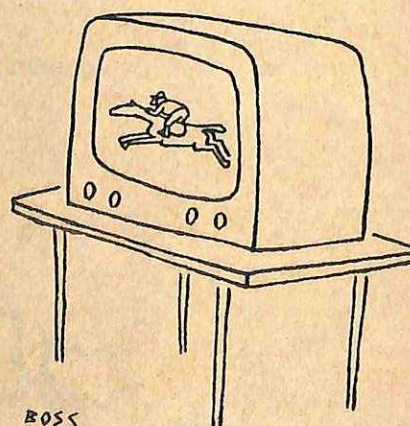
Ἡ ΘΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑΙ Ὁ BOSC

BOSC
6157-6

BOSC
6157-7

BOSC
6157-8

Γιὰ
μᾶς
δὲν
εἶσθε
ὁ
καθένας!

Εἶσθε ὁ διαλεχτός φίλος, πού ἀπολαμ-
βάνει τὰς ἀνέσεις καὶ τὴν ἐπὶ πλέον
ταχύτητα τῶν ἀεριωθουμένων καὶ πού
ἐπιπροσθέτως τὸν περιποιούμεθα ἐντε-
λῶς προσωπικά. Σὲ ὅλον τὸν κόσμον ἡ
B.O.A.C. φροντίζει γιὰ σᾶς!

**καὶ στοιχίζει φθηνότερα
ἀπὸ ὅσο φαντάζεστε!**

Συμβουλευθῆτε τὸν Πράκτορά σας ἢ ἀποταθῆτε στὰ γραφεῖα τῆς B.E.A. - Ἀμαλίας 2 καὶ Ὁδῶνος, τηλ. 22.521

B.O.A.C.

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

το ζουτρό του 20^{ου} αιώνα

Είδικό για σάς
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφίστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισί σας θα
είναι και μία επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια

Ζητήστε το σήμερα.

Στο Φαρμακείο σας.

Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Φιάλη 4 λουτρών δοχ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικών μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών δοχ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

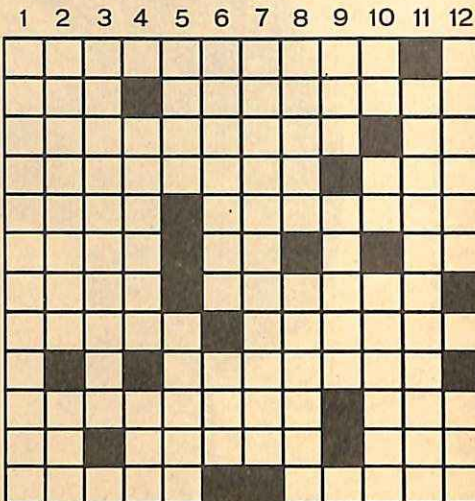
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ένα περίφημο χάλκινο
αγαλμα του Μύρωνος.
2. Με αυτό τελειώνει η
ζωή... — Έορτη άλ-
λοθρήσκων, συνδυα-
σμένη με νηστείαν.
3. Τέτια πουλιά είναι τα
αηδόνια — Άραβικόν
άρθρον.
4. Παίζεται διά στροφά-
λου, όπως η ρομβία,
ένάρθρως — Γνωστή
οπερέττα του Φ. Λέ-
χαρ.
5. Η αρχή της πέμπτης
έντολης — Τόσα χρό-
νια εκυδέρνησε ο Ό-
θαν (άντιστρ.).
6. Νήσος του λατιμικού
κόλπου, παλαιόν όρη-
τήριον πειρατών, που
προησπίζε τόν λιμένα
της Μιλήτου, αντιστρό-
φως (όμοιος λέξις με
ένα των κυριωτέρων
προϊόντων μας) — Του
601 η γραφή — Άνα-
φορ. αντωνυμία (άρσ.).
7. Γνωστή από πάμπολλα διαζύγια...
πόλις — Έξολοθρεύει συχνά έκ-
τοντάδες χιλιάδων Ίνδων, ένάρ-
θρως.
8. Τόν αποφεύγει κανείς μόλις πιά-
ση τó κρύο (αίτ. δημ.) — Ποτα-
μός ηγαζών εις τó δυτικόν Κογ-
κό, ένάρθρως.
9. Σ' αυτά είναι άθαστοι οι Έ-
θραίοι.
10. Υπήρξε και τέτιος στή μουσική
ó άείμνηστος Μητρόπουλος (αί-
τιατ.). — Αύστριακαί λουτρο-
πόλεις (άντιστρ.).
11. Χειλέφονον, αντιστρόφως — Ό
Γάλλος τó θέλει... με κάθε του
φαγητό! — «...σπείρης θα θερί-
σης» (παροιμ.).
12. Σούφρα, πιέτα — Όλες μαζί.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Την δημιουργεί ένιστε ή υπερβο-
λική χρήσις φαρμάκων.
2. Αί κάτοικοι ευρωπαϊκού κράτους
— Πρόβεςις.
3. Ίσπανική πανεπιστημιούπολις
(αίτιατ.).

4. Και οι κάτοικοι του προαναφερ-
θέντος κράτους — Τρία σύμφω-
να που αποδίδουν, αντιστρόφως,
τόν αριθμόν «129».
5. Έπτανησικό επίφωνημα — Γνω-
στή πλατεία τών Παρισίων.
6. Μετακινείται με πηδήματα (αίτ.
δημοτ.). — Συνήθης κατάληξις
τοπωνυμίων στήν Κεφαλληνία.
7. Γνωστός ποδοσφαιριστής μας ά-
πό τήν... Καλαμάτα (ένάρθρως).
8. Η μικρότερα τών έπαρχιών της
Νοτιοαφρικανικής Ένωσεως (άν-
τιστ.). — Μπορεί να ύπνοη και
ένα ζωγραφικό έργο, αντιστρό-
φως (δοτ.).
9. Δημοτική όνομασία της Πάρνηθος
— Κλωστή... από τήν άνάποδη.
10. Κητικόν — Υποθετικόν — Συν-
εκδοχικώς, σωματείον, σύλλογος.
11. Μαριονέττες...
12. Έμεραργία πληρωνόμενη εις πλοϊ-
ον του όποιου καβουστερεί ή φόρ-
τωσις ή εκφόρτωσις (άντιστρ.)
— Αριθμός, όπτικώς.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο τó δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από όποιοδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό τó τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε τήν μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώσετε τώρα τή λέξι, που
βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα
τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τών δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι τών 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τών 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι, τών 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τó σύνολο τών
βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για τήν εβδομάδα από 18 έως 24 Νοεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου

Τό νόημα της ζωής πρέπει να τó άντλη κανείς από τά διδάγματα.
Μην προσπαθήσετε να μεταβάλετε μιιά κατάσταση δημιουργημένη
πρίν εμφανισθήτε στο προσκήνιο. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου

Τό λάθος δέν πρέπει να τó θεωρήτε άσάφισμα. Είστε άνθρωπος
με σωστές άρχές και ιδέες. Προσγειωθείτε στήν πραγματικότητα.
Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθμός 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου

Μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας θ' άποκτήσετε από τή στιγμή
που θα σας βοηθήσει φιλικό σας πρόσωπο στήν πραγματοποίηση
τών σχεδίων σας. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθμός 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου

Πρέπει να σταθεροποιήσετε τή θέση σας προσπαθώντας να κινή-
σετε τó ενδιαφέρον. Ισχυρών προσώπων, που θα σας υποστηρίξουν
στήν κατάλληλη στιγμή. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθμός 4.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου

Μην προσπαθήτε να παίξετε τó ρόλο σας χωρίς να τόν πιστεύ-
ετε, γιατί θα Καταλάβουν τά σχέδιά σας. Έχετε όλα τά προσό-
τα να επιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθμός 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπρίου

Περάσατε τó δύσκολο μονοπάτι που ήται. μπροστά σας. Τώρα
χρειάζεται άνασυγκράτηση για να μπορούσατε να άντεπεξέλθετε
στις άνοποδιές. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθμός 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπρίου-22 Οκτωβ.

Πολλά θα σας πούν για κάποιο πρόσωπο που σας ενδιαφέρει. Αν
θέλετε να μν, κάνετε κανένα άνεπαρόδωτο λάθος μην παρασυρ-
θήτε από τά λόγια τους. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθμός 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοβρίου

Με τήν σχολαστικότητά σας, θα χάσετε και τούς λίγους φίλους
που σας έχουν μείνει έπειτα από τή στάση που κρατήσατε σε ώ-
ρισμένα οικογενειακά ζητήματα. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 6.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου

Τό θάρρος σας θα σας σώσει για μιιά ακόμη φορά από τήν κατα-
στροφή. Σηριχθήτε στήν φιλία και τήν κατανόηση ά.θρώπων του
στενού σας περιβάλλοντος. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθμός 1.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκεμβρίου-19 Ιαν.

Θα σας ευγνωμονούν για τó ενδιαφέρον που δείξατε στις δύσκο-
λες στιγμές τους, αν εγκαταλείψετε τις ένδοξικές σας τάσεις
και άποκαλυφθήτε. Κουράγιο Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθμός 4.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρίου

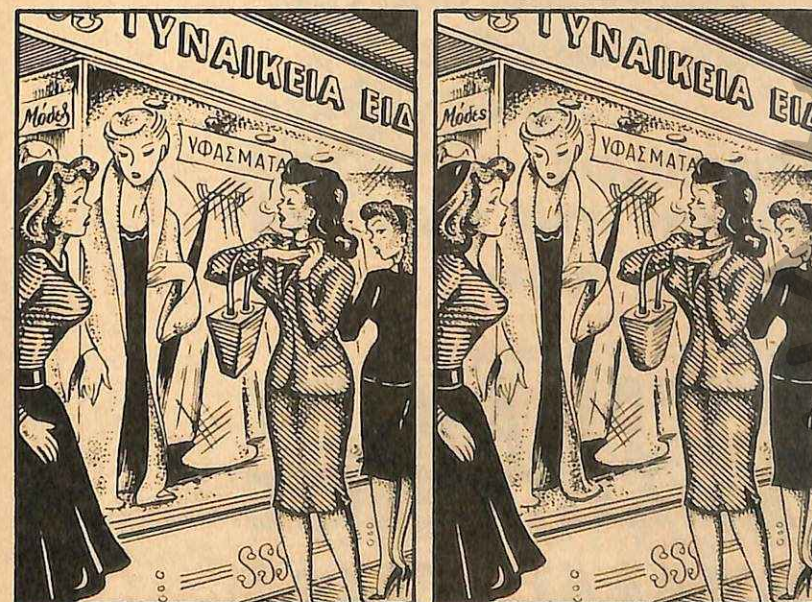
Πησιάζει ή στιγμή να δείξετε ότι μπορείτε κ' έσεις να δημιουρ-
γήσετε τις προϋποθέσεις μιιάς πραγματικής επιτυχίας στον έπαγ-
γελματικό τομέα. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθμός 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου

Με τήν αστάθεια του χαρακτήρος σας καταρωάσατε να χάσετε τή
μοναδική ευκαιρία που παρουσιαζέταν στή ζωή σας. Υπάρχει
καιρός να επωφεληθήτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθμός 8.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τó πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να
τά βρήτε;
Οί λύσεις στή σελ. 82

Ό υαφός υαφός είναι τέχνη
Ό υαφός υαφός είναι BRAVO

Πολιτική, τέχνη, μόδα...
Δέν γίνεται κουβέντα,
χωρίς καφεδάκι ελληνικό,
πατροπαράδοτο.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Άγοράζεις μια όμολογία
και

- Συμμετέχεις σε 23 κληρώσεις με κέρδη 94.000.000 δραχμές
- Εισπράττεις τόκο 5% άφορολόγητο
- Άσφαλίζεις τὰ λεπτά σου και στο τέλος τὰ παίρνεις πίσω

**ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ**
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

ΣΥΜΒΑΛΛΕΙΣ ΣΤΗΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΟΥ

Και έχει

- Τόκο 5%
- Μεγάλα κέρδη λαχνών
δυο φορές το χρόνο
- Άφορολόγητα

**ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ**
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Ένα προϊόν όμορφιάς

πού έπεβλήδη

παγκοσμίως

Όταν φανή η πρώτη άσπρη τρίχα
στά μαλλιά... είναι κάτι που κάθε γυ-
ναίκα θα ήθελε να το κρατήσει μυστικό,
κάτι που θα ήθελε να το αποφύγει.
Μ' ένα απλό λούσιμο
μέ το Χρωμοσαμπουάν ΒΕΛΛΑΤΟΝ
μπορείτε καί σεις να επαναφέρετε
τά μαλλιά σας στον φυσικό νεανικό
τους χρωματισμό ή ακόμη να τους
δώσετε μία νέα απόχρωσι από
τό Μαύρο μέχρι τό άνοιχτό Ξανδό.

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Γεν. Αντιπρόσωποι διά την Ελλάδα.
ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ
ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ: 32.844
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΣΥΛΛΑΒΑ ΚΑΙ ΤΡΙΣΥΛΛΑΒΑ...

♦ Με πλήρη επίγνωση της ιστορικής της εύθυνης και της ήθροπλαστικής της άποστολής, ή στήλη αυτή χαιρετίζει Ένα συμβάν, του οποίου την γεωγραφική άκτινοβολία δέν άπακλείεται να αισθαν- θούμε καί έμείς πολύ συντόμως.

♦ Από τών άρχών του μεσούντος ήδη Νοεμβρίου, οι Άγγλοσάξονες δικαιούν- ται να λένε «Όττο»!

♦ Καί όχι μόνο να τό λένε, άλλα καί να τό γράφουν καί να τό τυπώνουν καί να τό διαβάσουν τυπωμένο. Κι αυτό, κι ό- λες τις παρεμφερείς εκείνες λέξεις που σχετίζονται με την άναπαγωγική τέ- λεση, ή όποία στη γλώσσα μας άποδίδε- ται με την τρισύλλαβη εκείνη καί θαυ- μαστά περιγραφική Εύκτική.

♦ Γι' αυτή την κατηγορία τών έννοιών, στην καθομιλουμένη, οι Άγγλοσάξονες έχουν έναν όρο ειδικό: Τις λένε «οι λέ- ξεις τών τεσσάρων γραμμάτων» καί εί- ναι πράγματι μία εύεξηγητή σύμπτωση τό γεγονός πως όλες οι άγο- ραίες άγγλικές λέξεις, που άναφέρονται όχι μόνον στην έρωτική τελε- ουργία, άλλα καί σ' άλλες όργανικές ανθρώπινες τελείσεις, άπαρτί- ζονται άποκλειστικά από τέσσερα γράμματα, ώστε, άν τις άραδειάση κανείς στη σειρά, να μπορή να σχηματίση ένα πολύ εύχο καί ειδυλλια- κό κινέζικο ποίημα...

♦ Καί τώρα τίθεται τό έρώτημα: Τί θα γίνη άν κατεβή κανενός από μάς να θυγή καί στα έλληνικά, πλήρως άλογόκριτο, τών Έραστή της Λαίδης Τσάτερλευ; Ή περιπέτεια εκείνης της καμμένης της Κάμα Σούτρα θα πρέπει να έχη καταστήσει τούς έκδότες μας άρκετά προσεκτικούς.

♦ Από την άλλη μεριά άναρωτιέται κανείς: Άξίζει τόν κόπο να έν- θαρρύνουμε τα δικά μας δικαστήρια να ακολουθήσουν την άγγλική νο- μολογία; Θα γίνη, άραγε, καλύτερη ή ζωή μας άν μεταφέρουμε καί στον έντυπο χάρτη τών αντίλαλο τών όσων άκούμε στις πιάτσες τών ταξί, ού μόν άλλα καί σε μερικά από τα πολύ κοσμικά μας σαλόνια;

♦ Ήδη, ώρισμένοι γελοιογράφοι μας έχουν πάρει έναν άνεξέλεγκτο κατήφορο μ' όλα εκείνα τα βάζα της νυκτός καί τα ύπαιθρια άποχωρη- τήρια καί τα μακάβρια φέρετρα, με τα όποία προσπαθούν να μιμηθούν δήθεν ώρισμένους ξένους συναδέλφους τους.

♦ Ήδη ή Άνορθογραφία έχη άναχθή πλέον σε ύφος φιλολογικό.

♦ Καί ήδη ή «Έκλογή», με την πρωτοποριακή της πολιτική, μάς προσέφερε έντύπως καί όλογράφως την ευδία του Καμπρόν, έστω καί υπό μορφήν ήθελμένης άνατυπώσεως τυπογραφικού λάθους.

♦ Έ, κ' ύστερα;

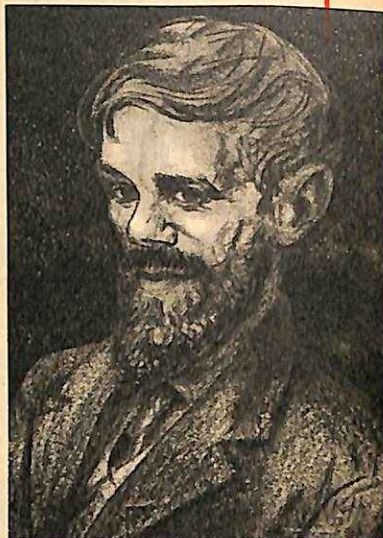
♦ Όλη ή πορεία του ανθρώπινου νού είναι να κάνη τη ζωή μας πιο σύνθετη καί πιο περιπελεγμένη. Όλη ή προσπάθεια του ανθρώπου εί- ναι να έκφράση τό ζωάδες κατά τρόπο πρωτότυπο, εύχο, άρμονικό, ήτοι ανθρώπινον. Με όσο τό δυνατόν περισσότερες λέξεις, με όσο το δυνατόν περισσότερες νότες, με όσο τό δυνατόν ώραιότερους συνδυα- σμούς χρωμάτων.

♦ Αν καταφεύγαμε είτε στην άγγλοσαξονική, είτε στην νεοελληνική έκφραστική συντομία, τότε καί τό έργο της στήλης αυτής θα ήταν ά- πλούστατο: Δέν θαχε παρά να κατασκευάση μία σφραγίδα με τό εύσμο δισύλλαβο καί να την άποθέτη επάνω σε όποιαδήποτε φωτογραφία της σύγχρονης άθηναικής κοινωνικής, επαγγελματικής καί πνευματικής ζωής.

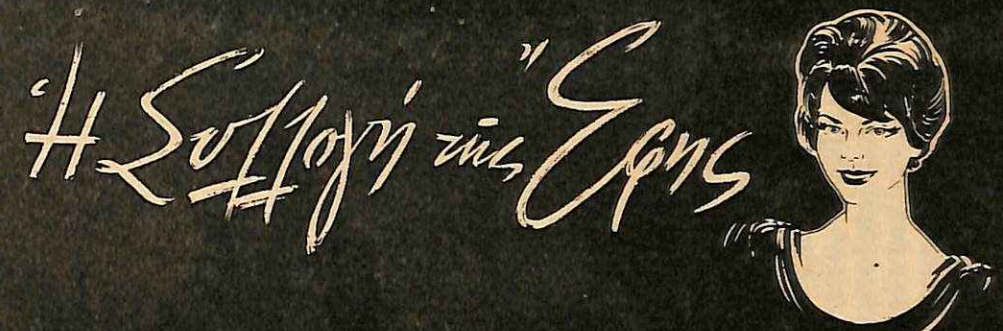
♦ Άλλα ή μέση λύση είναι άπλή: Κανένας λόγος δέν ύπάρχει να με- ταφέρουμε αύτούσια την χυδαία όρολογία, είτε στο χαρτί, είτε (έτσι που πάμε κι αυτό μπορεί να γίνη) στον άέρα... Ή Παλαιά Διαθήκη καί ή Νεοελληνική Ποίηση προσφέρουν ένα σωρό έκφράσεις με τις όποιες μπορεί κανείς να πη τό ίδιο πράγμα κατά τρόπο άξιοπρεπή.

♦ Ή βωμολοχία είναι, άλλωστε, μία διέξοδος αισθημάτων που, ού- σιαστικά, μπορεί να διοχετευθή προς οίανδήποτε κατεύθυνση. Γιατί να ύποφέρη ή έξαδέλφη του ύβριζόμενου, όταν ή ίδια άπειλή μπορή να στραφή κατά του κατέλλου της θείας του; Έτσι κι άλλώς λόγια εί- ναι καί στη μία καί στην άλλη περίπτωση.

♦ Είναι άνάγκη να είναι λόγια π ρ ο σ τ υ χ α, που μονάχα στην πο- λύ ίδιωτική ζωή τών ανθρώπων μπορούν να γίνουν λόγια έμπνευστικά;

Index

Αλλοτε το πάχος στα παιδιά και στις μέλουσες μητέρες έδωρετο υγεία και όμορφιά. Ή σύγχρονη, όμως, επίσημη έχει τελείως διαφορετική γνώμη. Πιστεύει ότι είναι άσθενεια που πρέπει να καταπολεμηθεί με την ίδια επιμονή, όπως και οι άλλες παθήσεις. Κι' ός πάρουμε σαν παράδειγμα τις μέλλουσες μητέρες. Πρέπει να είναι ευδαιμονίες με άσβεστο και φώσφορο, αλλά να μην πάρουν κατά την διαρκεία της εγκυμόσυνης περισσότερο από δέκα κιλά. Τα πιο πολλά, όμως, χάνε το πάχος της μητέρας δέν έπαρ'ε κανένα ρόλο. Κ' οι γιατροί ποτέ δέν προσπαθούν να τις πείσουν να κάνουν δίαιτα. Αντιθέτως τους έλεγαν να τρώνε πολύ για να κάνουν υγιή παιδιά. Τώρα, όμως, κάθε μήνα λυγίζουν την μέλουσα μητέρα και της δίνουν το άσβεστιο και το φώσφορο που χρειάζεται με το περίφημο καναδικό γάλα στυμιακής παρασκευής Canalex. Χωρίς τις διαβερές για την υγεία και τη σιουεττία λιπαρές ουσίες του γαλατού, το γάλα αυτό της καναδικής διουμχανίας είναι μοναδική τροφή για τις μέλουσες μητέρες και για τα παιδιά, που όταν συμπληρώσουν τα δύο πρώτα χρόνια της ηλικίας τους χρειάζονται το άσβεστιο και τις βιταμίνες χωρίς, όμως, να πρέπει να παίρνουν δάρος.

Μέ **1** - Λούσιμο...

... σέ **10'** Λεωτά..

... **15** Χρόνια Νεώτερη!!!

Μέ τό Χρωμο-Σαμπουνάν
Color elle COLORELLE
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
L'ORÉAL-PARIS

ADAMS-TRAINER

ΟΡΓΑΝΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

Δέκα λεπτά την ημέρα σέ λίγο διάστημα. 'Αποκτάτε νεανική φόρμα, σώμα γεμάτο υγεία και αισθάνεσθε ευεξία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΙΔΙΚΑΡΗΣ

'Ακαδημίας 61-Παραπλεύρως Λυρικής Σκηνής-Τηλ. 612.567

Έδω
κι'
Έκει

Τώρα
είναι αυτός
δού μ' αγαδιάει

Ήμουν πολύ δυστυχής πρίν λίγο καιρό γιατί τό πρόσωπό μου ήταν γεμάτο από μπιμπίκια, κοκκινίλες και σπυράκια. Καί πραγματικά φοβόμουν μήπως χάσω την αγάπη του άνδρός μου, απ' αυτά τά μικροελαττώματα. Τώρα όλα έχουν αλλάξει, με αγαπάει πιο πολύ από κάθε άλλη φορά. Τό μυστικό μου; Μά απλούστατα, ή περιποίηση του δέρματος με TOKALON. Καί νά πώς: Τό βράδυ απλώνετε στό πρόσωπό σας τήν κρέμα νυκτός TOKALON - τροφή του δέρματος - με BIOCEL. Ένόςω έσεις κοιμάστε ξαναδίνει στό δέρμα τήν ελαστικότητα του και εξαφανίζει τίς μικρές ρυτίδες. Τό πρωί, ή κρέμα ήμέρας TOKALON, μή λιπαρά, καθαρίζει τό δέουσα από κάθε μικροακαθαρσία και τό κάνει δροσερό, άπαλό και βελούδινο. Μεταχειρίζεσθε τακτικά τίς δύο αυτές κρέμες και τά αποτελέσματα θα είναι τά ίδια με τήν πιο ακριθή κούρα ώμορφιάς.

■ ■ ■ Η ΠΑΙΔΙΚΗ έγκληματικότητα έχει πόσει μεγάλες διαστάσεις στη Γαλλία. 30.000 νεαροί ηλικίας 13 - 18 ετών παραπέμπονται κάθε χρόνο στα δικαστήρια ανηλίκων του Παρισιού, για διάφορες έγκληματικές πράξεις.

■ ■ ■ Η ΕΠΑΡΧΙΑ τής Μαδρίτης θα προσφέρει στη μνηστή του Βέλγου βασιλέως Φαμπιόλα, μία σκαλιστή άση- μένια σκακιέρα.

■ ■ ■ Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ «αγγελάριος» δρ Άντενάουερ έχει πάρει ως τώρα «τιμή» ένεκεν» 15 διδακτορικά διπλώ- ματα.

■ ■ ■ ΣΤΟ Παρίσι ώργανώθηκε τελευ- τία μία διεθνής «διάσκεψη» μπάρμαν με θέμα τήν τυποποίηση των κοκταί- ηλς.

■ ■ ■ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ των ύπνω- τικών και γενικά των κατευναστικών φαρμάκων πήρε τέτιες διαστάσεις στίς 'Ην. Πολιτείες, ώστε άρχισε νά υπολο- γίζεται στίς έκτιμήσεις του κόστους τής ζωής.

■ ■ ■ ΜΙΑ άγγλική εταιρία, για νά βο- ηθή τά μέλη του προσωπικού της, νά γίνουν μέτριοί της, τους δανείζει χρήματα χωρίς τόκο και τους προσφε- ρει τίς μετοχές της κατά 15% φθη- νότερα από τήν τιμή πού έχουν στό χρηματιστήριο.

■ ■ ■ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ των ιερών αυξάνει με μεγάλη ταχύτητα στην 'Ασία και τήν 'Αφρική.

■ ■ ■ ΣΤΗ Γαλλία έχουν κατασκευα- σθή φορητά τηλέφωνα για έμπιστευ- τικές συνομιλίες. 'Ακούγονται σέ ά- κτίνα 500 μέτρων, όσος θόρυβος κι' άν υπάρχει.

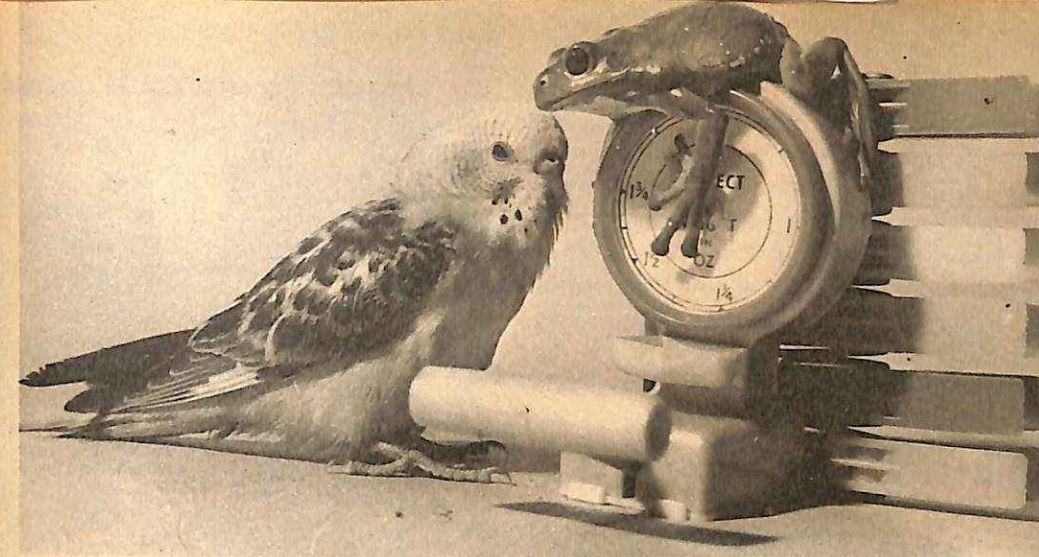
«ΙΡΛΑΝΔΑ» Τό σεντόνι του Έλληνικού Νοικοκυριού

Από τίς πρώτες ψυχρές του φθινο- πόρου ως τήν τελευταία κρύα νύχτα του χειμώνα, ή ζεστασιά του κρεβατιού είναι τό όνειρο των κουρασμένων άν- θρώπων. Στή γλυκειά θαλπωρή της μπορούν νά ήσυχάσουν, νά όνειρευτούν, ν' άφουγκραστούν τή μακρινή πνοή του ανέμου, τό τραγούδι τής θροχής, τόν ψάγμο των πεσμένων φύλλων, όλα αυ- τά δηλαδή πού συνθέτουν τήν γοητεία μιας χειμωνιάτικης νύχτας...

Στά μάλλινα σκεπάσματα πάει ό νοός μας όταν μιλάμε για καλοστρω- μένο χειμωνιάτικο κρεβάτι. Μά, άν απ' αυτά λείπει τό κατάλληλο σεντόνι δέν θα πετύχουμε παρά μόνο μία τσα- χειά πίεση. Τό σεντόνι συγκεντρώνει τήν θερμότητα των μαλλίνων σκεπαμά- των και τήν ενώνει με τήν θερμότητα του σώματος, δημιουργώντας τήν ιδεώ- δη θερμοκρασία για έναν άνετο, ξε- κούρστο ύπνο.

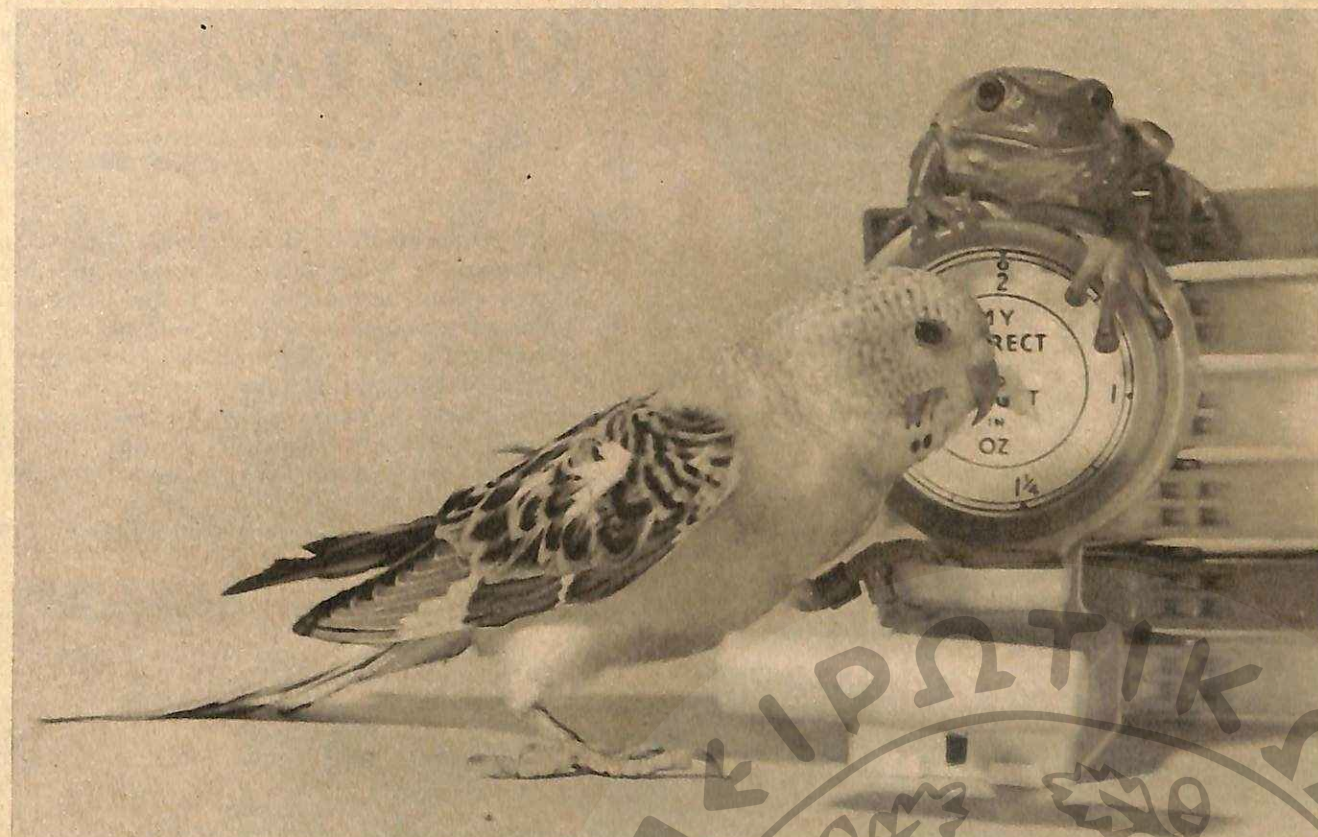
Άλλά για νά τό πετύχουμε χρειάζε- ται τό καλό σεντόνι: Τό σεντόνι «ΙΡ- ΛΑΝΔΑ» τής Πετραϊκής-Πατραϊκής. Στερεό και πάντοτε χιονάτο, φτιαγμένο 100% από έλληνικό φινό βομβάκι, είναι ή καλύτερη έγγυηση ένός ευχάριστου ύπνου. Τό σεντόνι «ΙΡΛΑΝΔΑ» δίνει ό μορφή σέ κάθε κρεβατοκάμαρα. Είναι τό σεντόνι του ελληνικού νοικοκυριού!

■ ■ ■ ΠΟΤΕ βεβαίως δέν θα φανταζό- σατε ότι ό Κρούσσος θα μπορούσε νά γίνει... κούκλα. Καί όμως έγινε και είχε μεγάλη έμπορικη επιτυχία. Έ- ιας έξυπνος κατασκευαστής παιχνι- διών έφτιαξε τόν Κρούσσος κούκλα, πού χτυπάει τή γραδιά του στό τρα- πέζι! Δέν προφταίνει νά πουλή!

Μάθετε τό βάρος σας. Είναι ό καθρέφτης τής υγείας...».

«Στοιχείμα, δέν είναι παραπάνω από δέκα γραμμάτια...».

(Φωτ. Camera Press)

Δέν κοπίασε πολύ ό γνωστός φωτογράφος του Λονδίνου Στήβ Χέντυ νά πείση τά δυό αυτά ά- συνήθιστα μοντέλα του νά του ποζάρουν. Μόλις τούς τοποθέτησε μπρός σέ μία μικρή ζυγαριά, ό βάτραχος και ό φτερωτός φίλος του στρώθηκαν του καλού καιρού στό παιχνίδι, προσφέροντας στό φακό του Χέντυ άφθονα στιγμιότυπα. Ό βάτρα- χος κατέλαβε θέση ιδιοκτήτη τής ζυγαριάς και καλούσε τόν πελάτη νά εμάθη τό βάρος του». Τό παιχνίδι επανελήφθη αρκετές φορές, ώπου οι δυό φίλοι τά τσουγκρισαν κάτω, όταν ό πελά- της θέλησε νά γίνει και αυτός ιδιοκτήτης. Τότε επενέβη τό χέρι του κ. Χέντυ και ή ζυγαριά ά- νελήφθη...

Ζυγισθήτε παρακαλώ

ΤΟ ΠΟΥΛΑΚΙ, ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙ ΚΑΙ Η ΖΥΓΑΡΙΑ

«Λάθος! Είναι χαλασμένη ή ζυγαριά σου, κ. Βάτραχε...».

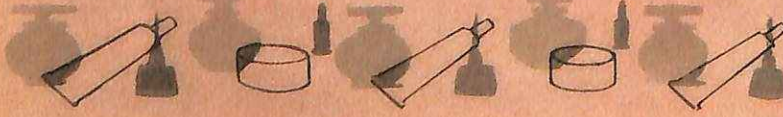

“Ο,τι χρειάζεται η όμορφιά
σας για να αναδειχθῇ...!

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τὰ Γαλλικά Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

Η ΚΑΤΙΑ Βάν Ντίκ, η ψηλότερη γυναίκα του κόσμου, κατά την άφιξή της στη Βιέννη. Είναι ψηλότερη κατά αρκετά... κεφάλια απ' όλους όσοι βρίσκονται γύρω της.

(Φωτ. Helmut Forster Wien)

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΙΓΑΣ

ΥΨΟΣ 2Μ. 32 — ΒΑΡΟΣ 157 ΚΙΛΑ

Η Κάρτια Βάν Ντίκ είναι ασφαλώς η ψηλότερη γυναίκα του κόσμου. Η Κάρτια, που έχει γεννηθῇ στην Ολλανδία, βλέπει τους άλλους ανθρώπους από το ύψος των 2.32 μέτρων της! Φοράει παπούτσια που έχουν νούμερο 52, ζυγίζει 157 κιλά και το μόνο πράγμα που βρίσκει ν' αγοράσει έτοιμο είναι — όπως ή ίδια λέει χαμογελώντας — τὰ... μαντήλια της. Για ένα φόρεμα ή παλτό χρειάζεται υφασμα 8-10 μέτρων. Η Κάρτια, που εμφανίζεται συνήθως στην Αμερική, σε διάφορα νούμερα, κάνει τώρα μία «τουρνέ» στην Εύρωπη αρχίζοντας απ' την Βιέννη.

ΚΑΤΑ την άφιξή της στη Βιέννη, η Κάρτια Βάν Ντίκ γίνεται δεκτή από τον κοντότερο Αυστριακό, τον 28ετή νάνο Φρίτς Χάκλ, που έχει ύψος 0,99 μ.

Ρίπ Κίρμπυ

Ο καλός και πιστός Ντέσμοντ πείθει τον Ρίπ Κίρμπυ να φύγουν για διακοπές στο Ουέστ. Στο βάθος της καρδιάς του τρέφει ένα τρελλό όνειρο, ν' ανακαλύψει ούράνιο και ν' γίνη εκατομμυριούχος. Γι' αυτό εφοδιάζεται μ' ένα μετρητή Γκάιγκερκερ, που θα του υποδείξει το θησαυρό. Για κακή του τύχη, ένα ζεύγος απατεώνων, οι Νάς, που μόλις έχουν κληρονομήσει ένα τρισάθλιο κτηματάκι στην ίδια περιοχή, «ελατίζουν» τη γη τους με ραδιενεργές πέτρες και πείθουν τον Ντέσμοντ ότι ανακάλυψε ούράνιο. Του πουλάνε το κτήμα σε υπέρογκη τιμή, παίρνοντάς του τις οικονομίες όλης του της ζωής, και φεύγουν.

ΑΥΤΟΙ ΕΚΕΙ ΔΕΝ ΜΙΛΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΡΑΪ ΓΚΑΛΤΣ, ΣΤΟΓΚΙΣ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΡΙΠ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΩΝ ΝΑΣ.

ΝΑΙ, ΣΩΠΑ Ν' ΑΚΟΥΣΩ ΤΙ ΠΕΝΕ, ΜΠΕΛ...

ΜΙΛΑ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΑ. Τ' ΑΥΤΙΑ ΜΟΥ ΒΟΥΓ'ΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΚ-ΑΠ ΠΟΥ ΑΚΟΥΓΑ ΟΠΗ ΜΕΡΑ...

ΣΟΥ ΠΕΩ ΣΤΟ ΝΤΡΑΪ ΓΚΑΛΤΣ. ΜΟΠΙΣ ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΗ.

ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΠΟ Τ' ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΒΡΗΚΕ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Ο ΝΑΣ ΠΑΡΑΚΟΠΟΥΒΕΙ ΤΗΝ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΤΩΝ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΣΤΟ ΝΤΡΑΪ ΓΚΑΛΤΣ. Τ' ΑΥΤΙΑ ΤΟΥ ΠΕΤΑΡΙΖΟΥΝ.

ΝΑΙ, ΤΩΡΑ ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΥΠΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΚΑΡΣΟΝΙΟΥ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ.

Ο ΦΙΛΑΡΧΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΙΔΕΑ ΑΠΟ ΟΥΡΑΝΙΟ. ΚΑΙ ΒΗΚΕ ΟΤΙ ΑΖΙΖΕΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ.

ΑΚΟΥΣΕΙΣ ΟΤΙ ΑΚΟΥΣΑ, ΣΤΟΓΚΙ;

ΘΑΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΣΗ, ΜΠΕΛ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΝΕ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΜΑΣ...

ΑΧ, Σ' ΕΜΕΝΑ ΕΠΙΡΕΠΕ ΝΑ ΣΥΜΒΗ ΚΑΤΙ ΤΕΤΙΟ

ΣΤΟΓΚΙ, ΕΥΑΖΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΟΥΓΙΝ ΓΙΑ ΟΥΡΑΝΙΟ, ΠΡΙΝ ΦΥΤΩΣΗΣ ΤΙΣ ΠΕΤΡΕΣ ΣΟΥ.

ΘΕΩ Κ' ΑΡΑ ΠΗΝ ΣΑΜΠΑΝΙΑ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΝ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΩ

ΚΟΙΤΑ, ΡΙΠ. Ο ΝΑΣ ΩΘΝΑΖΕΙ ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ

ΘΑ ΘΕΛΗ ΙΣΩΣ ΝΑ ΜΑΘΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

ΟΤΙ ΑΚΟΥΣΑ, ΚΥΡΙΑ, ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΟΤΗΚΕΡΟΣ ΘΑ ΕΡΘΗ ΑΠΟ ΣΤΙΓΜΗ ΣΕ ΣΤΙΓΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΟΡΤΑΣΗ.

ΑΥΤΟΣ... ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΔΩ!

ΣΤΟΓΚΙ, ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΝ ΕΡΘΗ Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ;

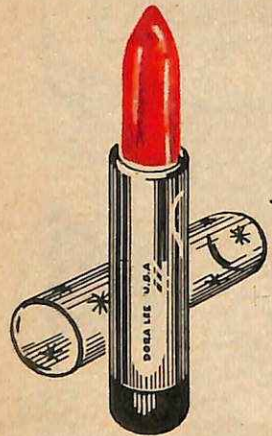
ΚΑΘΗΣΕ, ΘΑ ΣΟΥ ΠΩ ΕΓΩ...

ΟΙ ΜΑΚΚΑΤΑΠΙΑΝ ΤΟ ΔΟΛΟΜΑ, ΠΑΩ ΝΑ ΕΙΔΩ ΜΕΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ.

ΩΡΑΙΟ! ΚΙ ΕΓΩ ΘΑ ΕΙΤΟ ΜΕΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ.

ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ, ΝΤΕΣΜΟΝΤ! ΑΝ ΣΕΙΣΑΣ ΤΑ ΠΟΤΙΑ ΖΕΚΙΝΑ!

ΑΝ ΣΕΙΣΑΣ ΤΑ ΠΟΤΙΑ ΜΟΥ ΘΑ ΠΙΠΘΩΜΗΝΩΣ...

κοραλλένια
ύγρὰ
προκλητικά
βελουδένια

... πρέπει να είναι τὰ χείλη τῆς σύγχρονης
γυναίκας πού θέλει νὰ ἀρέση στο χορό, στὴν
ἐργασία, στὰ σπόρ, παντοῦ ...

Μπορεῖτε νὰ ἴ ἀποκτήσετε με κραγιόν:

Dora Lee

20 χρωματισμοί, ἀπ' τὶς πὶο μοντέρνες ἐξω-
τικές ἀποχρώσεις ὡς τὰ πὶο γλυκὰ πα-
στέλ, δίνουν τὴν εὐκαιρία σὲ κάθε γυναίκα νὰ
βρῇ τὰ χρώματα πού τῆς ταιριάζουν.

Τὸ μοναδικὸ συστατικὸ **LORAMINE** κάνει τὸ
κραγιὸν νὰ στρώνη ἀπαλὰ καὶ ὁμοιόμορφα.

ΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΗΣ DORA LEE

«CRISAL»

ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 14 — ΤΗΛ. 35-216 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ — ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΑ — ΦΑΒΕΝΤΙΑΝΑ

ΕΙΔΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕ ΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΙΔΗ

Ἀποκλειστικοὶ εἰσαγωγεῖς μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Ἑργοστασίων.

ΠΩΛΗΣΙΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΗ — ΛΙΑΝΙΚΗ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ: 1. ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ 2. ΠΑΥΛΟΣ 3. ΛΑΛΗΣΤΑΤΑ 4. Η ΕΛΑΤΕΡΙΝΑ 5. ΕΥΑ 6. ΤΡΙΑΝΤΑ 7. ΡΕΙΝΟ 8. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ 9. Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ 10. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 11. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 12. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 13. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 14. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 15. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 16. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 17. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 18. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 19. ΣΥΝΘΕΤΗΝ 20. ΣΥΝΘΕΤΗΝ

Ο ΕΙΔΩΛΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ ΕΠΕΤΥΧΕ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΕΣ — ΔΕ — ΝΕΙΚΑ — ΘΕΣ — ΑΛΥΤΟ — ΑΣ —

ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΝ, σύνολον 48 βιβλίων. Καλύτερους ἴσως συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας με δοκιμάς λέ-
ξων σάν: ΑΓΩΡΑΣ — ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ — ΠΡΟΒΕΣΤΗΝ — ΚΙΝΙΑΣ — ΑΣΚΙΑ — ΔΙΑΦΑΝΕΙΣ — ΑΠΟΓΡΑΦΑΙ — ΓΡΑΙ-
ΑΝ κλπ.
1. Ἡ μεσαία γυναίκα κρατᾷ τὰ πόδια χωρίς γωνίες. 2. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ χέρια τῆς διαφορετικά. 3. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 4. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 5. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 6. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 7. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 8. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 9. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 10. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 11. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 12. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 13. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 14. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 15. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 16. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 17. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 18. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 19. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά. 20. Ἡ ἴδια ἔχει τὰ πόδια τῆς διαφορετικά.

Η ΚΛΟΠΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 33

τινά, τὰ θέλει γνήσια ὅμως, τὴν δὲ γνη-
σιότητα θὰ πιστοποιήσῃ μόνος του ὁ
κ. Φίλων, πού γνωρίζει καλὰ ὅλα αὐτά
τὰ εἶδη. Ἄρα τὸ ἐμπόρευμα πρέπει νὰ
ἐξετασθῇ. Κι ἂν δὲν εἶναι στὴν Ἀθήνα;
Τότε πρέπει νὰ ἐρθῇ. Ἐξάπαντος. Καὶ
ὁ γιατρός δὴλωσε ὅτι θὰ φύγῃ γιὰ τὴ
Θεσσαλία, ὥστε νὰ φέρῃ τὸ Εὐαγγέλιο.

Ὅλα αὐτά, κι' ὅσα περιγράφονται πὶο
κάτω, δὲν ἐγιναν σὲ λίγες ἡμέρες. Ἀ-
πὸ τὴ μιά συνάντησιν ὡς τὴν ἄλλη, ἀπὸ
τὴ μιά ἐνέργεια ὡς τὴν ἐπομένη περ-
νοῦσαν πολλές ἡμέρες, εβδομάδες, μῆ-
νες. Ἐλέχθη ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν ἐνέ-
ργησε γρήγορα. Αὐτὸ εἶναι σωστό. Ἀλί-
μονο, ὅμως, ἂν τὸ ἔκανε! Εὐτυχῶς κί-
νησε τὰ «πιδόνια» τῆς ὁπῶς ὁ καλὸς σκα-
κιστὴς, ἥμερα, με σκέψη, προσπαθώντας
νὰ ἔρῃ ὅχι τὴν ἐπόμενη, ἀλλὰ τὴν τρί-
τη καὶ τέταρτη «κίνησιν» τοῦ ἀντιπάλου.
Ἰσοῦ ἓνα παράδειγμα: Παρακολουθοῦ-
μενος ἐφυγε ὁ γιατρός ἀπὸ τὴν Ἀθήνα
γιὰ τὴ Θεσσαλία καί, πάντοτε ἔχοντας
πίσω του τοὺς «μυστικούς», ἐπέστρεψε
στὴν πρωτεύουσα, ἀφοῦ ἐκεῖ πού πῆγε
εἶδε μυστικὰ διάφορα πρόσωπα. Κατὰ
τεκμήριο, ἔπρεπε γυρίζοντας νὰ ἔχῃ μα-
ζὺ του τὸ Εὐαγγέλιο (ἀφοῦ γιὰ νὰ τὸ
φέρῃ στὸν Φίλωνα γιὰ ἐξέταση πῆγε),
ἀρα ἡ ἀστυνομία ὤφειλε νὰ τὸν συλλά-
βῃ. Δὲν τὸ ἔκανε, ὅμως. Εὐτυχῶς! Για-
τί πονηρὸς ὁ ἀρχαιοκάπηλος... δὲν ἔφε-
ρε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Ἀθήνα. Καί ἡ
ἀστυνομία, ποιηρότατα, τότε μόνον τὸν
συνέλαβε, ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι θὰ εἰ-
ρσκε καὶ τὸ κειμήλιο, ὅπως καὶ ἐγινε!
Ἀλλὰ ὁ καιρὸς — οἱ μῆνες — περνοῦσε.

Νέες συζητήσεις...

Τὸν περασμένο Σεπτέμβριο (1960)
ὁ γιατρός Τζεβερόβης τηλεφώνησε στὸν
κ. Φίλωνα. Τοῦ πρότεινε νὰ τοῦ πληρώ-
σῃ τὰ ἔξοδα μεταβάσεώς του ὡς τὰ
Τρίκλα, γιὰ νὰ δῇ καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὸ
Εὐαγγέλιο, γιατί αὐτὸ δὲν ἦταν δυνα-
τὸ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν κρυψώνα του. Κα-
τηγορηματικὰ, ὁ κ. Φίλων δὴλωσε ὅτι
δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ ἐμπόρευμα ἐκτός
τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅτι ὁ ἴδιος ἀποκλει-
εται νὰ ἀπομακρυνθῇ, μὰ καὶ ὁ «συλλέ-
κτης» πού ἀντιπροσώπευε τὸν χρειαζό-
ταν συνεχῶς κοντά του.

Πάντοτε παρακολουθούμενος, ὁ για-
τρός ξαναπῆγε στὴ Θεσσαλία, εἶδε πολ-
λοὺς καὶ διάφορους, ἴδιως ὅμως — στὰ
Φάρσαλα — στὸ σπῆτι ἐνὸς ἐνέματι Πα-
νάνικα εἶχε πολλὰς ἐπαφὰς καὶ συζητή-
σεις.

Καὶ ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα σὲ λίγες
ἡμέρες, ἀλλὰ δὲν τηλεφώνησε, οὔτε ζή-
τησε νὰ συναντήσῃ τὸν κ. Φίλωνα. Κι
αὐτὸς πάλι δὲν εἶδε κανένα ἐνδιαφέ-
ρον, σύμφωνα με τὸ σχέδιο τῆς ἀστυ-
νομίας. Ἔτσι κόντευε νὰ τελειώσῃ καὶ
ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1960.

Εἶναι γνήσιο!...

Στις 26 Ὀκτωβρίου, ὁ γιατρός Τζε-
βερόβης ζήτησε στὸ τηλέφωνο — μὰ δὲν
μπόρεσε νὰ μιλήσῃ γιατί δὲν ἦταν ἐ-
κεῖ — τὸν κ. Φίλωνα Θεοδωρόπουλο.

Τὴν ἐπόμενη τὸ πρωῒ, ὁ Φίλων τηλε-
φώνηε στὸν γιατρὸ καὶ μαθαίνει ὅτι τὸ
«πράγμα» ἔφτασε στὴν πρωτεύουσα.

Στις 28 Ὀκτωβρίου, 11½ τὸ μεσημέ-
ρι, ὁ γιατρός συναντᾷ τὸν Φίλωνα στὸ
«σπῆτι» τοῦ Κήπου τοῦ Μουσείου.

Πίνουν καφέ, «συζητοῦν» τὸ ζήτημα
καὶ λίγο ἀργότερα φεύγουν μαζὺ.

Στις 12 τὸ μεσημέρι μπαίνουν στὸ
σπῆτι τοῦ γιατροῦ, στὴν ὁδὸ Μάρνη 7.

Ἐκεῖ μέσα εἶναι ὁ ἐκ Φαρσάλων ἐμ-
πορὸς Πανάνικας. Οἱ συζητήσεις γίνον-
ται μετὰ μικρὰ ἐνέματα: «ὁ κ. Κώ-
στας — ὁ κ. Φίλων».

Ὁ κ. Κώστας (Πανάνικας) παρουσιάζ-
ει τὸ Εὐαγγέλιο.

Ὁ κ. Φίλων τὸ ἐξετάζει ἥμερος, πολ-
λὴ ὥρα, με ἀνεση. Ἐέρει καλὰ τὴ δου-
λειά του, καὶ δταν τὸ ἐπιστρέφῃ στὸν
Κώστα, λέει μόνον δύο φράσεις:

—Εἶναι γνήσιο. Πόσα τὰ προικιά του;
Ὁ Κώστας καὶ ὁ γιατρός ζητοῦν νὰ
καθορίσῃ τὴν τιμὴ ὁ ἀγοραστής.

Ὁ κ. Φίλων ἀπαντᾷ ὅτι ὁ προσφέρων
ἐμπόρευμα πρέπει νὰ ἔρῃ τὴ θέλει.
Οἱ ἄλλοι ἐπιμένουν καὶ ὁ Φίλων ἐπι-
φυλάσσεται νὰ συνηγορήσῃ με τὸν συλ-
λέκτη πού ἀντιπροσώπευε (δηλαδὴ με
τὴν... ἀστυνομία).

Φεύγει ὁ Κώστας με τὸ Εὐαγγέλιο
καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἀποφασίζουν νὰ τηλε-
φωνήσῃν στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα.

Στὴ σύσκεψη, πού ἀκολουθεῖ στὴν
ἀστυνομία, ἀποφασίζεται νὰ μὴ εἰδο-
ποιήσῃ ὁ Φίλων τὸν γιατρὸ στὶς 5 μ.μ.
—γιατί τὸ θράδυ ὅλα θὰ εἶναι δυσκο-
λότερα—, ἀλλὰ νὰ τοῦ τηλεφωνήσῃ στὶς
10 μ.μ., δίνοντάς του ραντεβὺ γιὰ τὴν
ἐπόμενη.

Πορὰ τὶς ἐνέργειες τοῦ Φίλωνος, ὁ
γιατρός δὲν ἐρέθηκε παρὰ ἀργὰ τὸ ἀ-
πόγευμα τῆς ἄλλης ἡμέρας, 29ης Ὀκ-
τωβρίου.

Ἐκεῖνο τὸ θράδυ συναντήθηκαν ὁ Φί-
λων καὶ ὁ γιατρός, στὶς 8.15 μ.μ., μπρο-
στὰ στὸ φαρμακεῖο Μαρτινοπούλου καὶ
πῆγαν ὡς τὴ γωνία τῶν ὁδῶν Δώρου
καὶ Σταυροβιάντου, γιὰ νὰ κουβεντιά-
σουν γευματίζοντας σὲ μιά «ψιστοριά». Μαζὺ τοὺς καὶ ὁ Κώστας Πανάνικας. Θέ-
μα κύριο ἡ τιμὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ τρό-
πος πληρωμῆς, ὁ τόπος παραδόσεως τοῦ
κειμήλιου κ' οἱ προφυλάξεις πού ἔπρεπε
νὰ ληφθοῦν, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ τίποτε.
Ὅλα τεκτοποιήθηκαν καὶ συμφωνήθηκε
τὸ ποσὸ τῶν ἐπτά χιλιάδων (7.000)
χρυσῶν λιρῶν, πού θὰ κατέβαλλε ὁ κ.
Φίλων.

Ἵπο... σκιάν

Μὰ μόνη ἀντίρρηση ἔφερε ὁ Φίλων
στὸ ὅλα αὐτά: «Ἦθελε, πρὶν φέρῃ τὸ
χρυσάφι, νὰ ἐξετάσῃ ἄλλη μιά φορά
—με ἡσυχία— τὸ Εὐαγγέλιο. Αὐτὸ τὸ
δέχτηκαν οἱ ἄλλοι δύο. Ἐκκίνησαν, λοι-
πόν, ὁ γιατρός, ὁ Πανάνικας καὶ ὁ Φί-
λων —καὶ μαζὺ ἐκκίνησαν κ' οἱ «σκιέρ»,
δηλαδὴ οἱ μυστικοὶ τῆς ἀστυνομίας, πού
ποτὲ δὲν ἐγκατέλειψαν τὴν παρακολού-
θησιν τοῦ κάθε ὑποπτοῦ τῆς ὑποθέσεως—
γιὰ τὴν ὁδὸ Σταδίου, ἐκεῖ κοντὰ στὴ
Χαυτεία, ὅπου τὸ ξενοδοχεῖο «Ἀπόλ-
λων». Σ' ἐνα τοῦ δωμάτιο ἔμενε ὁ Κώ-
στας Πανάνικας. Σ' αὐτὸ μῆκαν οἱ
τρεις, γιὰ νὰ ἐγῇ ὁ Κώστας ἀμέσως,
νὰ λείψῃ λίγα λεπτὰ, νὰ ξεαναγυρίσῃ
στὸ δωμάτιο μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ αὐ-
τοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρο-
γενεῆτου.

Ὁ κ. Φίλων τὸ μελέτησε καὶ πάλι,
εὐχαριστήθηκε καὶ δὴλωσε ὅτι εἶναι ἔ-
τοιμος νὰ παραδώσῃ τὰ χρύματα, τὶς
7.000 χρυσὰς λίρες, εἰτε στὸ γραφεῖο
του, τώρα ἀμέσως, εἰτε ὅπου ἤθελαν οἱ
ἄλλοι.

Κι ἀφοῦ ὁ Πανάνικας θῆκε μετὰ τὸ Εὐ-
αγγέλιο, γιὰ δύο λεπτὰ, ἀπὸ τὸ δωμά-
τιο τοῦ ξενοδοχείου καὶ γύρισε χωρὶς
αὐτὸ, οἱ τρεῖς ἐκκίνησαν, πῆραν τὸν δι-
άδρομο καὶ σταμάτησαν περιμένοντας
τὸ «ἀσσανιέρ» τοῦ ξενοδοχείου. Ἀπὸ
ἐνα πλατὺν δωμάτιο ἐβῆκε κ' ἐνας ἀ-
κόμη ἐνοικος τοῦ ξενοδοχείου, πού μῆ-
κε μαζὺ με τοὺς τρεῖς ἄλλους στὸν ἀ-
ναβάτηρα πού... κατέβαινε!

Μεταξὺ δύο ὀρόφων, ὁ κ. Φίλων φτα-
νίστηκε δυνατὰ. Ἦταν τὸ σύνθημα. Ὁ
ἀστυνομικός, δὴθεν ἐνοικος τοῦ ξενοδο-
χείου καὶ ὁ ἀστυνομικός, δὴθεν χειρι-
στὴς τοῦ «ἀσσανιέρ» συνέλαβαν τοὺς
ἀρχαιοκάπηλους. Κ' ἐπειδὴ ὁ ἀστυνο-
μικός, δὴθεν κομποριέρης τοῦ ὀρόφου, εἶπε
ὅτι ὁ Πανάνικας δύο φορές μῆκε καὶ
ἐβῆκε στὸ μπάνιο — ἀποχωρητήριο, τὸ
ἐβῆσαν παντοῦ, ὡς ὅπου, πάνω ἀπὸ
τὸ καζανάκι, ἐβῆκαν τὸ περίφημο κειμήλιο.

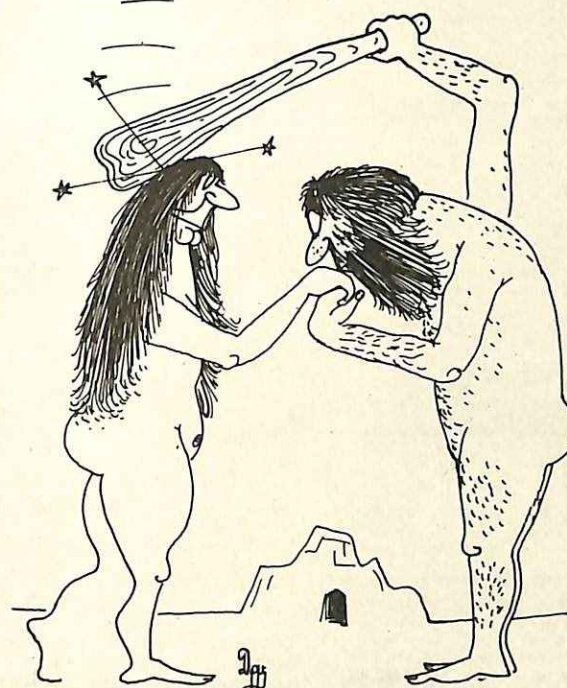
Εὐτυχές τέλος

Ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἀθηνῶν ὑπῆρξε πλήρης. Ἀς ἔχουν, λοι-
πόν, ὅτ' ὅλη τους ὁλοὶ ὅτι μόνον ὁ
ποῖος διάκειται σκοντάφτει. Δέκα μῆνες
ἐργάσθηκε ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Σήμε-
ρα, ὅμως, ἡ μὲν Δικαιοσύνη ἔχει στὰ
χέρια τοὺς τοὺς ἀρχαιοκάπηλους με ὁ-
λο τὸ ἀπαραίτητο ὀλικὸ γιὰ τὴν ἀπό-
δειξη τῆς ἐνοχῆς τους, τὸ δὲ Βυζαντινὸ
Μουσεῖο ἔχει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ αὐτο-
κράτορος.

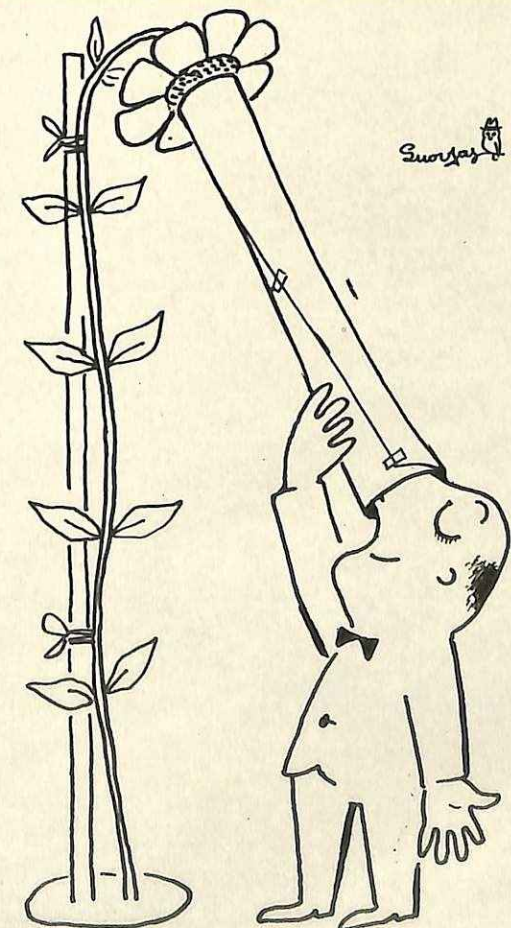
ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

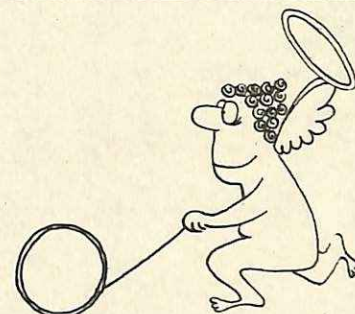
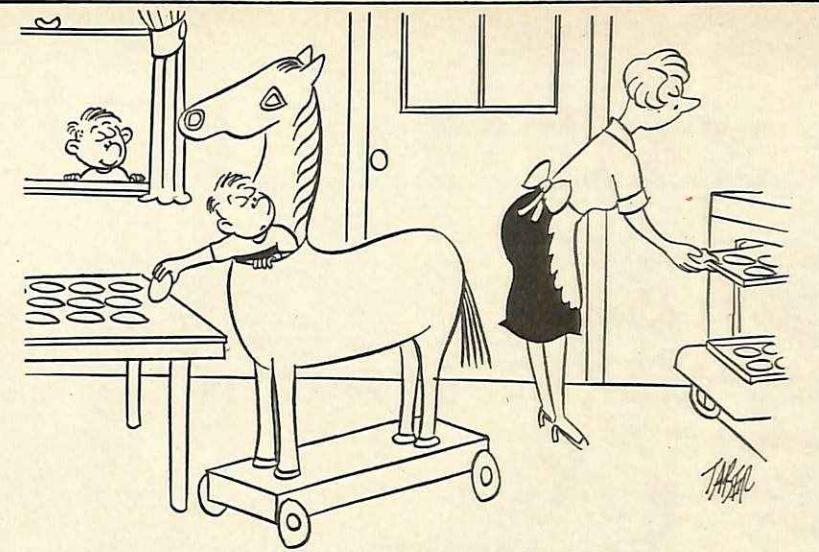
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Δράμαλης)

(Σκουλάς)

(Λογοθέτης)

(Λογοθέτης)

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"